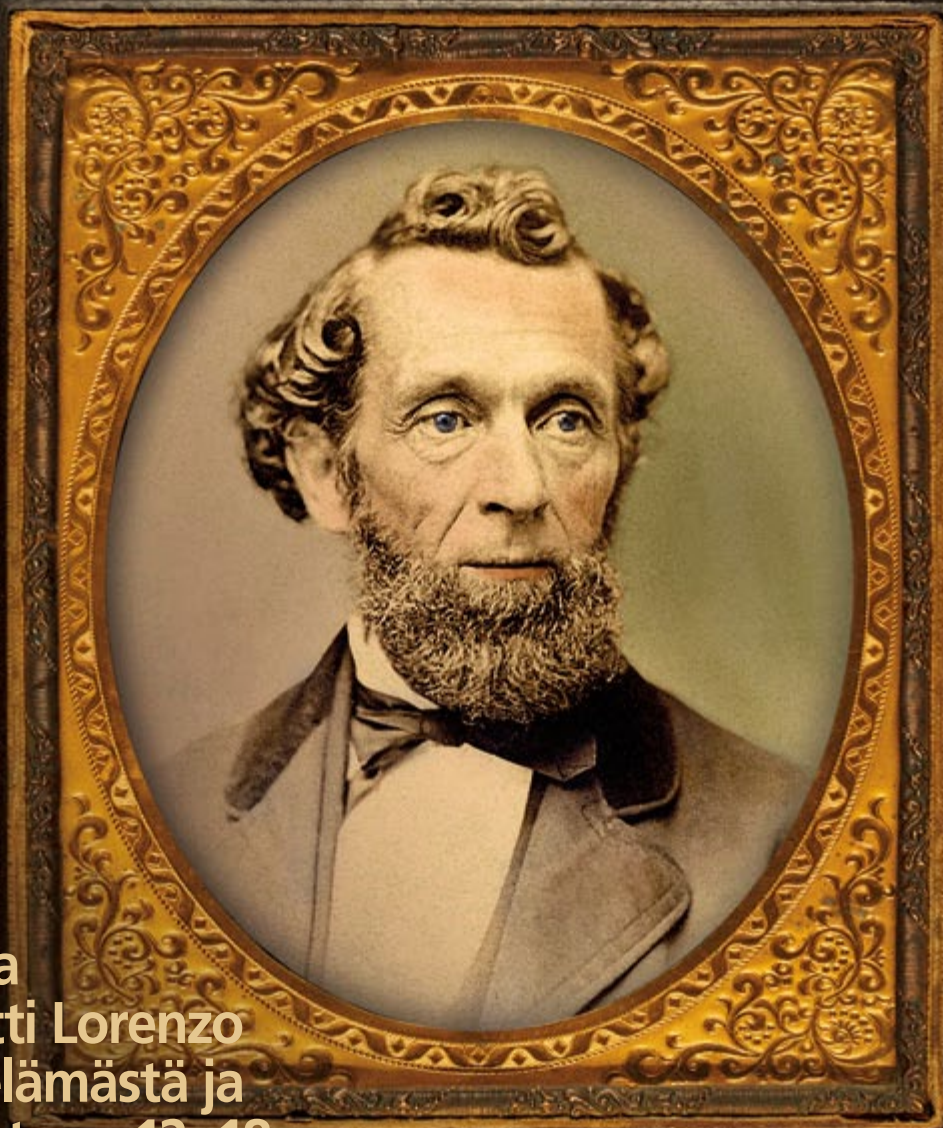

Liahona

**Innoitusta
presidentti Lorenzo
Snow'n elämästä ja
opetuksista, s. 12, 18**

Viisautta etsimässä, s. 20

Koulutyö ja elämäntehtäväsi, s. 54

Voisimmeko ikinä olla ystäviä? s. 58

*“Jumalaan
verrattuna
ihminen ei
ole mitään,
ja silti me
olemme
Jumalalle
kaikki
kaikessa.”*

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, “Te olette tärkeitä Hänelle”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 20.

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Herran ääni**
Presidentti Henry B. Eyring
- 7** **Kotikäyntiopetussanoma: Lähetystyö**

ERIKOISARTIKKELIT

- 12** **Suolakurkkuja, turnipseja ja todistus: innoitusta Lorenzo Snow'n elämästä ja opetuksista**
Aaron L. West
Johdanto Melkisedekin pappuiden ja Apuyhdistyksen tämän vuoden oppikurssiin.

KANNESSA

Edessä: Valokuva presidentti Lorenzo Snow'sta C. R. Savage, L. Tom Perry Special Collections -kokoelma, Harold B. Lee -kirjasto, Brigham Youngin yliopiston luvalla; kehys Washington D.C:ssä sijaitsevan Yhdysvaltain kongressin kirjaston luvalla. Takana: John Willard Clawsonin maalaus © IRI. Kansilehden sisäsivu: valokuva Andrei Šumilin.

20 **Kunnioitus Jumalaa kohtaan on viisauden alku**

Vanhin Neil L. Andersen
Nykyajan informaatiotulvassa tarvitsemme kipeästi viisautta.

28 **Merkityksellistä opettamista kotona**

Darren E. Schmidt
Neljä keinoa, joilla opettamme lapsillemme elämän tärkeitä opetuksia.

32 **Nuoret naiset ja lähetystyöpäätös**

Nämä nuoret aikuiset naiset sovelsivat elämäänsä profetaallisia neuvoja kokoaikaista lähetystyöpalvelua koskien.

36 **Millainen lähetystyö olisi paras?**

Olivatpa olosuhteesi millaiset tahansa, sinulle on tarjolla vanhempien ihmisten lähetystyömahdollisuuksia.

OSASTOT

- 8** **Lokakuun konferenssin muistikirja**
- 10** **Me puhumme Kristuksesta: Riittävän kokonainen**
Michele Reyes
- 31** **Nuorten voimaksi -kirjasesta opettaminen: Opiskelemisen arvo**
- 38** **Myöhempien aikojen pyhiin kertomaa**
- 74** **Kirkon uutisia**
- 79** **Perheiltaideoita**
- 80** **Kunnes taasen kohdataan: Viiden minuutin opetus**
Christopher J. Smith

NUORILLE AIKUISILLE

42

- 42 Usko, toivo ja ihmissuhteet**
Vanhin Michael T. Ringwood
Kuinka uskon kolme osatekijää voivat auttaa sinua seurustelussasi ja päätöksessäsi solmia avioliitto.

54

NUORILLE

- 18 Tutustu Lorenzo Snow'hun**
Christopher D. Fosse
Muutama innoittava kertomus, joita et ehkä tiedä presidentti Snow'sta.
- 46 Mormonin kirja – kerro siitä**
Vanhin Juan A. Uceda
Mormonin kirjan antaminen ystäville voi johtaa hienoihin kääntymyskokemuksiin.
- 49 Rivi rivin päälle: Oppi ja liitot 87:8**
Tämän vuoden toimintailtojen johtoaihe opettaa sinulle, missä seistä ollaksesi turvassa.
- 50 Vuoden 2013 toimintailtojen johtoaihe**
Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten ylimmiltä johtokunnilta
Ajatuksia siitä, kuinka voit seistä pyhissä paikoissa.
- 52 Mitä Agung oppi sulkapallosta**
Adam C. Olson
Kuinka toivo voi siunata elämäämme nyt.
- 54 Nuorten voimaksi: Opiskeleminen**
Vanhin Craig A. Cardon
- 56 Jatka harjoittelemista**
Willis Jensen
En koskaan odottanut, että pianotuntini auttaisivat minua eräänä päivänä tuntemaan Hengen.
- 57 Juliste: Seisokaa pyhissä paikoissa**
- 58 Näin hyvää Kyliessa**
Karinne Stacey
Äiti sanoi, että ehkä kiusaaja koulussa tarvitsikin ystävää.

LAPSILLE

66

- 59 Erityinen todistaja: Kuinka voin saada todistuksen?**
Vanhin Robert D. Hales
- 60 Suunnitelma perhettämme varten**
Marissa Widdison
Kun Levin pikkusisko syntyi keskosena, vauva tarvitsi rukouksia ja pappouden siunauksia.
- 62 Matkan varrella: Kaksi rakennusta, joissa Joseph Smith asui**
Jan Pinborough
- 64 Kertomuksia Jeesuksesta: Jeesus Kristus ja ensimmäinen näky**
- 65 Meidän sivumme**
- 66 Valmis lukemaan**
Merillee Booren
Ystävyys ja ystävällisyys auttoivat Marya voittamaan pelkonsa.
- 68 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Taivaallinen Isä rakastaa minua, ja Hänellä on suunnitelma minua varten**
- 70 Pienille lapsille**
- 81 Profeetan henkilökuva: Joseph Smith**

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: "Kuinka voin saada" Liahonan?

**TAMMIKUU 2013, 65. VUOSIKERTA, NUMERO 1
LIAHONA 10781 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon
Neuvojat: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden jr., Anthony D. Perkins

Toiminnanjohtaja: David T. Warner
Perhe- ja jäsentuen johtaja: Vincent A. Vaughn
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittaja: LaRene Porter Gaunt
Julkaisuavustaja: Mellissa Zenteno

Toimittajat: Susan Barrett, Ryan Carr, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson
Suunnittelut: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Intellectual Property -koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Evan Larsen

Kotimaansivut:

Mirkku Karumo
Keltarousku 4, 02730 ESPOO
Puhelin: (09) 592 747
Sähköposti: mirkku.karumo@kolumbus.fi

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org
Vuosittailuuhinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa "kompassia" tai "suunnannäyttäjää") ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidzin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatin, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

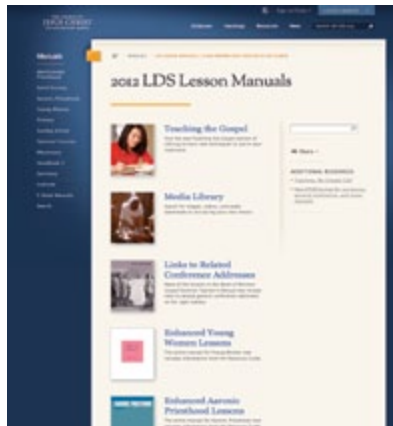
© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2013 Vol. 65 No. 1. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431) POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Lisää internetissä Liahona.Lds.org

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivuja, jolta artikkeli alkaa.

Avioliitto, 42

**Ensimmäinen näky, 39,
62, 64**

Ilmoitus, 32

Jeesus Kristus, 10

Jumalallinen luonne, 68

Kirkon historia, 12, 18, 62

Kotikäyntiopetus, 7

Koulutus, 31, 54, 56

**Lähetystyo, 7, 32, 36, 38,
40, 41, 46**

Musiikki, 56

Opettaminen, 28

**Pappeuden siunaukset,
40, 60**

Paraneminen, 10

Perhe, 28, 60

**Pyhien kirjoitusten
tutkiminen, 28**

Pyhä Henki, 4

Raha-asiat, 20

Rukous, 4, 39, 60

**Smith, Joseph, 42, 62,
64, 81**

Snow, Lorenzo, 12, 18

Tahdonvapaus, 80

**Tempelit, 65, 70
Todistus, 39, 46, 59**

**Toimintailtojen
johtoaihe, 49, 50**

Toivo, 42, 52

Usko, 42

Vanhemmuus, 28

Vastoinkäymiset, 10

Viisaus, 20

Ystävyyys, 58

Ystävällisyys, 58, 66

Äitiys, 10

AIKUISILLE

Artikkelissa sivulla 12 esitellään Melkisedekin pappeuden ja Apuyhdistyksen sunnuntai-kokousten tämän vuoden oppikurssi. Jos luet mieluummin oppikirjaa verkossa, se on osoitteessa lds.org kohdassa "Resources".

NUORILLE

Sivulla 50 vanhin Craig A. Cardon seitsemänkymmenen koorumista opettaa, kuinka opiskelminen vaikuttaa elämäntehtävääsi. Voit oppia lisää opiskelemisestä kohdasta *For the Strength of Youth* osoitteessa youth.lds.org.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

**Presidentti
Henry B. Eyring**
ensimmäinen
neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

HERRAN ÄÄNI

Oppi ja liitot kutsuu kaikkia ihmisiä kaikkialla kuulemaan Herran Jeesuksen Kristuksen ääntä (ks. OL 1:2, 4, 11, 34; 25:16). Kirja on täynnä Hänen viestejään, varoituksiaan ja rohkaisevia kehotuksiaan, jotka on ilmoituksella annettu valituille profeetoille. Noista ilmoituksista me voimme nähdä, kuinka Jumala voi vastata uskon rukouksiimme ohjeiden, rauhan ja varoituksen viestein.

Rukouksissamme me pyrimme tietämään, mitä Jumala haluaa meidän tekevän, mitä meidän pitäisi tehdä kokeaksemme rauhaa ja onnea tässä elämässä ja tulevassa, sekä mikä meitä odottaa. Oppi ja liitot on täynnä vastauksia senlaatuisiin kysymyksiin, joita tavalliset ihmiset ja profeetat ovat esittäneet nöyryssä rukouksessa. Se voi olla kallisarvoinen opas, joka opettaa meille, kuinka voimme saada vastauksia ajallista hyvinvointiamme ja iankaikkista pelastustamme koskeviin kysymyksiin.

Avaimena on nöyryys ja usko Herraan Jeesukseen Kristukseen. Oliver Cowdery sai Herralta vastauksen, joka koski hänen haluaan auttaa Mormonin kirjan kääntämisessä: ”Muista, että ilman uskoa et voi tehdä mitään. Pyydä siis uskossa. Älä suhtaudu kevytmielisesti näihin asioihin.

Älä pyydä sitä, mitä sinun ei pitäisi pyytää.” (OL 8:10.)

Yhä uudelleen Opissa ja liitoissa Herra vaatii uskoa ja nöyryyttä, ennen kuin Hän antaa apuaan. Yksi syy tähän on se, etteivät Hänen vastauksensa kenties tule sillä tavalla kuin odotamme. Eikä niitä ole aina helppoa hyväksyä.

Kirkon historia ja esivanhempiemme kokemukset havainnollistavat tätä tosiasiaa. Isoisäni isä Henry Eyring rukoili hartaasti tietääkseen, mitä hänen pitäisi tehdä, kun hän kuuli palautetun evankeliumin opetusta vuonna 1855. Vastaus tuli unessa.

Hän näki unta, että hän istui pöydän ääressä kahden-toista apostolin koorumin jäsenen vanhin Erastus Snow'n ja William Brown -nimisen vanhimman kanssa. Vanhin Snow opetti evankeliumin periaatteita noin tunnilta tunteen ajan. Sitten vanhin Snow sanoi: ”Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinun mennä kasteelle, ja tämä mies [vanhin Brown] – – tulee kastamaan sinut.”¹ Perheeni on kiitollinen siitä, että Henry Eyringillä oli uskoa ja nöyryyttä mennä kasteelle. Hänet kastoi vanhin Brown kello 7.30 aamulla sadevesialtaassa St. Louisissa Missouriissa Yhdysvalloissa.

Vastaus hänen rukoukseensa ei tullut kuultavana

Vasemmalla: Tähän päiväkirjaan Henry Eyring (vasemmanpuoleinen valokuva) tallensi vanhin Parley P. Prattin (valokuva Henry Eyringin valokuvan alla) marttyyrikuolemaa seuranneet tapahtumat. Marttyyrikuolemasta on maininta vasemmanpuoleisella päiväkirjansivulla. Päiväkirjan alla on vuoden 1890 laitos Opista ja liitoista.

äänenä Herralta. Se tuli näyssä ja unessa yöllä, kuten se tuli Lehille (ks. 1. Nefi 8:2).

Herra on opettanut meille, että vastauksia voi tulla myös tunteina. Opissa ja liitoissa Herra opetti Oliver Cowderya: ”Katso, minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämessäsi Pyhän Hengen kautta, joka tulee sinun yllesi ja joka asuu sinun sydämessäsi” (OL 8:2).

Ja Hän kannusti Oliveria näin: ”Enkö minä puhunut asiasta rauhaa sinun mieleesi? Minkä suuremman todistuksen voit saada kuin todistuksen Jumalalta?” (OL 6:23.)

Oppi ja liitot, kirkon historia ja Henry Eyringin lähetystyössään heti kasteensa jälkeen kirjoittama historia ovat opettaneet minulle, että vastauksia voidaan tunkea sekä varoituksina että rauhana.

Huhtikuussa 1857 vanhin Parley P. Pratt kahdentoista apostolin koorumista osallistui konferenssiin nykyisen Oklahoman alueella Yhdysvalloissa. Henry Eyring kirjoitti muistiin,

että vanhin Prattin ”mieli oli täynnä synkkiä ennakkoavistuksia – –, eikä hän kyennyt näkemään tulevaisuutta tai mitään pakokeinoa”². Henry tallensi surulliset uutiset heti apostolin marttyyrikuoleman jälkeen. Vanhin Pratt oli jatkanut matkaansa vaaran tunteista huolimatta, aivan kuten profeetta Joseph oli tehnyt mennessään Carthageen.

Todistukseni on, että Herra vastaa aina nöyrään uskon rukoukseen. Oppi ja liitot sekä oma kokemuksemme opettavat meille, kuinka voimme tunnistaa nuo vastaukset ja hyväksyä ne uskossa, olivatpa ne sitten ohjausta, totuuden vahvistusta tai varoitusta. Rukoilen, että me kuuntelemme aina Herran rakastavaa ääntä ja tunnistamme sen. ■

VIITTEET

1. ”The Journal of Henry Eyring: 1835–1902” (kirjoittajan omistuksessa oleva julkaisematon käsikirjoitus).
2. ”The Journal of Henry Eyring: 1835–1902”.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

1. Voisitte lukea yhdessä tästä sanomasta rukousta koskevat kappaleet. Kun luette, pyydä perheenjäseniä kuuntelemaan tarkoin, kuinka Jumala vastaa rukouksiin. Voisit todistaa rukouksen tärkeydestä.

2. Oppi ja liitot on täynnä vastauksia ihmisten rukouksessa esittämiin kysymyksiin. Mitä jos heidän kysymyksiinsä saamiaan vastauksia (ilmoituksia) ei olisi koskaan kirjattu muistiin? Kannusta perheenjäseniä opettelemaan, kuinka Hengen kehoituksia voi tunnistaa ja noudattaa. He haluavat ehkä tallentaa rukousta koskevia ajatuksiaan päiväkirjaansa.

Kuuntelin kehotuksia

María Isabel Molina

Yhtenä yönä nuori serkkuni karkasi kotoa, joten kiiruhdin etsimään häntä. Ajaessani rukoilin, että Henki auttaisi minua. Tiesin, että Jumala vastaisi ja ohjaisi minua, ja yritin kuunnella Hengen kehotuksia. Mutta kun en kyennyt kuulemaan mitään, oloni alkoi olla epätoivoinen ja minusta tuntui, ettei Henki innoittanut minua.

Vaikka halusin ajaa pidemmälle etsimään, minusta tuntui, että minun pitäisi pysytellä serkkuni kodin lähistöllä. Niinpä päätin ajaa alueen ympäri

vielä kerran. Kun pysähdyin erääseen risteykseen, näin kävelemässä olevan nuoren tytön hahmon. Olin löytänyt serkkuni!

Kun nousin ulos autosta ja juoksin hänen luokseen, tajusin, että Henki oli ohjannut minua koko ajan auttamalla minua tuntemaan, että minun pitäisi pysyä samalla alueella. Koska olin odottanut hiljaista ääntä, minulta olivat miltei jääneet huomaamatta Hengen kehotukset. Ymmärsin silloin, että monta kertaa on niin, ettemme kuule

ääntä vaan tunnemme vaikutelmia sydämessämme.

Olin hyvin kiitollinen Hengen johdattuksesta. Hän on todellakin aina läsnä! Kuten pyhissä kirjoituksissa sanotaan: ”Pyhä Henki on kumppanisi alati” (OL 121:46).

Jos me olemme kelvollisia saamaan Hengen johdatusta ja olemme tarkkaavaisia, me voimme olla välineitä Jumalan käsissä hyvän tekemiseksi monille ihmisille. Henki jatkuvana kumppanina me tiedämme, mitä meidän tulee tehdä.

LAPSILLE

Rukouseikkailu

Presidentti Eyring opettaa, että rukouksiin voidaan vastata monin eri tavoin. Voit kokea seikkailun tutkimalla pyhiä kirjoituksia saadaksesi selville joitakin noista tavoista.

Käytä tätä karttaa, kun aloitat oppimismatkasi. Etsi jokainen kartassa mainittu pyhien kirjoitusten kohta. Kirjoita tyhjille riveille muutama sana kuvaamaan sitä, mitä pyhien kirjoitusten kohta kertoo vastauksista rukoukseen.

Samalla voit kirjoittaa päiväkirjaasi siitä, mitä opit, sekä omia kokemuksiasi rukouksiin saaduista vastauksista.

1 Joh. 14:26

2

OL 6:22–23

3

OL 8:2

4

OL 9:8–9

X

Sananl. 8:10–11

Tutkikaa rukoillen tätä aineistoa ja keskustelkaa siitä tarkoituksenmukaisella tavalla niiden sisarten kanssa, joiden luona käytte. Käyttäkää artikkelin kysymyksiä apuna vahvistaaksenne sisarianne ja tehdäksenne Apuyhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämäännne. Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Lähetystyö

Myöhempien aikojen pyhät lähettetään ”tekemään työtä [Herran viinitarhassa] ihmisielujen pelastamiseksi” (OL 138:56), mihin sisältyy lähetystyö. Me emme tarvitse virallista lähetystyökutsua evankeliumin eteenpäin viemiseen. Ympäriämme on ihmisiä, joiden elämää evankeliumi tulee siunaamaan, ja kun me valmistaudumme, Herra tulee käyttämään meitä. Kotikäyntiopettajat voivat omaksua vastuulliset hengelliset tehtävänsä ja auttaa ”ihmisen kuolematonmuuden ja iankaikkisen elämän [toteuttamisessa]” (Moos. 1:39).

Kun profeetta Joseph Smith järjesti Apuyhdistyksen vuonna 1842, hän sanoi, että naisten tulee paitsi pitää huolta köyhistä niin myös pelastaa sieluja.¹ Se on edelleen tarkoituksemme.

”Herra – antaa todistuksen totuudesta niille, jotka todistavat muille ihmisille”, presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut. ”Edelleen Herra odottaa kirkkonsa jäsenten avaavan suunsa aina ja julistavan Hänen evankeliumiaan riemun äänellä [ks. OL 28:16].

– Joskus todistuksen yksittäinen ilmaus voi panna liikkeelle tapahtumia, jotka vaikuttavat jonkun elämään iankaikkisesti.”²

Pyhistä kirjoituksista poimittua

OL 1:20–23; 18:15; 123:12

VIITTEET

1. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 473.
2. ”Odotusta Damaskoksen tiellä”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 76–77.
3. Ks. *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 98–101.

Usko, perhe, auttaminen

Historiastamme poimittua

Kertomus Olga Kovářovásta entisessä Tšekkoslovakiassa on Apuyhdistyksemme historiassa esimerkki jäsenlähetytyöstä. Olga oli 1970-luvulla suorittamassa tohtorintutkimusta ja hänellä oli syvemmän hengellisen elämän nälkä. Hän pani merkille 75-vuotiaan Otakar Vojkůvkan, myöhempien aikojen pyhän. ”[Otkar] näytti minusta iältään 75-vuotiaalta, mutta sydämetään hän oli lähempänä 18-vuotiaasta ja täynnä iloa”, Olga sanoi. ”Se oli kovin epätavallista Tšekkoslovakiassa tuona kynnisyiden aikana.”

Olga kysyi Otakarilta ja tämän perheeltä, kuinka he löysivät iloa. He tutustuttivat Olgan muihin kirkon jäseniin ja antoivat hänelle Mormonin kirjan. Hän luki sitä innokkaasti, ja pian hänet kastettiin ja konfirmoitiin. Siitä asti Olga on ollut hyvää aikaansaavana voimana poliittisen sarron ja uskonnollisen vannon maailmassa. Hän palveli Apuyhdistyksen johtajana pienessä seurakunnassaan ja auttoi muiden sielun pelastamisessa tuomalla heitä Kristuksen luokse.³

Mitä voin tehdä?

1. Noudatanko minä Pyhän Hengen kehoituksia, kun lausun todistukseni sisarille, joiden luona käyn?

2. Kuinka autan niitä sisaria, joista pidän huolta, oppimaan evankeliumia?

LOKAKUUN KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

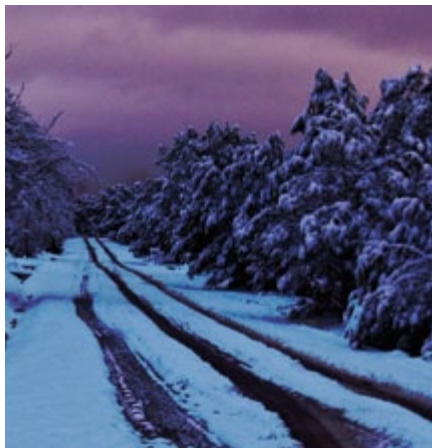
Kun käyt läpi lokakuun 2012 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden Konferenssin muistikirjaa) avuksi tutkiessasi ja toteuttaessasi käytännössä elävien profeettojen ja apostolien sekä muiden kirkon johtohenkilöiden äskettäisiä opetuksia.

KERTOMUKSIA KONFERENSSISTA

Oliko se, että tiemme kohtasivat, sattumaa?

Eräänä erittäin kylmänä lauantai-iltana talvella 1983–1984 sisar Monson ja minä ajoimme useita kilometrejä Midwayn vuoristolaaksoon Utahissa, jossa meillä on koti. Tuona iltana lämpötila oli –31 °C, ja halusimme varmistaa, että kaikki oli kunnossa siellä sijaitsevassa kodissamme. Tarkistimme ja huomasimme kaiken olevan kunnossa, joten lähdimme palataksemme Salt Lake Cityyn. Pääsimme vain vaivaiset muutaman kilometriä valtatielle, kun automme lakkasi toimimasta. – Olimme täysin jumissa. –

Lähdimme vastentahtoisesti kävelemään lähintä kaupunkia kohden autojen kiihtäessä ohitsemme. Lopulta

yksi auto pysähtyi, ja nuori mies tarjosi apuaan. – Tämä ystävällinen nuori mies vei meidät takaisin Midwayn kotiin. Yritin korvata hänelle hänen palveluksensa, mutta hän – sanoi olevansa partiolainen ja haluavansa tehdä hyvän työn. Kerroin hänelle, kuka olen, ja hän osoitti olevansa kiitollinen etuoikeudesta auttaa. Olettaen hänen olevan suunnilleen lähetystyökäinen kysyin häneltä, josko hänellä oli suunnitelmissa palvella lähetystyössä. Hän sanoi, ettei ollut aivan varma, mitä halusi tehdä.

Seuraavana maanantaiaamuna kirjoitin kirjeen tälle nuorelle miehelle ja kiitin häntä hänen ystävällisyydestään. Kirjeessä kannustin häntä palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä. –

Noin viikkoa myöhemmin tuon nuoren miehen äiti soitti minulle ja kertoi, että hänen poikansa oli erinomainen nuori mies, mutta tiettyjen hänen elämässään olevien vaikutusten takia hänen pitkäaikainen halunsa palvella lähetystyössä oli heikentynyt. Äiti antoi ymmärtää, että hän ja pojan isä olivat paastonneet ja rukoilleet, että pojan sydän muuttuisi. – [Hän] halusi minun tietävän, että hän piti noita kylmän illan tapahtumia vastauksena

heidän rukouksiinsa poikansa puolesta. Sanoin: ”Olen samaa mieltä.”

Muutamia kuukausia myöhemmin ja pidettyämme enemmän yhteyttä tämän nuoren miehen kanssa sisar Monson ja minä olimme ikionnellisia, kun voimme osallistua hänen läksiäisjuhlaansa ennen hänen lähtöään Vancouverin lähetyskentälle Kanadaan.

Oliko se, että tiemme kohtasivat tuona kylmänä joulukuun iltana, sattumaa? En usko niin hetkeäkään. Uskon pikemminkin, että tapaamisemme oli vastaus äidin ja isän vilpittömiin rukouksiin heidän rakkaan poikansa puolesta.

Presidentti Thomas S. Monson, ”Huomatkaa siunaukset”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 88.

Kysymyksiä pohdittavaksi:

- Kuinka lähetystyössä palveleminen voi vahvistaa sinua itseäsi ja niitä, joita opetat?
- Mitä voit tehdä valmistautuaksesi palvelemaan lähetystyössä?

Voisit kirjoittaa ajatuksiasi päiväkirjaasi tai keskustella niistä muiden kanssa.

Lisäaineistoa aiheesta: *Saarnatkaa minun evanliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005; Russell M. Nelson, ”Kysykää lähetysaarnajilta! He voivat auttaa teitä!”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 18–21.

Profeetallinen lupaus

”Taivaallinen Isämme on tietoinen tarpeistamme ja auttaa meitä, kun me huudamme Hänen puoleensa saadaksemme apua. Uskon, ettei mikään huolenaiheemme ole liian pieni tai vähäpätöinen. Herra on mukana jopa elämämme yksityiskohdissa.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Huomatkaa siunaukset”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 88.

MUUTOS LÄHETYSSAARNAAJIEN IKÄÄN

Lokakuun 2012 yleiskonferenssissa presidentti Thomas S. Monson ilmoitti: ”Kaikkia kelpollisia ja kykeneviä nuoria miehiä, jotka ovat päättäneet lukion tai vastaavan, – – on

mahdollista suosittaa lähetystyöpalveluun 19 vuoden iän sijaan 18 vuoden iästä alkaen. – – Kykeneviä, kelpollisia nuoria naisia, joilla on halu palvella, voidaan suosittaa lähetystyöpalveluun

21 vuoden iän sijaan 19 vuoden iästä alkaen.” (”Tervetuloa konferenssiin”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 4, 5.)

OPISKELUNURKKA

Yhtäläisyyksien etsimistä: todellinen käänntymys

Useampi kuin yksi yleiskonferenssin puhuja puhui muutamista tärkeimmistä aiheista. Todellisesta käänntymyksestä puhui neljä puhujaa näin. Yritä etsiä muita yhtäläisyyksiä, kun tutkit konferenssipuheita.

- Todelliseen käänntymykseen ”sisältyy tietoinen sitoutuminen tulla Kristuksen opetuslapsiksi”.¹ —Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista
- ”Kasteessa me lupaamme ottaa päällemme '[Jeesuksen] Kristuksen [nimen] päättäen palvella häntä loppuun asti' [Moroni 6:3, kursivointi lisätty]. Sellainen liitto edellyttää

rohkeaa ponnistelua, sitoutumista ja nuhteettomuutta.”² —Vanhin Quentin L. Cook kahdentoista apostolin koorumista

- ”Me olemme Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen seuraajia. Sellainen käänntymys ja varmuus on uutteran ja tietoisien ponnistelun tulos. Se on henkilökohtainen. Se on elinikäinen prosessi.”³ —Ann M. Dibb, toinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa
- ”Vasta kun todistuksemme nousee sen yläpuolelle, mitä on mielessämme, ja painuu syvälle sydämeemme, rakastamisen ja palvelemisen vaikuttimistamme

tulee Vapahtajan omien vaikuttimien kaltaisia.”⁴ —Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista

VIITTEET

1. David A. Bednar, ”Käänntyneet Herraan”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 107.
2. Quentin L. Cook, ”Voitteko nyt tuntea sellaista?”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 9.
3. Ann M. Dibb, ”Minä tiedän sen. Minä elän sen mukaan. Minä rakastan sitä.”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 10.
4. M. Russell Ballard, ”Tehkää innokkaasti työtä”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 30.

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssipuheita osoitteessa conference.lds.org.

RIITTÄVÄN KOKONAINEN

Michele Reyes

Kuinka voisin mitenkään vaihtaa vaippoja, valmistaa päivällistä tai lohduttaa lapsiani vain yhden käsivarren avulla?

Kun olin 17-vuotias, menetin suurimman osan vasemmasta käsivarestani auto-onnettomuudessa. Tuo kokemus muutti elämäni iäksi. Vaikka vaikeita päiviä ja koettelevia hetkiä onkin ollut, tämä metallinpuhdistajan tuli on antanut minulle tilaisuuden nähdä sovituksen voiman toimivan ainutlaatuisella tavalla.

Elämäni on nyt täynnä vaimon ja äidin tehtäviä, ja minä rakastan syvästi näitä kahta roolia. Ennen lasteni syntymää mietin sopivuuttani äidiksi. Kuinka voisin mitenkään vaihtaa vaippoja, valmistaa päivällistä tai lohduttaa lapsiani, kun minulla oli vain yksi käsivarsi? Viisitoista vuotta myöhemmin olen keskellä äitiyttä ja minulla on viisi suloista lasta. Olen sopeutunut hyvin, ja lapseni tuskin huomaavat, että olen erilainen kuin muut äidit. Käsivarteni puuttuminen ei ole enää este vaan vertauskuva rakkaudesta. Jäljellä oleva osa käsivarttani on lapsilleni lohdun lähde, josta he pitävät kiinni itkiessään tai nukahtaessaan iltaisin. Tämä kiintymys voi johtua monista asioista, mutta minä pidän sitä todisteena Vapahtajan kyvystä luoda jotakin hyvää jostakin sellaisesta, mikä on traagista.

En kykene kuvailemaan sitä

suloista tunnetta, jonka koen, kun tuo osa minusta voi tuoda lapsilleni sellaista lohtua. Äitiys on tuonut näkökulmaa fyysiseen rajoitukseeni, ja olen jo tuntenut sovituksen alkavan parantaa minua.

Äitiyden päivittäiset vaatimukset ovat olleet joskus vaikeita. Vaikeat hetket antavat minulle syyn pohtia ylösnousemuksen todellisuutta ja Vapahtajan kykyä parantaa minut. Siitä syystä niillä uskoa vahvistavilla esimerkeillä, joita pyhissä kirjoituksissa on parantamisesta, on minulle erityinen merkitys. Yksi

lempikohdistani on se, kun Vapahtaja kävi ihmisten luona Amerikan mantereella ja paransi heidän sairaansa. Olen kuvitellut, millaista olisi kenties ollut olla yksi niistä, jotka Vapahtaja paransi. Kertomus alkaa Hänen rakastavalla kutsullaan:

”Onko teillä keskuudessanne sairaita? Tuokaa heidät tänne. Onko teillä rampoja tai sokeita tai ontuvia tai raajarikkoja – tai millään tavalla vaivaisia? Tuokaa heidät tänne, niin minä parannan heidät, sillä minun käy teitä sääli; sydämeni on täynnä armoa. – –

VOIMAA ELÄÄ HAASTEENNE KANSSA

”Joitakin elämän haasteita ei ratkaista täällä maan päällä. Paavali pyysi kolmasti, että pistävä piikki hänen ruumiisaan otettaisiin pois. Herra vastasi yksinkertaisesti: ‘Minun armoni riittää sinulle’ (2. Kor. 12:7, 9.) – – Hän antoi korvauksena Paavalille voimaa, jotta tämä voisi elää mitä tarkoituksenmukaisinta elämää. Hän haluaa teidän oppivan, kuinka parantua silloin, kun se on Hänen tahtonsa, ja kuinka saada voimaa elää haasteenne kanssa silloin, kun se Hänen aivoituksensa mukaan on teille kasvuksi. Kummassakin tapauksessa Lunastaja on tukeva teitä.”

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista, ks. ”Jotta parantuisimme”, *Valkeus*, heinäkuu 1994, s. 7.

Sillä minä näen, että teidän uskonne on riittävä, jotta minä voisin parantaa teidät.

– – Kun hän oli näin puhunut, koko väkijoukko meni sinne yhdessä sairaidensa ja vaivaistensa ja rampojensa ja sokeidensa ja mykkiensä ja kaikkien niiden kanssa, jotka olivat jollakin tavalla vaivaisia, ja hän paransi heidät joka ainoan.” (3. Nefi 17:7–9.)

Minulle se on yksi koskettavimmista tapahtumista, mitä pyhissä kirjoituksissa on kuvattu. Mutta näkökulmani on muuttunut, kun olen ottanut äitiyden vastaan yhden käsivarren turvin. Ajattelin ennen, että olin yksi niistä ihmisistä, jotka odottavat eniten ylösnousemusta ja ajatusta siitä, että heistä tehdään kokonaisia. Mutta nyt minulla ei ole niin kova kiire. Tunnen yhä suuremmassa määrin sovituksen toimivan elämässäni *nyt*. Olen oivaltanut, ettei parantamisvoiman tarvitse alkaa vasta sitten kun ylösnousemus tapahtuu. Kokonaiseksi tuleminen on jo alkanut, kun joka ilta yksi lapsistani pitelee hellästi kiinni käsivarteni tyngästä ja nukahtaa. Tämä ymmärrys on ollut minulle yhtä merkityksellinen kuin mikä tahansa fyysisen parantumisen ihme. Olen päättänyt, että toistaiseksi olen juuri niin kokonainen kuin minun on tarpeen olla. ■

Käsivarteni puuttuminen ei ole enää este vaan vertauskuva rakkaudesta. Jäljellä oleva osa käsivartani on lapsilleni lohdun lähde, josta he pitävät kiinni nukahtaessaan illalla.

MIKSI NÄIN KÄVI MINULLE?

Vanhin Ronald A. Rasband seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta vastasi tähän kysymyseen huhtikuun 2012 yleiskonferenssipuheessaan ”Erityisiä opetuksia”:

”Tämä elämä valmentaa iankaikkiseen korotukseen, ja se prosessi tarkoittaa koetuksia ja koettelemuksia. Niin on aina ollut, eikä yksikään säästy siltä.

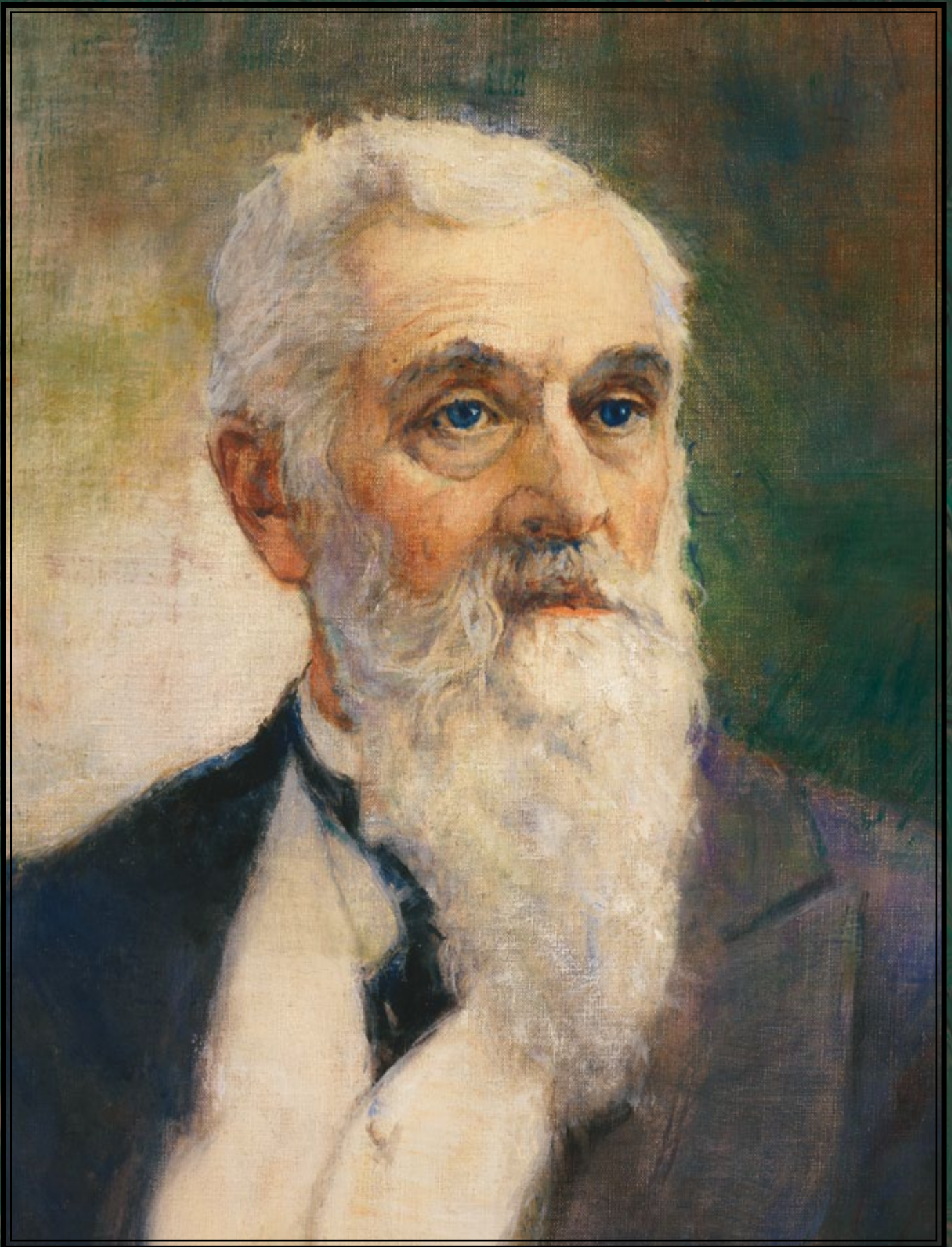
Keskeistä kuolevaisuudessamme on Jumalan tahtoon luottaminen. Kun uskomme Häneen, me turvaudumme Kristuksen sovituksen voimaan niinä hetkinä, jolloin kysymyksiä on runsaasti ja vastauksia vähän. – –

Vaikka kohtaammekin koettelemuksia, vastoinkäymisiä, vammaisuutta, syvää murhetta ja kaikenlaisia ahdinkoja, meidän huolehtiva, rakastava Vapahtajamme on aina valmiina auttamaan meitä. Hän on luvannut:

’En minä jätä teitä orvoiksi, vaan tulen luoksenne. – –

Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon.’ (Joh. 14:18, 27.)”

Millä tavoin voit tavoitella Vapahtajan lohtua ja rauhaa koettelemuksissasi?

Suolakurkkuja, turnipseja ja todistus

INNOITUSTA LORENZO SNOW'N ELÄMÄSTÄ JA OPETUKSISTA

Kun tutkit presidentti Lorenzo Snow'n opetuksia tänä vuonna, tulet tuntemaan hänet profeetana, näkijänä ja ilmoituksensaa-jana, jonka neuvot ovat erittäin merkityksellisiä tänä aikana.

Jos olet joskus nähnyt muotokuvan Lorenzo Snow'sta, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon viidennestä presidentistä, muistat luultavasti hänen pitkän valkoisen partansa ja hänen ystävälliset kasvonsa. Ja jos olet pysähtynyt hetkeksi tutkimaan sellaista muotokuvaa, huomiosi on kenties kiinnittynyt presidentti Snow'n silmiin – ne ovat väsyneet mutta eivät uupuneet, ikääntyneet mutta täynnä tarmoa ja valoa.

Olet ehkä kuullut, että presidentti Snow'ta innoitettiin saarnaamaan kymmenyksistä, ja saatat muistaa lukeneesi jotakin eräästä pyhästä kokemuksesta, joka hänellä oli Suolajärven temppelissä.

Mutta tiedätkö, mikä johti tuohon hänen temppelikokemukseensa ja mitä siitä seurasi? Oletko utelias tuntemaan kertomuksen ilmoituksesta, jonka hän sai kymmenysten laista?

Ja mitä kertovat hänen silmänsä ja kasvonsa? Tavattuuan presidentti Snow'n eräs

toisen uskontokunnan pappi kirjoitti: ”Hänen kasvonsa olivat täynnä rauhaa, hänen läsnäolonsa oli rauhan rukous. Hänen silmiensä levollisissa syvyyksissä oli paitsi ’hiljaisen rukouksen tyyssija’ myös hengellisen voiman asuinsija. – – Minut valtasi mitä oudoin tunne, että ’seisoin pyhällä maalla’.”¹ Haluaisitko tietää seikkailuista, koettelemuksista, voitoista, murheista, iloista ja ilmoituksista, jotka kaikki yhdessä loivat sellaiset kasvot?

Tänä vuonna Apuyhdistyksen sisaret ja Melkisedekin pappeuden haltijat tutkivat julkaisua *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*. Kun opiskelet presidentti Snow'n opetuksia ja keskusteleet niistä kirkossa ja kotona, tulet tietämään, että hän on enemmän kuin vanhassa maalauksessa oleva ystävällisen näköinen mies. Tulet tuntemaan hänet Jumalan miehenä

ELÄMÄKERTATietoja

Lorenzo Snow syntyi 3. huhtikuuta 1814 Mantuassa Ohion osavaltiossa Yhdysvalloissa. Hänen vanhempansa Rosetta ja Oliver Snow kasvattivat hänet ja hänen kuusi sisarustaan kodissa, joka oli omistettu uskolle, ahkeralle työnteolle, palvelemiselle ja opiskelulle. Nämä peruseriaatteet valmistivat häntä ottamaan vastaan palaute-tun evankeliumin. Kesäkuussa 1836 hän liittyi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon Kirtlandissa Ohiossa saatuaan kehoituksia Pyhältä Hengeltä ja hieman lempeää patistusta sisareltaan Elizalta, joka oli jo liittynyt kirkkoon. Vähän vajaa vuosi myöhemmin hänet kutsuttiin palvelemaan kokoaikaisena lähetysaarnaajana.

Seuraavien 12 vuoden aikana hän palveli useaan eri kertaan lähetystyössä Yhdysvalloissa ja myös johti ryhmän myöhempien aikojen pyhien pioneereja Suolajärven laaksoon. Hän oli omistautunut, tarmokas lähetysaarnaja, joka uurasti Italiassa, Havaijin saarilla sekä Yhdysvaltain länsiosissa. Hänet asetettiin apostoliksi 12. helmikuuta 1849. Hän toimi myös muissa johtotehtävissä kirkossa, kuten palveli yli viiden vuoden ajan Suolajärven temppelein ensimmäisenä johtajana. Hänet erotettiin kirkon presidentin tehtävään 10. lokakuuta 1898. Hän kuoli 10. lokakuuta 1901 Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa.

– profeettana, näkijänä ja ilmoituksensaajana, jonka neuvot ovat erittäin merkityksellisiä tänä aikana.

Tässä on kiinnostuksesi herättämiseksi vain muutama esimerkki opetuksista ja kertomuksista, jotka löydät tämän vuoden oppikurssista. Seuraavissa kappaleissa luku ja sivunumero viittaavat julkaisuun *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*.

Saatat muistaa kiinnostavan yleiskonferenssipuheen, jossa vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista vertasi kääntymysprosessia suolakurkkujen valmistusprosessiin.² Vanhin Bednar ei ollut ensimmäinen apostoli, joka käytti tätä vertausta. Presidentti Snow esitti samankaltaisen näkemyksen 150 vuotta aiemmin:

”Pankaa kurkku etikattynnyriin, niin ensimmäisen tunnin ja jopa ensimmäisten 12 tunnin aikana etikan vaikutus siihen on hyvin vähäinen. Kun tutkutte sitä, huomaatte, että etikka on vaikuttanut pelkästään kuoreen, sillä säilyväksi suolakurkuksi muuttumiseen tarvitaan pidempi aika. Tähän kirkkoon kastaminen vaikuttaa kastettuun henkilöön, mutta se ei tee hänestä kestävää heti. Se ei ensimmäisten 12 tai 24 tunnin aikana juurruta häneen oikeuden ja velvollisuuden lakia. Hänen on pysyttävä kirkossa kuten kurkku etikassa, kunnes hän täyttyy kauttaaltaan oikealla hengellä.”³

Puhuessaan kääntymyksestä presidentti Snow puhui omasta kokemuksestaan. Hän kertoi usein kahdesta tapauksesta – ensimmäinen niistä tapahtui ennen hänen kirkkoon liittymistään ja toinen pian hänen kasteensa ja konfirmointinsa jälkeen – jotka auttoivat häntä ”[täyttymään] kauttaaltaan oikealla hengellä”. Voit lukea näistä kokemuksista sivuilta 1–3 ja 61–63.

”Miksi joku kutsutaan toimimaan ihmisten johtajana?” presidentti Snow kysyi kerran. ”Onko se siksi, että hän saisi vaikutusvaltaa ja sitten käyttäisi tuota vaikutusvaltaa suoraan

Presidentti Snow saarnasi, että kymmenysten maksaminen tuo siunauksia. Kymmenyksiä otettiin aikoinaan vastaan tässä kuvassa olevan kaltaisissa toimistoissa (Salt Lake City, 1880-luku). Vasemmalla: Valmistautuessaan toimimaan vieraidensa isäntänä presidentti Snow valmistti hirsimökkinsä valaisemiseksi kynttilänpidikkeitä turnipseista.

omaksi kunniakseen? Ei, vaan päinvastoin. Hänet kutsutaan toimimaan sellaisessa asemassa samalla periaatteella kuin pappeus annettiin Jumalan Pojalle – että hänen tulee tehdä uhrauksia. Itsensäkö hyväksi? Ei, vaan niiden ihmisten hyväksi, joita hän johtaa. – Tulemaan veljiensä palvelijaksi, ei heidän herrakseen, ja tekemään työtä heidän hyväkseen ja hyvinvoinnikseen.”⁴

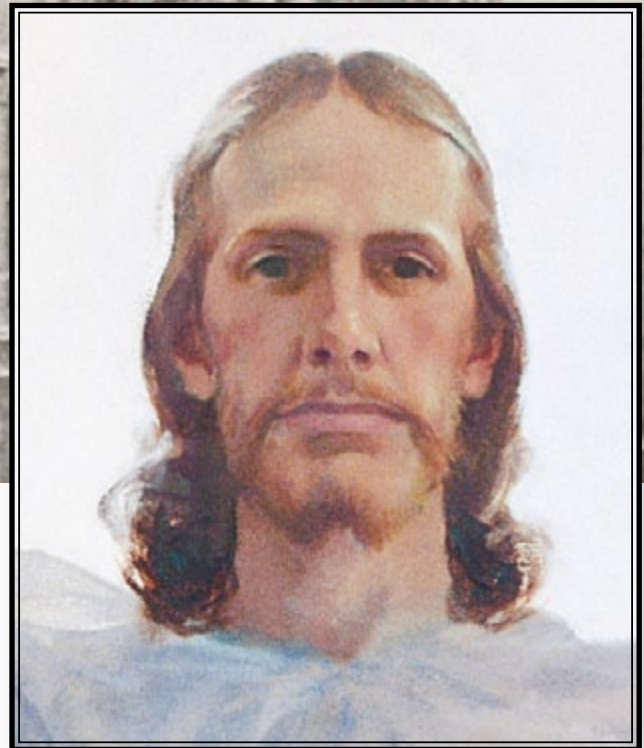
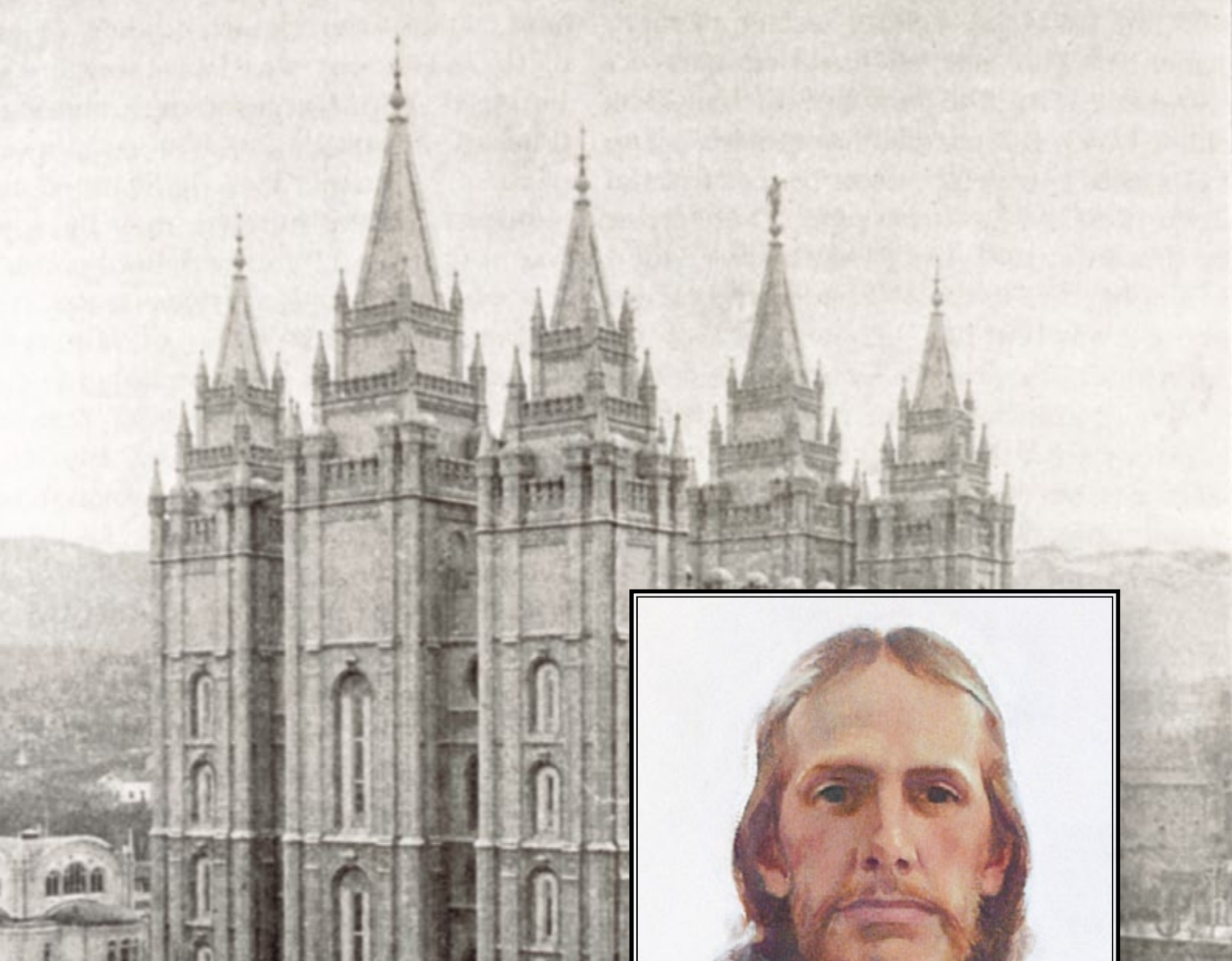
Kirkon johtajana presidentti Snow noudatti tätä periaatetta, ja joskus hän löysi luovia tapoja tehdä niin. Kerran hän esimerkiksi käytti turnipseja, lakanoita ja olkia kohottaakseen erään kärsivien pyhien ryhmän mielialaa. Se kerromus on luvussa 7. Luvusta 18 voit lukea joitakin hänen opetuksiaan johtamisesta kirkossa.

Presidentti Snow oli voimakas, luova ja tehokas johtaja, koska hän tiesi, kuka todellinen Johtaja on. Hän opetti: ”Se suuri työ, jota nyt tehdään – ihmisten kokoaminen maan kansojen keskuudesta – ei ole saanut alkuaan kenenkään ihmisen tai ihmisryhmän mielessä, vaan se on saatu Herralta Kaikkivaltialta.”⁵ Vastauksessa joukolle kirkon jäseniä, jotka osoittivat hänelle kunnioitusta hänen 85-vuotispäivänään, hän sanoi: ”Tunnen, että se, mitä sitten olenkin saanut aikaan, ei ole Lorenzo Snow’n ansiota, ja

tapahtumat, jotka ovat tuoneet minut tähän kirkon presidentin asemaan, eivät johdu Lorenzo Snow’sta, vaan Herra on saanut sen aikaan.”⁶

Hän opetti tätä totuutta koko palvelutyönsä ajan, mutta hän sai siitä muistutuksen pyhällä ja henkilökohtaisella tavalla juuri ennen kuin hänestä tuli kirkon presidentti. Hänestä tuli virkaiältään vanhin apostoli kirkossa, kun presidentti Wilford Woodruff kuoli 2. syyskuuta 1898. Pitäen itseään riittämättömänä hoitamaan tätä tehtävää hän meni yksin rukoilemaan erääseen Suolajärven temppelin huoneeseen. Hän anoi ohjausta mutta ei tuntenut saavansa vastausta rukoukseensa, joten hän lähti jonkin ajan päästä huoneesta ja astui suureen käytävään. Siellä tuo vastaus tuli. Ylösnoussut Vapahtaja seisoi hänen edessään noin metrin korkeudella lattiasta ja kertoi hänelle, kuinka edetä kirkon johtamisessa. Saat tietää lisää tästä kokemuksesta luvusta 20.

Presidentti Snow on tunnettu siitä, että hän sai ilmoituksen kymmenysten laista. Kirkon jäsenille vuonna 1899 tämä ilmoitus alkoi rohkealla julistuksella: ”Nyt on tullut aika, jolloin jokaisen myöhempien aikojen pyhän, joka aikoo valmistautua tulevaisuutta varten ja pitää jalkansa

Lorenzo Snow sai pyhän kokemuksen, kun hän näki ylösnousseen Herran Suolajärven temppelissä.

lujalla perustalla, tulee tehdä Herran tahdon mukaan ja maksaa täydet kymmenykset. Tämä on Herran sana teille.”⁷

Myöhempien aikojen pyhät vastasivat uskollisesti profeettansa neuvon, ja Herra siunasi heitä sen johdosta niin yksilöinä kuin ryhmänä. Tuo ilmoitus vaikuttaa edelleen tänä aikana, kun kirkon jäsenet kaikkialla maailmassa saavat hengellisiä ja ajallisia siunauksia kuuliaisuudesta kymmenysten laille. Kokemuksesta, joka johti tähän ilmoitukseen, ja sitä seuranneista siunauksista voit lukea luvusta 12.

Kuten jokainen profeetta, presidentti Snow todisti voimallisesti Jeesuksesta Kristuksesta. Hän opetti: ”Me kaikki olemme riippuvaisia Jeesuksesta Kristuksesta, siitä, että Hän tuli maailmaan raivaamaan tien, jota

kulkemalla me voimme saada rauhaa, onnea ja korotuksen. Ja ellei Jeesus Kristus olisi tehnyt tätä työtään, me emme voisi koskaan saada näitä siunauksia ja etuoikeuksia, jotka meille evankeliumissa taataan.”⁸ Hän todisti Vapahtajan syntymästä, palvelutyöstä kuolevaisuudessa, sovituksesta, henkilökohtaisesta osallistumisesta Vapahtajan palautetun kirkon toimintaan sekä toisesta tulemisestä. Lisää todistuksen sanoja Jeesuksesta Kristuksesta on luvussa 24.

Tämä lyhyt artikkeli voi tietenkin antaa sinulle vain pilkahduksen presidentti Snow'n elämään ja palvelutyöhön. Kun tutkit julkaisua *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, löydät monia muita innoittavia kertomuksia, kuten millainen oli hänen ensimmäinen opetustilaisuuksensa lähetyssaarnaajana, kuinka täydellisesti hän yllättyi, kun hänet kutsuttiin palvelemaan kahdentoista apostolin koorumissa, mitä hän tunsi ollessaan kauheassa myrskyssä laivalla Atlantin valtamerellä, sekä kuinka neljässä tapauksessa pappeuden voima pelasti ihmiset (myös Lorenzo Snow'n itsensä) kuolemalta. Voit oppia paljon hänen opetuksistaan, jotka käsittelevät monia eri aiheita, kuten ykseyttä, nöyryyttä, liittoja, temppelityötä, perhesuhteita, täydellisyyteen pyrkimistä, pappeutta, Apuyhdistystä ja evankeliumin eteenpäin viemisen iloa.

Jos olet käyttänyt aikaa tässä artikkelissa mainittujen kertomusten ja opetusten lukemiseen ja pohtimiseen – tai jos edes olet päättänyt, että luet ne joskus pian – voit olla varma siitä, että presidentti Snow olisi mielissään pyrkimyksestäsi. Hän oli elinikäinen oppija, ja hän opetti, että meidän on ponnisteltava, jotta me voimme ”edistyä totuuden periaatteissa” ja ”kasvaa taivaallisessa tiedossa”⁹. Hän kehotti: ”Jokaisen kuluneen päivän ja jokaisen kuluneen viikon tulisi olla paras, mitä olemme koskaan kokeneet, eli siis meidän tulisi edistyä vähän joka päivä tiedossa ja viisaudessa sekä kyvyssä saada aikaan hyvää.”¹⁰

Tehköönn julkaisun *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow* tutkiminen elämästäsi tänä vuonna rikkaampaa. Kun tutkit, voit saada samankaltaisen kokemuksen kuin se hyvä pappi, joka tapasi presidentti Snow'n kasvokkain. Kun katsot noiden ystävällisten kasvojen ja noiden levollisten silmien taa, sinäkin voit tuntea, että seisot pyhällä maalla – ei sen vuoksi, mitä tiedät Lorenzo Snow'sta, vaan siksi, että olet päässyt lähemmäksi taivaallista Isääsi ja Jeesusta Kristusta, joista hän todisti. ■

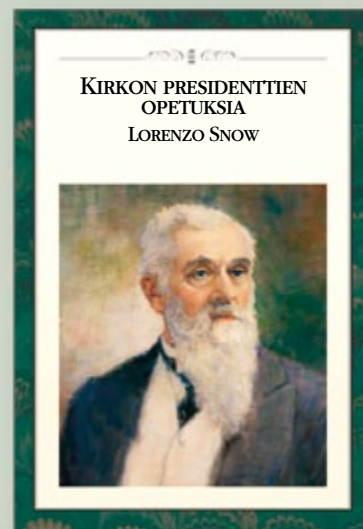
VIITTEET

1. Pastori Prentis lainattuna julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, 2012, s. 31.
2. Ks. ”Teidän täytyy syntyä uudesti”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 19–22.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, s. 69.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, s. 227.
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, s. 159.
6. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, s. 153.
7. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, s. 32.
8. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, s. 289.
9. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, s. 66.
10. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, s. 107.

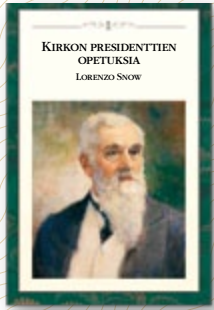
JULKAISUN KIRKON PRESIDENTTIEN OPETUKSIA: LORENZO SNOW ERITYISPIIRTEITÄ

Tämä kirja on seuraava lisäys henkilökohtaiseen ja perheen kokoelmaan *Kirkon presidenttien opetuksia*. Sarja, jossa on nyt 11 kirjaa, tarjoaa innoitettua ymmärrystä monista evankeliumiin liittyvistä aiheista. Tässä on joitakin tämän kirjan tärkeimpiä erityispiirteitä:

- presidentti Lorenzo Snow'n innoitettuja lausuntoja yli 75:stä evankeliumiin liittyvästä aiheesta
- sellaisia uusia taideteoksia ja valokuvia Lorenzo Snow'n elämästä, joita useimmat jäsenet eivät ole koskaan nähneet
- kolmentyyppistä opetus- ja opiskeluapua joka luvussa: ajatuksia herättäviä kysymyksiä, luvun aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia sekä opetusvihjeitä parantamaan luokan osallistumista ja keskustelua
- kolme sivua ohjeita auttamaan jäseniä tehostamaan kirjan tutkimistaan sekä opettamaan innoituksella kotona ja kirkossa.

Kirja on saatavissa myös verkossa osoitteessa lds.org sekä Gospel Library -sovelluksena (englanniksi) osoitteessa mobile.lds.org.

TUTUSTU LORENZO SNOW'HUN

Christopher D. Fosse

Tänä vuonna Apuyhdistyksen ja Melkisedekin pappeuden luokkien oppikirja keskittyy presidentti Lorenzo Snow'n (1814–1901) elämään ja opetuksiin. Mutta vaikka oma ikäryhmäsi ei kenties käytäkään tätä kirjaa, sinä voit siitä huolimatta oppia hänestä kaikenlaista. Presidentti Snow'n hämmästyttävä elämä oli täynnä vaikeuksia ja voittoja.

Evankeliumin esitaistelija

Lorenzo Snow kuuli kirkosta ensimmäisen kerran ollessaan vielä nuorukainen. Alkuun hänellä ei ollut halua mennä kasteelle, vaikka hänen sisarensa Eliza (sama Eliza R. Snow, joka kirjoitti monia myöhempien aikojen pyhien lauluja ja palveli Apuyhdistyksen toisena ylijohtajana) oli ottanut evankeliumin innolla vastaan. Lorenzo piti kuitenkin kirkon

oppia hyvin kiinnostavana. Kun hän alkoi opiskella collegessa Ohion Oberlinissa, hän kertoi usein kirkon uskonkäsityksistä opiskelijoille, jotka kouluttautuivat protestanttisiksi papeiksi. Vaikka hän ei ollut vielä tehnyt päätöstä mennä kasteelle, hän esitteli evankeliumia niin hyvin, että monet opiskelijat Oberlinissa myönsivät palautetun kirkon olevan mahdollisesti totta.

Koska Lorenzo oli niin voimallinen lähetyssaarnaaja jo ennen kuin hän otti vastaan evankeliumin, ei ole mikään ihme, että hänestä kasteensa jälkeen tuli vielä omistautuneempi työhön. Varhaisvuosinaan kirkon jäsenenä hän sai kutsun palvella useaan kertaan kokoaikaisessa lähetystyössä. Hän palveli ensin Ohiossa ja sen jälkeen Missouriissa, Kentucykissa ja Illinoisissa Yhdysvalloissa.

Myöhemmin hänet lähetettiin Isoon-Britanniaan auttamaan kirkon järjestämisessä Englantiin. Siellä ollessaan hän jopa antoi Mormonin kirjat kuningatar Victorialle ja prinssi Albertille. Myöhemmin hän palveli lähetystyössä Italiassa, Sveitsissä sekä alueella, joka tultiin lopulta tuntemaan Havaijin saarina.

Ihme merellä

Kun vanhin Snow lähti Englannista palatakseen Nauvooseen Illinoisiin Yhdysvaltoihin, hän toi mukanaan suuren ryhmän äskettäin kastettuja jäseniä. He kaikki varasivat matkan *Swanton*-nimiseltä laivalta ja valmistautuivat pitkälle matkalle Pohjois-Amerikkaan.

Vaikka *Swantonin* kapteeni ei ollut epäystävällinen laivallaan olevia myöhempien aikojen pyhiä kohtaan,

Palveli useaan kertaan lähetystyössä Yhdysvalloissa.

Opetti evankeliumin periaatteita papeiksi opiskeleville.

Palveli lähetystyössä Havaijissa.

Tässä on muutamia asioita, joita et kenties tiedä kirkon viidennestä presidentistä.

ei hän ollut aivan ystävällinenkään. Hän pysytteli yleensä heistä loitolla. Mutta noin kahden viikon merilläolon jälkeen tapahtui jotakin. Kapteenin stuertti loukkaantui pahoin onnettomuudessa. Kukaan ei odottanut stuertin selviytyvän hengissä yön yli.

Yhdellä uskollisella sisarella, joka oli ollut hoitamassa kuolevaa merimiestä, oli kuitenkin ehdotus. Hän kertoi stuertille, että vanhin Lorenzo Snow voisi antaa tälle siunauksen ja että se voisi pelastaa tämän hengen. Stuertti – joka teki työtä elättääkseen vaimonsa ja kaksi lastaan kotona Saksassa – suostui mielihyvin.

Vanhin Snow herätettiin keskellä yötä, ja häntä pyydettiin tulemaan kuolevan miehen hyttiin. Kun hän saapui, hän tapasi laivan kapteenin.

Kapteeni kiitti häntä hänen tulostaan mutta ilmaisi tilanteen toivottomuuden. Vanhin Snow huomasi, että kapteeni oli itkenyt.

Vanhin Snow meni hyttiin, laski kätensä stuertin päälle ja antoi tälle pappeuden siunauksen. Heti vanhin Snow'n päätettyä siunauksen stuertti nousi istumaan ja ylös vuoteesta. Stuertti oli täysin parantunut ja palasi seuraavana päivänä hoitamaan velvollisuuksiaan.

Sielujen arvo

Stuertin parantaminen muutti tilanteen *Swanton*-laivalla. Kapteeni alkoi viettää niin paljon aikaa pyhien kanssa kuin suinkin pystyi ja jopa tutki evankeliumia ja osallistui kirkon kokouksiin. Muut merimiehet olivat aivan yhtä vaikuttuneita. Kun laiva saapui määränpäähänsä,

miehistö jätti pyhille hellät hyvästit. Sen lisäksi että pappeuden voiman ansiosta säästyi yhden miehen henki, monet muut saivat myös välähdyksen Jumalan voimasta ja rakkaudesta. Stuertti ja monet miehistön jäsenistä menivät aikanaan kasteelle.

Presidentti Lorenzo Snow'n elämässä oli monia muitakin hämmästyttäviä tapahtumia. Kun siis aikuiset tänä vuonna tutkivat julkaisua *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow, voisitko seurata mukana?* Voisit lukea joitakin presidentti Snow'n opetuksista sunnuntaisin tai kun sinulla on hieman vapaata aikaa. Kykenet osallistumaan enemmän perheen evankeliumiaiheisiin keskusteluihin ja samalla tutustut hämmästyttävään mieheen, josta tuli Jumalan profeetta. ■

Paransi kapteenin stuertin paluumatkalla Pohjois-Amerikkaan.

Antoi Mormonin kirjat kuningatar Victorialle ja prinssi Albertille.

Vanhin
Neil L. Andersen
kahdentoista apostolin
koorumista

KUNNIOITUS JUMALAA • • KOHTAAN ON Viisauden ALKU

Maailman viisaus on arvokainta silloin kun se nöyrästi kumartaa Jumalan viisauden edessä.

Me elämme informaation ylikuormittamassa maailmassa. Tämän maailman vertauskuvana voisi olla hämmästyttävä Wikipedia, maailman suurin internettietosanakirja. Sen laajuutta kuvaa, että vuonna 2012 siinä oli yli 2,5 miljardia sanaa pelkästään englanniksi ja yli 22 miljoonaa artikkelia noin 284 kielellä. Yli 70 kielellä on olemassa Wikipedian versio, jossa on vähintään 10 000 artikkelia. Englanninkielisessä versiossa on yli 4 miljoonaa artikkelia.¹

Informaation ylikuormitusta osoittaa myös yhteisöisten verkkosivustojen käytön räjähdysmäinen kasvu, kuten vuonna 2004 perustetun Facebookin, jolla oli vuonna 2012 miljardi aktiivikäyttäjää ympäri maailman², tai vuonna 2005 julkistetun YouTuben, jossa joitakin videoleikkeitä on raportoitu katsotun yli 100 miljoonaa kertaa.

Tässä informaation tulvassa me tarvitsemme kipeästi viisautta, viisautta lajitella ja käsittää, miten voimme soveltaa oppimaamme käytäntöön. T. S. Eliot, vuosia sitten kirjoittanut uskova kristitty, puhuu nykypäivän maailmallemme:

*Oi kevään ja syksyn maailma,
syntymän ja kuoleman!
Tuuman ja toimimisen loputon ketju,
loputon keksiminen, loputon kokeilu,
tuottaa tietoa liikkeestä, mutta ei
paikoillaan pysymisestä;
tietoa puheesta, mutta ei
hiljaisuudesta;
tietoa sanoista ja tietämättömyyttä
Sanasta.
Kaikki tietomme tuo meidät lähemmäs
tietämättömyyttämme,
kaikki tietämättömyytemme tuo meidät
lähemmäs kuolemaa,
mutta kuoleman läheisyys ei lähemmäksi
Jumalaa.
Missä on Elämä, jonka olemme hukanneet
elämiseen?
Missä on viisaus, jonka olemme hukanneet
tietoon?
Missä on tieto, jonka olemme hukanneet
informaatioon?
Kaksikymmentä vuosisataa Taivaan
kiertoa
vie meidät kauemmas Jumalasta ja
lähemmäs Maan Tomua.³*

Missä kohdassa itse olet viisauden asteikolla? Jotkut voisivat samastua nuoreen naiseen, joka tulevasta avioliitostaan innoissaan huudahti vanhemmilleen: ”Minä olen menossa naimisiin. Olen päässyt kaikkien huolteni päähän.” Ja hänen äitinsä kuiskasi hänen isälleen: ”Niin, mutta hän ei vielä tiedä, kumpaan päähän.”

Mitä enemmän opin Jumalan viisaudesta, sitä enemmän uskon, että olen vasta viisauden alkupäässä. Tunnen itseni nöyräksi oivaltaessani, kuinka paljon minulla on opittavaa. Tänäpäin toivon lisääväni haluamme hankkia viisautta, ja etenkin Jumalan viisautta.

Viisauden siunaukset

Haluan tähdentää viisaudesta useita periaatteita.

Ensiksi, informaation ja tiedon aikakaudellamme meidän täytyy etsiä viisautta. Viisaus on monitasoista, ja sitä on erikokoista ja -luonteista. Varhain hankittu viisaus tuo suunnattomia siunauksia. Viisaus yhdellä alueella ei kenties ole siirrettävissä toiselle alueelle. Ja lopuksi, maailman viisaus, vaikka se monissa tapauksissa on erittäin arvokasta, on arvokkainta silloin kun se nöyrästi kumartaa Jumalan viisauden edessä.

Pyhissä kirjoituksissa kuvataan kahdenlaista viisautta: maailman viisautta ja Jumalan viisautta. Maailman viisauudessa on sekä myönteinen että kielteinen osa. Pahimmillaan sitä voitaisiin kuvata osatotuutena, johon on sekoittunut älykkyyttä ja manipulointia ja jonka tarkoituksena on saavuttaa itsekkäitä tai paheellisia tarkoituksia.

Eräs esimerkki Mormonin kirjassa on Amlisi-niminen mies. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että ”eräs mies, jonka nimi oli Amlisi, joka oli hyvin viekas mies eli *viisas mies, mitä maailman viisauteen tulee*, – – [veti] paljon ihmisiä mukaansa”. Edelleen pyhissä kirjoituksissa kuvataan Amlisia jumalattomaksi mieheksi, jonka tarkoituksena ”oli tuhota Jumalan kirkko”. (Alma 2:1–2, 4, kursivointi lisätty.) Me emme ole kiinnostuneita tämänkaltaisesta viisaudesta.

On olemassa toisenkinlaista maailman viisautta, joka ei ole läheskään niin pahaenteistä. Itse asiassa se on hyvin myönteistä. Tätä viisautta hankitaan tietoisesti tutkimalla, pohtimalla, havainnoimalla ja tekemällä ahkerasti työtä. Se on hyvin arvokasta ja hyödyllistä siinä, mitä teemme. Hyvät ja kunnolliset ihmiset saavat sitä kuolevaisuuden kokemuksessaan.

Muistanette amerikkalaisen kirjailijan Mark Twainin kommentin: ”Kun olin 14-vuotias poika, isäni oli niin tietämätön, että saatoin tuskin sietää isäukkoa lähelläni. Mutta kun ehdin 21-vuotiaaksi, hämmästyin, kuinka paljon hän oli oppinut seitsemässä vuodessa.”⁴ Jos me olemme tarkkaavaisia, jos me olemme pohdiskelevia, aika voi opettaa meille paljon.

Muistan, kuinka valmistuttuani yliopistosta matkustin Brigham Youngin yliopistosta Prestoniin Idahon osavaltioon Yhdysvalloissa. Siellä asui isoäitini Mary Keller. Hän oli tuolloin 78-vuotias ja heiveröinen. Hän kuoli kaksi vuotta myöhemmin. Hän oli ihmeellinen nainen, ja tiesin, että jos kuuntelin hänen kokemuksiaan ja ottaisin niistä oppia, voisin oppia viisautta, joka auttaisi minua matkan varrella.

Voimme hypätä yli monien surullisten kokemusten, joita jotkut kokevat elämässä, hankkimalla viisautta varhain, omaa ikäämme enemmän. Pyrkikää saamaan tätä viisautta – mietiskelkää, havainnoikaa tarkoin, ajatelkaa sitä, mitä koette elämässä.

Me voimme oppia viisautta myös omassa ammatissamme ja omissa harrastuksissamme. Saanen esittää teille kaksi esimerkkiä.

Tri DeVon C. Hale on Salt Lake Cityssä asuva lääkäri, joka varttui Idaho Fallsissa Idahon osavaltiossa Yhdysvalloissa. Olen ihailut hänen trooppisia sairauksia koskevaa tietämystään ja viisauttaan. Kyse ei ole vain tri Halen tietämyksestä vaan myös hänen ymmärryksestään, kuinka soveltaa käytäntöön tuota tietämystä, käydä läpi monitasoista informaatiota ja punnita näitä tietoja toisiaan vastaan. On siunaus, että lähetyssaarnaajilla

*Voimme hypätä
yli monien
surullisten koke-
musten, joita
jotkut kokevat
elämässä, hank-
kimalla viisautta
varhain.*

ympäri maailman on käytössään sellaista lääketieteellistä viisautta.

Toinen esimerkki: Kun vanhin poikamme aloitti esikoulun kotikaupungissamme Tampassa Floridassa, halusimme ehdottomasti tavata hänen esikoulunopettajansa Judith Graybellin. Hän oli noin 50-vuotias, ja hänellä oli hämmästyttävä kyky käsitellä pikkulapsia. Hän tiesi, miten motivoida heitä, milloin kiittää heitä ja milloin olla luja. Hänellä oli tietämystä opettaa heitä, mutta hänellä oli paljon muutakin. Näimme paljon vaivaa saadaksemme jokaisen lapsistamme juuri hänen esikoululuokkaansa.

Nämä kaksi henkilöä havainnollistavat valikoivaa viisautta maailmassa. Heidän viisautensa on apu monille, ja sen ansiosta he kumpikin menestyvät ammatissaan.

Meidän tulee kuitenkin ymmärtää tuon viisauden rajoitukset. Viisaus yhdellä alueella ei ehkä välttämättä osoittaudu viisaudeksi jollakin toisella. En varmaan esimerkiksi haluaisi Judith Graybellin diagnosoivan trooppisia sairauksia enkä tri Halen opettavan lapseni esikoululuokkaa.

Mikä tärkeämpää, sen viisauden, joka

tuo menestystä maailmassa, täytyy olla aulis väistymään Jumalan viisauden edessä eikä ajatella voivansa korvata sen.

Muistakaa: kaikkea viisautta ei ole luotu tasaveroiseksi.

Psalminkirjoittaja sanoi: ”Herran pelko on viisauden alku” (Ps. 111:10). Tämä kohta tarkoittaa, että ”syvälinen kunnioitus”⁵ Herraa kohtaan on viisauden alku. Tuo syvälinen kunnioitus syntyy siksi, että taivaallisella Isällämme on ”kaikki viisaus ja kaikki valta sekä taivaassa että maan päällä” (Moosia 4:9). Hänen viisautensa on täydellistä. Se on puhdasta. Se on epäitsekästä.

Tämä viisaus on toisinaan vastoin maailman viisautta eli Jumalan viisaus ja maailman viisaus ovat täysin ristiriidassa keskenään.

Muistatteko Herran sanat Jesajan kirjassa? ”Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra.

Sillä niin korkealla kuin taivas kaartuu maan yllä, niin korkealla ovat minun tieni teidän teittenne yläpuolella ja minun ajatukseni teidän ajatustenne yläpuolella.” (Jes. 55:8–9.)

Jumalan viisaus ei tule meille oikeutena,

Viisauden, joka tuo menestystä maailmassa, täytyy olla aulis väistymään Jumalan viisauden edessä eikä ajatella voivansa korvata sen.

vaan meidän täytyy olla halukkaita etsimään sitä. ”Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu *viisautta*, *pyytäköön* sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta.” (Jaak. 1:5, kursivointi lisätty.)

Jumalan viisaus on hengellinen lahja. ”*Älä etsi rikkauksia vaan viisautta*, ja katso, Jumalan salaisuudet paljastetaan sinulle, ja silloin sinut tehdään rikkaaksi” (OL 6:7, kursivointi lisätty).

Jumalan viisauden etsimisen kumppanina on aina kuuliaisuus käskyille.

Yleensä viisauden hengellinen lahja tulee vähitellen, kun me etsimme sitä rehellisesti ja uutterasti. ”Minä annan ihmislapsille rivin rivin päälle, opetuksen opetuksen päälle, – – ja siunattuja ovat ne, jotka kuulevat minun opetuskiani – –, sillä he oppivat *viisautta*; sillä sille, joka ottaa vastaan, minä annan enemmän” (2. Nefi 28:30, kursivointi lisätty).

Joseph Smith sanoi näin: ”Se, mikä on Jumalasta, on suuriarvoisinta ja voidaan saada selville vain ajan ja kokemuksen sekä huolellisen ja pohdiskelevan ja vakavan ajattelun myötä.”⁶ Jumalan viisauden etsimisestä ei saa välitöntä tyydytystä.

Lopuksi, Jumalan viisauden lähde on eri kuin maailman viisauden. Jumalan viisaus löytyy pyhistä kirjoituksista, profeettojen opetuksista (kuten yleiskonferenssissa annetuista) ja tietenkin rukouksistamme (ks. OL 8:1–2). Ja aina, *aina* me saamme tätä viisautta Pyhän Hengen voimalla. Apostoli Paavali on sanonut:

”Kuka muu kuin ihmisen oma henki tietää, mitä ihmisessä on? Samoin vain Jumalan Henki tietää, mitä Jumalassa on. – –

Siitä me myös puhumme, mutta me käytämme Hengen emmekä *ihmisviisauden* opettamia sanoja ja selitämme hengelliset asiat Hengen avulla.” (1. Kor. 2:11, 13, kursivointi lisätty.)

Jumalan viisauden avulla me näemme nykyisten olosuhteidemme yli, koska – kuten pyhissä kirjoituksissa sanotaan – ”Henki – – puhuu asioista, niin kuin ne todella

ovat, ja asioista, niin kuin ne todella tulevat olemaan” (MK Jaak. 4:13).

Jumalan viisaus on viisautta, joka on omistautuneen huomiomme arvoista.

Viisaus ja kymmenykset

Ehkäpä tärkein seikka on se, ettei kaikkea viisautta ole luotu tasaveroiseksi. Meidän pitää oppia, että kun maailman viisaus ja Jumalan viisaus ovat ristiriidassa keskenään, meidän täytyy alistaa tahtomme Jumalan viisaudelle.

Me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä. Me olemme hengellisiä olentoja ollessamme kuolevaisuudessa. Me, jotka olemme omistautuneet oppimaan maailman viisautta ja Jumalan viisautta, emme saa koskaan joutua hämillemme siitä, kumpi viisaus on tärkeämpää.

Saanan kertoa erään São Paulossa Brasiiliassa asuvan hienon myöhempien aikojen pyhän kokemuksen. Hän kertoo kamppailustaan, maksaako kymmenyksensä vai lukukausimaksunsa. Näin hän kertoo:

”Yliopistossa – – oli sellainen määräys, ettei tentteihin laskettu opiskelijoita, joilla oli velkaa [eli jotka eivät olleet maksaneet lukukausimaksua].

Muistan, kuinka kerran – – jouduin suuriin taloudellisiin vaikeuksiin. Sain palkkani torstaina. Kun laadin kuukausibudjettia, huomasin, etteivät rahat riittäisi sekä kymmenykseen että yliopistomaksuihin. Minun olisi valittava niiden välillä. Kahden kuukauden välein pidettävät tentit alkaisivat seuraavalla viikolla, ja ellen osallistuisi niihin, vuoden opinnot olisivat menneet hukkaan. Se oli todella piinallista. – – Sydäntäni särki.”

Tässä oli selvä ristiriita maailman viisauden ja Jumalan viisauden välillä. Vaikka olette erittäin hyviä ja vanhurskaita, huomaatte elämässänne – jos olette rehellisiä itsellenne – että sydäntänne särkee, kun havaitsette joidenkin näiden ristiriitojen ilmaantuvan eteenne.

Palaan hänen kertomukseensa. Ensinnäkin, hän maksoi kymmenyksensä sunnuntaina. Hän kertoo, mitä seuraavana maanantaina tapahtui:

”Työpäivä oli lopuillaan, kun työnantajani tuli tuomaan

*Jumalan viisaus
löytyy pyhistä
kirjoituksista,
profeettojen ope-
tuksista (kuten
yleiskonferens-
sissa annetuista)
ja tietenkin
rukouksistamme.*

minulle päivän viimeisiä töitä. – – Yhtäkkiä hän pysähtyi ja kysyi – –: 'Miten opintosi edistyvät?' [Opiskelija kuvaili työnantajaansa ankaraksi mieheksi, eikä kyennyt sanomaan muuta kuin:] 'Kaikki on hyvin.'

Sitten työnantaja lähti. Äkkiä sihteeri tuli huoneeseen. Hän sanoi: "Työnantaja sanoi juuri, että tästä lähtien yhtiö maksaa kaikki yliopistomaksusi ja kirjasi. Ennen kuin lähdet, käväise luonani kertomassa kuluista, niin että voin huomenna antaa sinulle sekin."⁷

Jos olette tarkkaavaisia, huomaatte, että kohtaatte tämänkaltaisia koetuksia monta kertaa elämänne aikana. Mihin silloin panette luottamuksenne? Kuunnelkaa Herran varoitusta, joka on suoraan meille:

"Oi ihmisten turhamaisuutta ja heikkoutta ja järjettömyyttä! Kun he ovat oppineita, he *pitävät* itseään *viisaina* eivätkä kuule Jumalan neuvoa, sillä he panevat sen syrjään luullen tietävänsä itse, minkä vuoksi heidän *viisautensa* on järjettömyyttä, eikä se heitä

hyödytä. Ja he hukkuvat.

Mutta on hyvä olla oppinut [maailman viisaudessa], jos he kuulevat Jumalan neuvoja." (2. Nefi 9:28–29, kursivointi lisätty.)

Nyt Paavalin sanoin:

"Missä ovat viisaat – –? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hulluudeksi?" (1. Kor. 1:20.)

"Älköön vain kukaan pettäkö itseään. Jos joku teistä on olevinaan viisas tässä maailmassa, hänestä täytyy ensin tulla hullu, jotta hänestä tulisi viisas.

Tämän maailman viisaus on näet Jumalan silmissä hulluutta." (1. Kor. 3:18–19, kursivointi lisätty.)

Testi on usein siinä, annammeko Jumalan viisauden olla suuntana, johon kuljemme, kun se vie vastakkaiseen suuntaan maailman viisauden kanssa.

Ammon vaikerói: "Sillä he eivät etsi viisautta [Jumalan viisautta] eivätkä halua sen hallitsevan heitä!" (Moosia 8:20.) Kun

Miettikää Jumalan viisautta, joka koskee henkilökohtaisia rahasioita. Me annamme rahalle sen oikean roolin maksamalla rehelliset kymmenykset ja olemalla anteliaita uhreissamme.

ajattelen niitä, jotka ovat auliisti antaneet Jumalan viisauden hallita itseään, ajattelen ystävääni Kiinan manteleelta, Xie Yingiä, joka teki merkittäviä uhrauksia liityäkseen kirkkoon ja palveli lähetystyössä New Yorkissa. Ajattelen kahta tytärtäni, jotka ovat erittäin älykkäitä ja joilla on maisterin tutkinto, mutta jotka ovat valinneet äitiyden ja lasten siunaukset. Ajattelen eteläamerikkalaista ystävääni, joka jätti tuottoisan työpaikan saatuaan kuulla työnantajan syyllistyneen veronkiertoon. Kaikki he ovat panneet Jumalan viisauden maailman viisauden edelle.

Surullista kyllä, maailman viisaus voi olla petollista kyvykkäille ihmisille. Joseph Smith sanoi sen tällä tavoin: ”Keskuudessamme on paljon viisaita miehiä ja myös naisia, jotka ovat liian viisaita ottaakseen oppia, ja sen tähden heidän on kuoltava tietämättömyydessään, ja ylösnousemuksessa he huomaavat erehdyksensä.”⁸

Viisaus ja raha-asiat

Talousohjelmiemme vallitessa saanen puhua aiheesta henkilökohtaiset raha-asiat. Nykyisessä tilanteessamme me kaikki olemme nöyrempiä ja auliimpia ottamaan vastaan opetusta – mutta muistelkaa muutamaa viime vuotta.

Maailma opettaa, että jos me haluamme jotakin, meidän tulee saada se. Meidän ei pitäisi joutua odottamaan sitä. Velan ansiosta voimme saada sen nyt. Voimme saada tuon velan käyttämällä luottokortteja tai ottamalla ylimitoitettua velan omistamaamme taloa vastaan. Voimme rahoittaa velkarahalla sen, mitä meillä on, jopa koulutuksemme. Niiden arvo nousee aina, ja me menestymme. Maailman viisaus on sitä, että kuukausittaisesta lyhennyssummasta tulee tärkeämpi kuin velan määrästä. Taloudelliset velvoitteemme ovat jossakin määrin harkinnanvaraisia, ja jos kaikki romahtaa, konkurssi on viimeinen vaihtoehtomme.

Ajatelkaamme vuorostaan profeettojen jatkuvasti opettamaa Jumalan viisautta, joka

koskee henkilökohtaisia raha-asioita. Perustana on oma-varaisuus ja työnteko. Me annamme rahalle sen oikean roolin maksamalla rehelliset kymmenykset ja olemalla anteliaita uhreissamme. Me elämme vähemmällä kuin mitä ansaitsemme ja erotamme toisistaan tarpeemme ja halumme. Me vältämme velkaa paitsi kaikkein tärkeimpiä tarpeitamme varten. Me elämme talousarvion mukaan. Me panemme jonkin verran säästöön. Me olemme rehellisiä kaikissa velvoitteissamme.

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) varoitti noin 14 vuotta sitten: ”Haluan sanoa, että on tullut aika järjestää oma huoneemme. Niin monet kirkkomme jäsenistä tulevat juuri ja juuri toimeen tuloillaan. Itse asiassa jotkut elävät lainarahoilla. – – Ilmassa on myrskyn merkkejä, joista meidän on syytä ottaa vaarin.”⁹

Muutamia vuosia sitten, vaurautemme huijulla, presidentti Thomas S. Monson sanoi:

”Veljeni ja sisareni, välttäkää ajattelutapaa, jonka mukaan eilispäivän ylellisyyksistä on tullut tämän päivän välttämättömyyksiä. Ne eivät ole välttämättömyyksiä, ellemmme itse tee niistä sellaisia. Monet ottavat pitkäaikaisen velan ja huomaavat sitten, että tapahtuu muutoksia: ihmiset sairastuvat tai tulevat toimintakyvyttömiksi, yritykset kaatuvat tai vähentävät väkeä, työpaikkoja menetetään, luonnonkatastrofit kohtaavat meitä. Monestakin syystä käy niin, ettei suurten velkojen lyhennyksiä voida enää suorittaa. Velastamme tulee kuin Damokleen miekka, joka roikkuu päämme yllä ja uhkaa tuhota meidät.

Kehotan teitä hartaasti elämään varojenne mukaan. Ei voi kuluttaa enempää kuin ansaitsee ja pysyä maksukykyisenä. Lupaamme teille, että olette silloin onnellisempia kuin olisitte, jos kantaisitte jatkuvasti huolta siitä, kuinka selviydytte sellaisen velan seuraavasta maksuerästä, joka ei ole välttämätön.”¹⁰

Näettekö, kuinka Jumalan viisaus voi olla ristiriidassa maailman viisauden kanssa? Valinta *ei* ollut niin ilmeinen, kun kaikki näytti vauraalta. Monet kirkon jäsenet toivovat, että

*Juuri nyt
voimme oppia
paljon viisau-
desta. Lupaamme
teille, että Her-
ran siunaukset
ovat teidän, kun
etsitte viisautta
– Jumalan
viisautta.*

he olisivat kuunnelleet tarkemmin.

Tämä on Jumalan viisautta.

Ehdotan, että tartutte muutamaan edessä olevaan asiaan. Vetäkää keskelle paperia viiva. Tehkää vasemmalle puolelle luettelo maailman viisaudesta ja oikealle puolelle Jumalan viisaudesta. Kirjoittakaa asiat, jotka ovat ristiriidassa keskenään.

Mitä valintoja olette tekemässä?

Opin ja liittojen luvussa 45, jossa puhutaan Vapahtajan toiseen tulemiseen johtavista tapahtumista, Herra esittää jälleen kertomuksen kymmenestä morsiusneidosta ja jättää sitten meille nämä sanat: ”Sillä niitä, jotka ovat viisaita ja ovat ottaneet vastaan totuuden ja ovat ottaneet Pyhän Hengen oppaakseen eivätkä ole eksyneet – totisesti minä sanon teille, ettei heitä kaadeta maahan eikä heitetä tuleen, vaan he kestävät sen päivän” (OL 45:57).

Etsikäämme Jumalan viisautta. Elämme parhaillaan vaikeita taloudellisia aikoja kautta maailman, ja se aiheuttaa jossain määrin huolta tehdessämme suunnitelmia työpaikkaa, uraa ja ansiotuloja varten. Mutta edessä

on monia hyviä ja vauraita aikoja. Juuri nyt voimme oppia paljon viisaudesta. Lupaamme teille, että Herran siunaukset ovat teidän, kun etsitte viisautta – Jumalan viisautta. ■

Brigham Youngin yliopisto – Idahan valmistajaistilaisuudessa 10. huhtikuuta 2009 pidetystä puheesta. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa <http://web.byui.edu/DevotionalsAndSpeeches>.

VIITTEET

1. Ks. Andrew Lih, *The Wikipedia Revolution*, 2009, s. xv–xvi; ks. myös http://en.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:Size_comparisons; <http://wikimediafoundation.org/wiki/FAQ/en>; http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_Wikipedia.
2. Ks. Ramona Emerson, ”Facebook Users Expected to Pass 1 Billion in August: iCrossing”, *The Huffington Post*, 14. tammikuuta 2012, www.huffingtonpost.com/2012/01/13/facebook-users-1-billion-icrossing_n_1204948.html.
3. ”Choruses from ”The Rock””, julkaisussa *T. S. Eliot: The Complete Poems and Plays, 1909–1950*, 1980, s. 96, suom. Juha Silvo.
4. *Mark Twain Laughing: Humorous Anecdotes by and about Samuel L. Clemens*, toim. P. M. Zall, 1985, s. xxii.
5. Ks. Marion G. Romney, ”Tiedon muuttaminen viisaudeksi”, *Valkeus*, marraskuu 1983, s. 7.
6. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 278.
7. Artikkelissa Gordon B. Hinckley, ”Me vaellamme uskossa”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 81–82.
8. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 210.
9. ”Pojille ja miehille”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 65.
10. ”Käyn Herran tietä mä uskollisesti”, *Liahona*, toukokuu 2006, s. 19–20.

Tartukaa joihinkin edessänne oleviin asioihin. Vetäkää paperin keskelle viiva. Tehkää vasemmalle puolelle luettelo maailman viisaudesta ja oikealle puolelle Jumalan viisaudesta. Kirjoittakaa asiat, jotka ovat ristiriidassa keskenään.

Merkityksellistä OPETTAMISTA KOTONA

*Neljä keinoa,
joilla opetamme
lapsillemme
elämän tärkeitä
opetuksia.*

Darren E. Schmidt

lapsiltamme, halusivatko he tulla mukaan koripallojoukkueeseen, jossa minä olisin heidän valmentajansa. He vastasivat: ”Enpä usko”, sekä: ”Isä, meillä on kori etupihalla, ja meistä on mukavaa, kun pelaat kanssamme ja otamme matseja naapureiden kanssa. Saamme pallon paljon useammin!”

Opetustilanteiden hyödyntäminen kahdeksan lapsemme kohdalla on ollut sekä haasteellista että palkitsevaa. Mutta koska vaimoni ja minä tiedämme, että ”kodissa lapsi oppii ensimmäiseksi ja tehokkaimmin elämän opetukset”¹, olemme yrittäneet tehdä kaiken voitavamme auttaaksemme lapsiamme oppimaan nuo opetukset. Tässä on muutamia periaatteita, jotka ovat olleet hyödyllisiä meille.

Tehkää *parhaita* asioita

Kun lapsemme ovat alkaneet osallistua aiempaa useampiin toimintoihin, tärkeysjärjestyksestä on tullut yhä välttämättömämpää. Vanhin Dallin H. Oaks kahden toista apostolin koorumista on muistuttanut meille, että ”vaikka jokin asia on *hyvä*, se ei yksin ole riittävä syy sen tekemiseksi. – – Jotkin asiat ovat parempia kuin hyviä, ja ne ovat niitä, jotka tulisi asettaa ensimmäiseksi elämäsämme.” Hän sanoi edelleen: ”Vanhempien on aktiivisesti varattava aikaa perherukoukseen, perheen yhteiseen pyhien kirjoitusten tutkimiseen, perheiltään ja muuhun arvokkaaseen yhdessäoloon sekä kahdenkeskiseen aikaan, joka sitoo perheen yhteen ja kiinnittää lasten arvot iankaikkisesti tärkeisiin asioihin. Vanhempien tulee opettaa evankeliumin tärkeimpiä asioita sen avulla, mitä he tekevät lastensa kanssa.”²

Tämä on osoittautunut hyväksi neuvoksi perheellemme. Kun vaimoni ja minä olemme tehneet kodin ulkopuolisista lasten toiminnoista asian, jota pohditaan ja josta rukoilaan, jotkin tärkeiksi luulemamme asiat ovat osoittautuneet tarpeettomiksi. Erityisen paljon yllätyin, kun kysyin

Tutkikaa pyhiä kirjoituksia ja toimikaa niiden mukaan

On eri asia *lukea* pyhiä kirjoituksia ja *tutkia* niitä. Muinainen profeetta Joosua opetti, että pyhien kirjoitusten tutkiminen onnistuu, kun me ”[tutkimme] lakia päivin ja öin [ja pystymme] *tarkoin noudattamaan kaikkea, mitä siihen on kirjoitettu*” (Joosua 1:8, kursivointi lisätty). Tutkiessamme yhdessä perheenä pyhiä kirjoituksia olemme onnistuneet parhaiten silloin kun annamme lapsillemme aikaa pohtia tiettyjä kysymyksiä ja esitämme sitten heille kehotuksen noudattaa tarkoin kaikkea, mitä on kirjoitettu.

Yhtenä iltana nautimme tarjoilusta ulkona ja luimme Mormonin kirjasta nefiläisten kukistumisesta. Tunsin innoitusta kysyä lapsilta, miksi heidän mielestään nefiläisistä tuli niin jumalattomia. Kuusivuotias Celeste sanoi luulevansa, että nefiläiset ja lamanilaiset olivat lakanneet pitämästä päivittäisiä rukouksiaan. Olimme kaikki sitä mieltä, että nefiläisten kukistuminen alkoi siitä, että he unohtivat rukouksen ja muita näennäisen pieniä asioita. Sillä hetkellä mieleeni tuli ajatus kehottaa lapsia rukoilemaan syventyneemmin ja keskittyneemmin.

Seuraavana päivänä kysyin heiltä, miten heidän rukoilemisensa sujui. Näin he saivat tilaisuuden kertoa kokemuksistaan ja minä sain edelleen tilaisuuden lausua

oman todistuksen rukouksesta. Kaikki perheen yhteiset evankeliumin tutkimiskokemukset eivät ole sujuneet näin hyvin, mutta kun olemme osana tutkimistamme keskustelleet ja kehottaneet toimimaan, pyhistä kirjoituksista on tullut merkityksellisempiä.

Auttakaa lapsianne tulemaan vastuullisiksi

Olemme saaneet suurta voimaa antamalla lapsillemme tehtäviä ja antamalla heidän ottaa itse selville yksityiskohtia. Kun sallimme lastemme olla mukana ja auttaa joidenkin perheen päätösten tekemisessä, heistä tulee todennäköisemmin aktiivisia osallistujia. Heissä kehittyy myös omistajuuden ja vastuullisuuden tunne, ja sen myötä he oppivat tekemään ”paljon omasta vapaasta tahdostaan

Tutkiessamme pyhiä kirjoituksia olemme onnistuneet parhaiten silloin, kun annamme lapsillemme aikaa pohtia kysymyksiä ja esitämme sitten heille kehotuksen toimia.

ja [saamaan] aikaan paljon vanhurskautta” (OL 58:27). Tässä on muutamia niistä asioista, jotka ovat auttaneet lapsiamme olemaan vastuullisempia:

- Autamme heitä valmistamaan perheiltaa varten heidän itsensä valitseman oppi-aiheen, pyhien kirjoitusten kohdan tai kyvyn, jonka he esittävät.
- Annamme heidän valita laulun, jonka kaikki laulavat perheen yhteisessä pyhien kirjoitusten tutkimishetkessä, ja pyydämme sitten jotakuta lasta pitämään rukouksen.
- Annamme heidän auttaa osittain jonkin perheen retken suunnittelussa ja olemaan vastuussa siitä.
- Pidämme heidän kanssaan

perheneuvoston kokouksen raha-asioista ja annamme heidän auttaa hankintoja koskevien päätösten tekemisessä.

- Opetamme heille, kuinka jokin tietty askare tehdään, ja annamme heille vastuun tuosta askareesta viikon ajaksi.
- Toteutamme kuukausittain perheen palveluhankkeen ja annamme heidän päättää, ketä perhe auttaa.
- Annamme heidän vuorotellen valita jonkun, jonka luona vierailamme jonakin tietyssä sunnuntaina.
- Annamme heidän valita perheen toiminnan tietylle illalle kuukaudessa.

Se oli yksi noista erityisistä vanhemmuuden hetkistä. Kävimme nukkumaan vähän tavallista myöhempään, mutta kokemani ilo oli hyvinkin kaiken uhramani unen arvoista.

”Yksi kiireellisimpiä tilaisuuksiamme on vastata lapselle, kun hän kysyy vilpittömästi, muistaen, etteivät lapset *aina* kysy, etteivät he *aina* ole valmiita ottamaan vastaan opetusta, etteivät he *aina* kuuntele”, vanhin Richard L. Evans (1906–1971) kahdentoista apostolin koorumista on opettanut. ”Ja usein meidän on käytettävä nuo tilaisuudet *heidän* ehdoillaan *heidän* aikataulunsa mukaan,

eikä aina *meidän* ehdoillamme ja *meidän* aikataulumme mukaan. – Jos he huomaavat, että he voivat kääntyä puoleemme vähäpätöisine kysymyksineen, he voivat myöhemmin kääntyä puoleemme tärkeämissä asioissa.”³

Paimentakaa heitä

On ollut tilanteita, jolloin vaimoni ja minä olemme tunteneet itsemme lammaspaimeniksi, jotka paimentavat lapsensa rukoukseen tai pyhien kirjoitusten tutkimiseen. Mutta toisinaan olemme tunteneet suloisen hengen, joka on seurausta siitä, että olemme todella paimentaneet pientä laumaamme ja huolehtineet siitä. Jos emme ole huolellisia, voimme helposti hukata nämä paimentamishetket.

Yksi sellainen hetki tuli, kun olin peittelemässä lapsiamme vuoteeseen. Yksi pojistamme kysyi: ”Isä, mitä kiusauksia sulla on?”

Kysymys yllätti minut.

Sitten hän sanoi: ”Me ollaan juteltu siitä, mitä kiusauksia meillä on, ja me mietittiin, että mitähän kiusauksia sulla on.”

Tiesin, että se olisi täydellinen hetki opettaa heitä, mutta olin uuvuksissa pitkästä työpäivästä. En olisi jaksanut käydä syvällistä keskustelua kahden pojan kanssa niin myöhäisenä ajankohtana, etenkin koulupäivän iltana.

Mieleeni tuli kuitenkin kertomus Vapahtajasta kaimolla. Vaikka Hän oli juuri taivaltanut 48 kilometrin matkan tai enemmänkin, Hän käytti hetken opettaakseen samarialaista naista (ks. Joh. 4). Päätin, että nyt saattoi olla yksi noista ”kaivohetkistä”, joten istahdin ja kysyin heiltä, olivatko he sitä mieltä, että oli syntyä kiusauksia. Seurasi pitkä hiljaisuus, ja sitten aloimme jutella ja kuunnella toisiamme. Opetin heille, kuinka Vapahtaja kohtasi Saatanan (ks. Matt. 4), ja todistin siunauksista, joita kiusauksen vastustaminen tuo.

Herran valitsemina ja auttamina

Vastuu pitää huolta Jumalan lapsista on raskas. Aina kun tunnen riittämättömyyttä vanhempana, muistutan itseäni siitä, mitä vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdentoista apostolin koorumista kerran sanoi: ”Sama Jumala, joka asetti sen tähden täsmälliselle kiertoradalleen tuhansia vuosia ennen kuin se ilmaantui Betlehemin ylle juhlistamaan Jeesuksen syntymää, on kiinnittänyt ainakin yhtä paljon huomiota siihen, että on asettanut jokaisen meistä täsmälliselle inhimilliselle kiertoradallemme, niin että me voimme, mikäli haluamme, valaista oman henkilökohtaisen elämämme maastoa, jotta valomme voi paitsi johdattaa muita myös lämmittää heitä.”⁴

Tuo toteamus kohottaa minua, kun lannistun. Se antaa vaimolleni ja minulle rohkeutta kyvyssämme toimia vanhempina tietäen, että lapsemme on asetettu jostakin syystä meidän ”kiertoradallemme” ja että taivaallinen Isä luottaa meihin.

Siunatkoon Hän perhettänne, kun opiskelette evankeliumia yhdessä, autatte lapsianne tulemaan vastuullisiksi ja käytätte hyväksenne nuo kallisarvoiset opetushetket. ■

VIITTEET

1. David O. McKay, julkaisussa *Family Home Evening Manual*, 1968, s. iii.
2. ”Hyvä, parempi, paras”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 104, 105–106.
3. ”The Spoken Word”, *Ensign*, toukokuu 1971, s. 12.
4. *That My Family Should Partake*, 1974, s. 86.

OPISKELEMISEN ARVO

Opiskeleminen on elintärkeä osa evankeliumia ja valmistautumista yhteiskuntaan osallistumiseen sekä itsestään ja perheestään huolehtimiseen.¹ Vanhin Craig A. Cardon seitsemänkymmenen koorumista puhuu opiskelemisen tärkeydestä tämän numeron sivuilla 54–55.

”Tässä yhä monimutkaisemmassa maailmassa koulutus on yksi tärkeimmistä hankinnoista elämässä”, hän kirjoittaa. ”Ja vaikka on totta, että lisäkoulutus johtaa yleensä mahdollisuuden saada lisää ajallisia palkintoja, lisääntyneen tiedon suurempi arvo on mahdollisuudessa, jonka se suo meille vaikuttaa enemmän Herran tarkoitusten toteuttamiseen.”

Nuorten voimaksi -kirjasessa sanotaan: ”Opiskelemiseesi tulee sisältyä myös hengellistä oppimista. Tutki pyhiä kirjoituksia ja myöhempien aikojen profeettojen sanoja. Osallistu seminaariin ja instituuttiin. Opi jatkuvasti koko elämäsi ajan lisää taivaallisen Isän suunnitelmasta. Tämä hengellinen oppiminen auttaa sinua löytämään vastauksia elämän haasteisiin ja saa Pyhän Hengen olemaan kanssasi.”²

Ehdotuksia nuorten opettamiseen

- Lue *Nuorten voimaksi* -kirjasen opiskelemista käsittelevä osio. Kerro omia myönteisiä kokemuksia koulunkäynnistä ja evankeliumin tutkimisesta. Näin voit keskustella tästä tasovaatimuksesta teini-ikäisesi kanssa ja

vastata mahdollisiin kysymyksiin, joita hänellä saattaa olla.

- Auta teini-ikäistäsi asettamaan ammatillisia ja koulutuksellisia tavoitteita, jotka perustuvat hänen kykyihinsä ja kiinnostukseensa. Auta häntä keksimään joitakin asioita, joiden avulla hän voi aloittaa työskentelyn näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- Voisitte pitää perheillan, jossa aiheena on opiskelemisen tärkeys (hyvä lähde on vanhin Dallin H. Oaksin ja Kristen M. Oaksin artikkeli ”Opiskeleminen ja myöhempien aikojen pyhät”, *Liahona*, huhtikuu 2009, s. 26–31).
- Mene osoitteeseen youth.lds.org ja napsauta otsikon Youth Menu alla kohtaa ”For the Strength of Youth” [Nuorten voimaksi]. Kohdassa ”Education” [Koulutus] on opiskelua koskevia pyhien kirjoitusten kohtia, videoita (ks. esim. ”Surfing or Seminary?” [Surffausta vai seminaari?]), Mormon Channel -kanavan radio-ohjelmia, kysymyksiä ja vastauksia sekä artikkeleja, kuten johtavien auktoriteettien puheita.

Ehdotuksia lasten opettamiseen

On hauskaa oppia uusia asioita, mutta oppiminen voi olla myös vaikeaa. Tämän kuukauden numerossa on kertomus nimeltä ”Valmis lukemaan” (s. 66). Siinä kerrotaan työstä,

PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTIA OPPIMISESTA

Sananl. 4:7

2. Nefi 9:29

Alma 37:35

OL 88:77–80

jolle ääneen lukeminen on vaikeaa, koska hänellä on lukihäiriö, sekä siitä, kuinka lapset Alkeisyhdistyksessä kannustavat häntä tekemään parhaansa. Harkitse tämän kertomuksen lukemista lastesi kanssa sekä seuraavista kysymyksistä keskustelemista yhdessä:

- Miltä Marysta tuntui, kun hän yritti tehdä sellaista, mikä oli vaikeaa? Miksi on tärkeää jatkaa opettelemista silloinkin kun se on rankkaa?
- Mitä muut lapset tekivät auttaakseen Marya? Mitä sinä voit tehdä auttaaksesi muita oppimaan kotona, kirkossa ja koulussa? ■

VIITTEET

1. Ks. *Nuorten voimaksi*, 2011, s. 9.
2. *Nuorten voimaksi*, s. 10.

Nuoret naiset ja lähetystyöpäätös

Lokakuun 2012 yleiskonferenssissa presidentti Thomas S. Monson ilmoitti, että ”kykeneviä, kelvollisia nuoria naisia, joilla on halu palvella, voidaan suosittaa lähetystyöpalveluun 21 vuoden iän sijaan 19 vuoden iästä alkaen”. Hän sanoi, että vaikka nuorilla naisilla ”ei ole samaa velvollisuutta palvella kuin nuorilla miehillä”, he ”tekevät arvokkaan osansa lähetysaarnajina, ja otamme kiitollisina vastaan heidän palvelutyönsä”¹.

Kuinka sisar päättää, palveleeko hän? Seuraavassa muutamat sisaret kertovat, kuinka Henki ohjasi heitä heidän päättäessään, mikä polku oli heille oikea.

Puuttuva linkki

Jos joku olisi kysynyt minulta, kun olin pieni, palvelisinko lähetystyössä, olisin vastannut kieltävästi. Sydämeni pehmeni ajatukselle tullessani vanhemmaksi osittain siksi, että olin nähnyt vanhempien sisarusteni palvelevan. Mutta en vielääkään todella ajatellut sitä jonakin, mitä tekisin.

Kun täytin 21 vuotta, aloin miettiä, pitäisikö minun lähteä lähetystyöhön, mutta en koskaan vakavissani rukoilut siitä. Ajan kuluessa aloin tuntea, että jotakin puuttui. Kerroin äidilleni, miltä minusta tuntui, ja hän ehdotti, että harkitsisin uudelleen lähetystyötä. Hän sanoi, että kun hän oli minun ikäiseni, hänellä oli samoja tuntemuksia, joita itse koin. Hänelle lähetystyössä palveleminen oli vastaus, joten ehkä se olisi myös minun vastaukseni.

*Kuinka nämä
nuoret aikuiset
naiset toteutti-
vat profeetan
neuvoa, joka
koski kokoi-
kaista lähetys-
työpalvelua.*

Olin kauhuissani ajatuksesta rukoilla lähetystyöhön lähtemisestä. Yksi syy, jonka vuoksi en koskaan aiemmin harkinnut lähetystyötä, oli se, etten uskonut, että olisin riittävän vahva tekemään niin. Minun olisi jätettävä taakseni kodin mukavuudet ja ehkäpä opeteltava uusi kieli. En myöskään luullut tuntevani evankeliumia niin hyvin, että voisin opettaa sitä. Mutta kun rukoilin tarkoituksellisesti, tunsin pelkojeni haihtuvan. Vastaus, jonka sain, oli voimakas: Herra rakasti minua, ja Hän halusi, että palvelen lähetystyössä.

Olin hämmästyntynyt siitä itseluottamuksesta, jota tunsin saatuani vastaukseni. En enää tuntenut itseäni hermostuneeksi tai epäpäteväksi. Sen sijaan olin innokas kertomaan evankeliumista, ja aloin valmistella lähetystyöpapereitani. Pian minut kutsuttiin temppelaukion lähetyskentälle Salt Lake Cityyn Utahiin.

Rebecca Keller Monson

Lähetysaarnajan elämää

Kun olin 17-vuotias, ihmiset alkoivat kysellä minulta, aioinko lähteä palvelemaan lähetystyössä. En ollut tehnyt vielä päätöstä, joten torjuin aina heidän kyselynsä.

Mutta kun 21-vuotispäiväni lähestyi, aloin miettiä asiaa. Luin patriarkallista siunaustani, puhuin vanhempieni kanssa ja rukoilin.

Halu ei koskaan syttynyt. En koskaan tuntenut, että minun pitäisi palvella. Ajattelin neuvoa, jonka presidentti

ILMOITUKSEN HENKI

”Jos jokin ratkaisu todella vaikuttaa elämäämme – ja mikäli elämme sopuisuudessa Hengen kanssa ja tavoittelemme Hänen johdustaan, voimme olla varmat, että saamme sitä johdatusta, jota tarvitsemme päättäksemme tavoitteeseemme. Herra ei jätä meitä avuttomiksi.”

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, ”Ilmoitus”, *Valkeus*, joulukuu 1983, s. 41.

Gordon B. Hinckley (1910–2008) antoi, kun hän sanoi, että vaikka sisarlähetysaarnajat otetaan kiitollisina vastaan, heillä ei ole velvollisuutta lähteä lähetystyöhön.² Mieleeni muistuvat myös Herran sanat Opissa ja liitoissa: ”Jos teillä on halu palvella Jumalaa, teidät on kutsuttu työhön” (OL 4:3).

Tuo pyhien kirjoitusten kohta auttoi minua tekemään päätöksen, etten palvele lähetystyössä. Kun kerroin Herralle rukouksessa päätöksestäni, tunsin rauhaa ja vahvistuksen, että oli tapoja, joilla voisin olla lähetysaarnaja, vaikka en palvelisi kokoaikaisessa lähetystyössä. Olen sen jälkeen huomannut, että voin ilmaista todistukseni monella tavalla – keskustelemalla Herran lempeistä armoiteista kotikäyntiopetuksella tai tekemällä sukututkimus- ja temppelityötä. Olen omistautunut lähetystyölle pyrkimällä elämään evankeliumin mukaan ja noudattamalla Hengen innoitusta.

Amy Simon

Rohkeana pysyen

Vuoden 2010 alussa kamppailin joidenkin koettelemusten kanssa ja läksin kävelyllä selvittääkseni ajatuksiani. Ollessani kävelyllä tunsin Hengen kuiskaavan, ettei minun pitäisi olla huolissani menneestä vaan sen sijaan minun pitäisi ajatella tulevaisuuttani. Juuri kun aloin tarkastella tavoitettani suorittaa opiskeluni loppuun, sain innoitusta ajatella lähetystyössä palvelemista. En ollut koskaan aiemmin ajatellut lähetystyötä, mutta kun idea alkoi vallata mieleni, samoin alkoi myös innostus ja halu palvella. Päätin kuitenkin, että halusin vähän enemmän aikaa ajatella niin suurta päätöstä.

Muutamat seuraavat kuukaudet olivat täynnä kehotuksia palvella lähetystyössä. Vaikka tunsin yhä samaa halua ja innostusta kehotusten tullessa, koin myös epäilyksiä ja pelkoja. Tiesin, että naisia kannustetaan palvelemaan, jos he niin haluavat, mutta heillä

ei ole velvollisuutta tehdä niin. Tuona aikana sain pappeuden siunauksia, jotka kertoivat minulle, että Herra olisi iloinen, tekisin millaisen päätöksen hyvänsä.

Seuraavana kesänä minulla oli asunto-veri, joka oli palvellut lähetystyössä. Hän sanoi, että hänkin oli tuntenut pelkoa ennen päätöstään ja jopa senkin jälkeen, kun hän oli päättänyt palvella. Hän auttoi minua ymmärtämään, ettei Henki puhu epäilyksen ja pelon välityksellä (ks. 2. Tim. 1:7). Puhellessamme Henki kosketti minua. Palasin huoneeseeni ja luin kirjeen, jonka olin saanut lähetystyössä palvelevalta ystävältä. Kirjeessä minua kannustettiin lukemaan Joos. 1:9, ja tunsin Hengen kehottavan minua etsimään kohdan.

Sanat tunkeutuivat sieluuni: ”Ole rohkea ja luja, älä pelkää äläkä lannistu. Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi kaikilla teilläsi.” Tunsin kuin Herra olisi puhunut suoraan minulle. Tiesin, että voisin palvella lähetystyössä. Minun ei tarvinnut pelätä – en tekisi sitä yksin vaan Herra olisi kanssani.

Kuukautta myöhemmin sain kutsuni Iloilon lähetyskentälle Filippiineille, missä Joos. 1:9 oli lähetyskentän johtoaistus. Kristen Nicole Danner

Erialaista lähetystyötä

Olin suunnitellut koko ikäni, että palvelen kokoaikaisessa lähetystyössä. Mutta kun lähdin opiskelemaan Brigham Youngin yliopistoon (Utahiin Yhdysvaltoihin), aloin hermoilla. Kuinka voisin tietää, oliko minun todella tarkoitus palvella lähetystyössä? Käytin

21-vuotispäivääni edeltävän vuoden anoen taivaallista Isää kertomaan minulle, pitäisikö minun palvella. Sitten yksi uskonnonopettajistani sanoi jotakin, mikä muutti elämäni: ”Herra ei voi ajaa pysäköityä autoa.” Päätin toimia.

Lähetin paperini, sain kutsuni, ostin lähetystyössä tarvitsemani vaatetuksen ja ajoin Utahista kotiin Pohjois-Carolinaan – samalla kun valmistauduin koko ajan lähetystyöhöni vilpittömästi rukoillen, tutkien ja paastoten.

Kun olin palannut kotiin Pohjois-Carolinaan, eräs nuori mies, jonka olin tavannut opiskellessani, lensi katsomaan minua, ja puhuimme vakavasti ystävyystämme.

Rukoilin entistä hartaammin ja anelin jälleen vastausta, mutta minusta tuntui edelleen, että Herra antoi minun tehdä päätökseni itse. Tunsin vastuun taakan mutta myös suloisen varmuuden, että kunhan tekisin päätöksen uskossa, Herra tukisi päätöstäni.

Kymmenen päivää ennen lähtöäni ystäväni kosi minua. Lykkäsin lähetystyötäni saadakseni aikaa ajatella. Kun päätin mennä kihloihin, Henki vahvisti sulhaselleni ja minulle, että se oli oikein.

Vaikka en palvellut kokoaikaisessa lähetystyössä, siihen valmistautuminen muutti elämäni. Lähtömyinen Herraan auttoi minua tulemaan sellaiseksi ihmiseksi, jollainen minun Hänen mielestään tuli olla palvelutehtävissäni vaimona ja äitinä.

Cassie Randall

Elinikäisiä kokemuksia

Minua siunattiin jo nuorella iällä lujalla todistuksella evankeliumista ja rakkaudella sitä kohtaan, mutta en muista mitään määrättyä hetkeä, jolloin olisin tiennyt, että palveleminen lähetystyössä oli oikea ratkaisu. Tiesin vain aina, että lähtisin. Asetin jo varhain tavoitteen elää tavalla, joka tekisi minut kelpolliseksi palvelemaan lähetystyössä.

Kun aloin valmistella lähetystyöhakemustani, paastosin, rukoilin ja kävin temppelissä. Tehdessäni työtä piispani kanssa tunsin edelleen sitä rauhaa, jota olin tuntenut koko elämäni ajan ajatellessani palvelemista lähetystyössä.

Prosessi oli toisinaan vaikea: elämä tuntui äkkiä tulevan kalliimmaksi ja koulu ja työ vaativammaksi. Olin opiskelemassa poissa perheeni luota, ja tuntui kuin kaikki ystäväni olisivat menossa naimisiin. Oli pelottavaa oivaltaa,

että ihmiset, joista välitin, jatkaisivat muuttamista, kun itse olisin poissa.

Koska minulla ei ollut mitään yksittäistä hengellistä tapahtumaa, joka olisi vahvistanut päätökseni palvella, oli helppoa epäillä, kun asiat vaikeutuivat. Mutta Herra siunasi minua saatuaani kutsuni Santiagon itäiselle lähetyskentälle Chileen niin, että opin rakastamaan ihmisiä lähetyskentälläni jo ennen lähtöäni. Minulla on nyt elinikäisiä kokemuksia, jotka ovat todistaneet, että lähetystyö oli minulle hyvä valinta. ■

Madeleine Bailey

VIITTEET

1. ”Tervetuloa konferenssiin”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 4–5.
2. Ks. ”Kirkon piispoille”, *Maailmanlaajuinen johtajien koulutuskokous*, kesäkuu 2004, s. 27.

VASTAAMISTA KYSYMYKSIIN

Vaaditaanko kaikkia myöhempien aikojen pyhiä palvelemaan lähetystyössä? Ei, kaikki lähetystyöpalvelu on vapaaehtoista. Nuorten miesten odotetaan palvelevan, nuoret naiset otetaan kiitollisina vastaan, ja varttuneita ihmisiä sekä aviopareja kannustetaan palvelemaan, mikäli he siihen kykenevät. Nuoret miehet voivat aloittaa palvelemisen 18-vuotiaina ja palvella kaksi vuotta. Nuoret naiset voivat aloittaa palvelemisen 19-vuotiaina ja palvella puolitoista vuotta. Eläkkeellä olevat henkilöt ja avioparit voivat palvella hyvin monenlaisissa tehtävissä puolesta vuodesta vuoteen ja 11 kuukauteen.

Kirkon jäsenet pitävät etuoikeutena sitä, että he osoittavat rakkautensa muita ihmisiä ja Herraa kohtaan, kun he noudattavat Hänen ohjettaan: ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni” (Matt. 28:19).

Lisätietoa englannin kielellä on osoitteessa mormon.org/faq. Napsauta aihetta, joka käsittelee lähetysaarnajia.

Lisätietoa vanhempien henkilöiden
Lähetystyötilaisuuksista saa pappesus-
johtajilta ja englannin kielellä osoitteesta
lds.org/service/missionary-service.

Millainen

lähetystyö olisi paras?

Olosuhteistasi riippumatta sinulle on tilaisuuksia palvella lähetystyössä vielä vanhempanakin.

	Kokoaikainen lähetystyö	Kirkon palvelulähetystyö	Pitkäaikainen vapaaehtoistyö
Kuka voi palvella?	Vanhemmat avioparit, vanhemmat sisaret	Vanhemmat avioparit, vanhemmat veljet, vanhemmat sisaret	Kuka tahansa
Täytyykö olla temppeликelpoinen jäsen?	Kyllä	Kyllä	Ei
Sitoumuksen aikavaatimukset	Enemmän kuin 32 tuntia viikossa	8–32 tuntia viikossa	Vähemmän kuin 8 tuntia viikossa
Sitoumuksen kesto	6–23 kuukautta	6–24 kuukautta (palveluaika voi olla vaarnajohtajan luvalla pidempi)	Mikä kesto tahansa
Työtilanne	Eläkkeellä	Eläkkeellä tai yhä työssä	Eläkkeellä tai yhä työssä
Sijainti	Poissa kotoa	Lähellä kotia tai kotona	Kotona
Raha-asiat	Täytyy kyetä rahoittamaan se lähetystyö, johon kutsutaan. Täytyy maksaa asumiskulut (korkeintaan 1 400 USD kuukaudessa avioparilta), sairausvakuutus, hammashuolto, kuljetus lähetyksentälle, henkilökohtaiset kulut	Täytyy kyetä rahoittamaan se lähetystyö, johon kutsutaan. Täytyy maksaa asumiskulut, sairausvakuutus, hammashuolto, kuljetus, henkilökohtaiset kulut	Täytyy huolehtia omista kuluista

ANNAN VALONI LOISTAA

Oli eteläiselle Kalifornialle epätavallinen päivä: ukkosta, salamoita, kaatosadetta ja tukahduttavaa hellettä. Odotin innoissani pääseväni rentoutumaan ja katselemaan elokuvaa ilmastoidussa kodissani. Mutta juuri kun istuuduin, tunsin, että minun pitäisi soittaa ystävälleni Sherrillille.

Kun soitin, sain tietää, että hän oli ollut vailla sähköä aamusta lähtien.

Kun seisoin pimeydessä, pohdin, kuinka usein olin kadun toisella puolen olevien ihmisten kaltainen – nautin evankeliumin valosta, kun naapurini istuivat pimeydessä.

Hän pelkäsi, että hänen pakasteensa sulaisivat ja maitonsa menisi piloille, joten siirsimme hänen ruokansa minun jääkaappiini.

Seuraavana iltana Sherrill ja minä seisoimme hänen talonsa edessä. Jokainen talo hänen puolellaan tietä oli täysin pimeä, kun taas vastakkaisella puolella katua sähköt toimivat. Etenkin yksi talo kiinnitti huomioni. Suoraan kadun toisella puolen oleva talo oli täynnä valoa, ja ihmiset istuivat kuistilla jutellen, nauraen ja nauttien olostaan.

Seuraavina päivinä en kyennyt

saamaan tuota näkymää pois mielestäni. Vastakohta oli hätkähdyttävä: täydellinen pimeys toisella puolen katua ja kirkkaat valot toisella, ihmiset istumassa pimeydessä, kun heidän naapurinsa nauttivat valosta.

Tuo kuva sai minut pohtimaan, kuinka usein olin noiden kadun toisella puolen olevien ihmisten kaltainen – nautin evankeliumin valosta, kun muut istuivat pimeydessä. Kuvittelin itseni istumassa kuistillani muuttaman kirkon ystävän kanssa nauttien evankeliumin valosta jakamatta sitä muiden kanssa.

Jokainen maailmassa syntyy valon kera – Kristuksen valon. Meillä kirkon jäsenillä on etuoikeus lisätä tuota valoa kertomalla evankeliumista.

Vapahtaja on opettanut:

”Katso, sytytetäänkö kynttilä ja pannaan vakan alle? Ei, vaan kynttilänjalkeaan, ja se antaa valoa kaikille huoneessa oleville;

niin loistakoon siis teidän valonne teidän hyvät tekonne ja ylistäisi Isääne, joka on taivaassa.”

(3. Nefi 12:15–16.)

Meillä kirkon jäsenillä on vastuu siitä, että annamme todistuksemme Kristuksesta loistaa niin, että kaikki voivat sen nähdä – etenkin ne, jotka ovat hengellisessä pimeydessä. Tuon kokemuksen jälkeen päätin olla sellainen ihminen, jonka taivaallinen Isä voi luottaa tulevan alas kuistini mukavuudesta ja vievän evankeliumin valon naapureilleni, jotka ovat pimeydessä. ■

Dolores Sobieski, Kalifornia, USA

ENSIMMÄINEN RUKOUKSENI ENSIMMÄISESTÄ NÄYSTÄ

Kun päätin mennä kasteelle, se johtui siitä, että muutamat ongelmani ratkesivat käydessäni läpi lähetystyökeskusteluja. Se ei johtunut siitä, että olisin rukoillut ja saanut todistuksen, että Mormonin kirja on totta tai että Joseph Smith näki taivaallisen Isän ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen. Lähetysaarnajat olivat kehottaneet minua rukoilemaan noista asioista, mutta en koskaan tehnyt niin. Uskoin yksinkertaisesti sen, mitä lähetysaarnajat olivat minulle opettaneet.

Kolme vuotta kasteeni jälkeen eräs sisar seisoi kappelialin puhujakorokkeella ja lausui todistuksensa Mormonin kirjasta ja Joseph Smithistä. Hän pyysi jokaista pohtimaan tätä kysymystä: ”Olemmeko todella rukoilleet siitä, onko Mormonin kirja totta, ja siitä, mitä Joseph Smith koki?”

Tuo kysymys vaikutti minuun syvästi, ja ajattelin itsekseni: ”En ole koskaan rukoillut näistä asioista, mutta minun pitäisi ja aion sen tehdä.”

Sain motivaatiota ryhtyä toimeen, koska uskoni oli tuolloin heikko ja todistukseni pyhistä kirjoituksista oli pintapuolinen. Sinä iltana rukoilin Isääni kysyen Joseph Smithistä ja siitä, onko Mormonin kirja totta.

En tuntenut mitään ensimmäisellä kerralla, kun rukoilin, enkä toisella kerralla. Etten lannistuisi, avasin pyhistä kirjoituksista kohdan JS–H 14–17, missä kuvaillaan, kuinka Joseph meni lehtoon pitääkseen henkilökohtaisen rukouksen:

”Minä näin valopatsaan aivan pääni yläpuolella, aurinkoa kirkaamman, ja se laskeutui vähitellen, kunnes se lankesi minuun.

Heti sen ilmestyessä havaitsin itseni vapautetuksi – –. Valon levätessä päälläni näin [kaksi Persoonaa].”

Kun luin nuo sanat, aloin vapista aivan kuin sähkövirta olisi kulkenut koko olemukseni lävitse. Tiesin heti, että Joseph Smith oli todellakin nähnyt Isän Jumalan ja Hänen rakkaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen. Tiesin, että meillä on Mormonin kirja siitä syystä, että Jumala oli käännättänyt sen profeettansa kautta.

Olen kiitollinen siitä, että taivaallinen Isä soi minulle tämän todistuksen ensimmäisen näyn todellisuudesta. Ymmärsin, että jos evankeliumia ei olisi palautettu, minä en olisi tullut tuntemaan Vapahtajaani. Tiedän, että evankeliumin täyteys on totta, ja tiedän, että saan Jumalan lupaukset, jos kestan uskollisesti loppuun asti. ■
Jing-juan Chen, Taiwan

VOINKO MINÄ SAADA SIUNAUKSEN?

Monia vuosia sitten lähdin kotiopetettaviini kuuluvan veljen, veli Schaafin, kanssa sairaalaan antamaan pappeuden siunausta hänen vaimolleen, joka valmistautui leikkaukseen. Sisar Schaaf oli samassa sairaalahuoneessa Annie Leddar -nimisen pitkäaikaissairaana kanssa, joka sairasti parantumatonta syöpää ja jonka ei odotettu elävän enää kauan.

Ojensin käteni vetääkseni verhon kahden sairaalavuoteen väliin ennen siunauksen antamista, mutta pysähdyin. Koska en halunnut sulkea Annieta ulkopuolelle, selitin, mitä aioimme tehdä, ja kysyin, haluaisiko

hän seurata siunauksen antamista. Hän sanoi haluavansa katsoa. Annien mies, joka oli kuollut, oli ollut erään toisen kirkon pappi, ja Annie oli kiinnostunut siitä, mihin me uskoimme. Veli Schaaf ja minä annoimme siunauksen Annien kuunnellessa.

Muutamaa päivää myöhemmin, ennen kuin sisar Schaaf pääsi kotiin sairaalasta, Annie kysyi, voisiko hänkin saada pappeuden siunauksen. Veli Schaaf ja minä palasimme mielellämme sairaalaan antamaan hänelle siunauksen. Annie ei parantunut syövästään, mutta hänen terveytensä koheni huomattavasti.

Hän oli kiinnostunut kuulemaan

lisää evankeliumia, joten pyysin lähe-tyssaarnaajia käymään sairaalassa opettamassa häntä. Hän kuunteli evankeliumin sanoman avoimin sydämin ja päätti mennä kasteelle. Joka viikko Annien kasteen jälkeen me menimme sairaalaan hakemaan hänet pyörätuolissaan kirkkoon.

Koska Annie oli sairas, hänen oli vaikeaa liikkua, mutta pian hän löysi oman tapansa palvella Herraa. Me veimme hänelle kirjoituskoneen, ja hän käytti joka päivä sairaalassa tunti-kausia sukututkimustyön tekemiseen. Annie eli kolme vuotta pidempään kuin odotettiin ja valmisti ennen kuolemaansa satojen sukulaisten nimiä temppeleihin.

Annien kuoleman jälkeen sisar Schaaf teki sijaisena temppeleilyön monien Annien naispuolisten esivanhempien puolesta.

Sikäli kuin tiedän, Annie oli perheessään ainoa, joka liittyi kirkkoon. Hänen elossa oleva perheensä ei ollut koskaan innoissaan hänen jäsenyydestään kirkossa, mutta olen varma siitä, että monet hänen edesmenneistä sukulaisistaan olivat kiitollisia heidän puolestaan tehdystä sijaistyöstä.

Emme koskaan tiedä, ovatko tapaamamme ihmiset valmiita ottamaan vastaan evankeliumin. Olen kiitollinen siitä, että sain nähdä, kuinka siemen – joka kylvettiin Annien sydämeen hänen seurattuaan pappeuden siunauksen antamista – kukoisti ja siunasi satoja taivaallisen Isän lapsia. ■

Art Crater, New York, USA

Ojensin käteni vetääkseni verhon kahden sairaalavuoteen väliin ennen siunauksen antamista, mutta sitten pysähdyin, koska en halunnut Annieta jäävän ulkopuolelle.

SYNTYMÄ- PÄIVÄTOIVEENI

Kun otin vastaan evankeliumin 18-vuotiaana, ymmärsin maistaneeni hedelmää, joka oli makeinta kaikesta. Tunsin suurta iloa, mutta ajattelin muita perheemme jäseniä, jotka harhailivat eksyksissä. Tunsin suurta surua siitä, että olin ainoa kirkon jäsen meidän perheessä, mutta en tiennyt, kuinka avaisin toisten silmät ja korvat totuudelle.

Yritin monin tavoin suostutella perhettäni kuuntelemaan lähetyssaarnaajia. Mutta mitä enemmän yritin, sitä empivämpiä heistä tuli.

Masennuin, ja niinpä harkitsin sitä, etten kävisi enää kirkossa. Mutta rukoillessani mieleeni tuli eräs pyhien kirjoitusten kohta: ”Jos te tämän jälkeen kiellätte minut, teille olisi ollut parempi, että ette olisi minua tunteneet” (2. Nefi 31:14). Rukoilin hartaammin, luin pyhiä kirjoituksia, osallistuin kirkon kokouksiini ja keskityin elämässäni oleviin siunauksiin. Sen johdosta tuskani alkoi hälvetä.

Syntymäpäiväni lähestyessä tunsin innoitusta pitää kotonani syntymäpäiväjuhlat ja kutsua mukaan kaikki kirkon ystäväni, myös kokoaikaiset lähetyssaarnaajat. Halusin meidän perheen olevan tiiviimmin tekemisissä kirkon jäsenten kanssa, jotka minun mielestäni vaikuttivat onnellisimmilta ihmisiltä maailmassa. Minusta juhlat tuntuivat aivan perheillalta.

Tuon päivän jälkeen asiat muutuivat. Lähetyssaarnaajat olivat tervetulleita kotimme, ja heistä tuli hyviä ystäviä koko perheen kanssa. Eräänä

Syntymäpäiväni lähestyessä tunsin innoitusta pitää syntymäpäiväjuhlat kotonani ja kutsua mukaan kaikki kirkon ystäväni, myös kokoaikaiset lähetyssaarnaajat.

päivänä isäni ilmoitti, että hän halusi koko perheemme kuuntelevan lähetyssaarnaajia ja lähtevän kirkkoon. Olin järkyttynyt.

Kolme vuotta oman kasteeni jälkeen meidän perhe kastettiin. Kastetilaisuudessa äitini lausui todistuksensa ja isäni kiitti lähetyssaarnaajia. Seurakunnan jäsenet olivat hämmästyneitä heidän kääntymyksestään.

Kuinka se tapahtui? Kaikki vuo-
dattamani kyyneleet ja asettamani

tavoitteet vaikuttivat asiaan. Mutta ennen kaikkea isäni sydämen oli pehmittänyt lähetyssaarnaajien ja seurakunnan jäsenten rakkaus ja ystävyys. Kaikki jäsenet olivat lähetyssaarnaajia elämällä esimerkillisesti Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan. Olen kiitollinen heistä ja taivaallisen Isän suunnitelmasta, jonka ansiosta perheet voivat olla yhdessä ikuisesti. ■

Angelica Carbonell Digal, Filippiinit

Vanhin Michael T. Ringwood

seitsemänkymmenen koorumista

Usko, toivo ja ihmissuhteet

Oman halun, uskon ja toivon pitäisi kannustaa meitä kehittämään ihmissuhteita, jotka johtavat avioliittoon.

”**T**eitkö tosiaan luettelon plusista ja miinuksista?” Kysymys, jonka teini-ikäinen poikani esitti ällistyneellä äänellä, viittasi luetteloon, jonka hän oli löytänyt yhdestä päiväkirjastani. Se ei ollut mikä tahansa vanha luettelo eduista ja haitoista, vaan luettelo, jonka olin tehnyt 30 vuotta sitten, ennen kuin kosin hänen äitiään. En tiedä, kuinka moni mies tekee sellaisen luettelon, mutta kun 24-vuotiaana opiskelijana pohdin ajatusta naimisiinmenosta, tuntui vain oikealta tehdä niin.

En muista, että poikani olisi tuona päivänä esittänyt mitään muita kysymyksiä seurustelustamme, sillä hän oli niin keskittynyt luetteloon. Voin vieläkin nähdä hänet sieluni silmin huutamassa sisaruksilleen: ”Isä teki listan äidistä! Tulkaa katsomaan!” Mutta nyt kun muistelen sitä, keksin monia kysymyksiä, joita hän olisi voinut esittää.

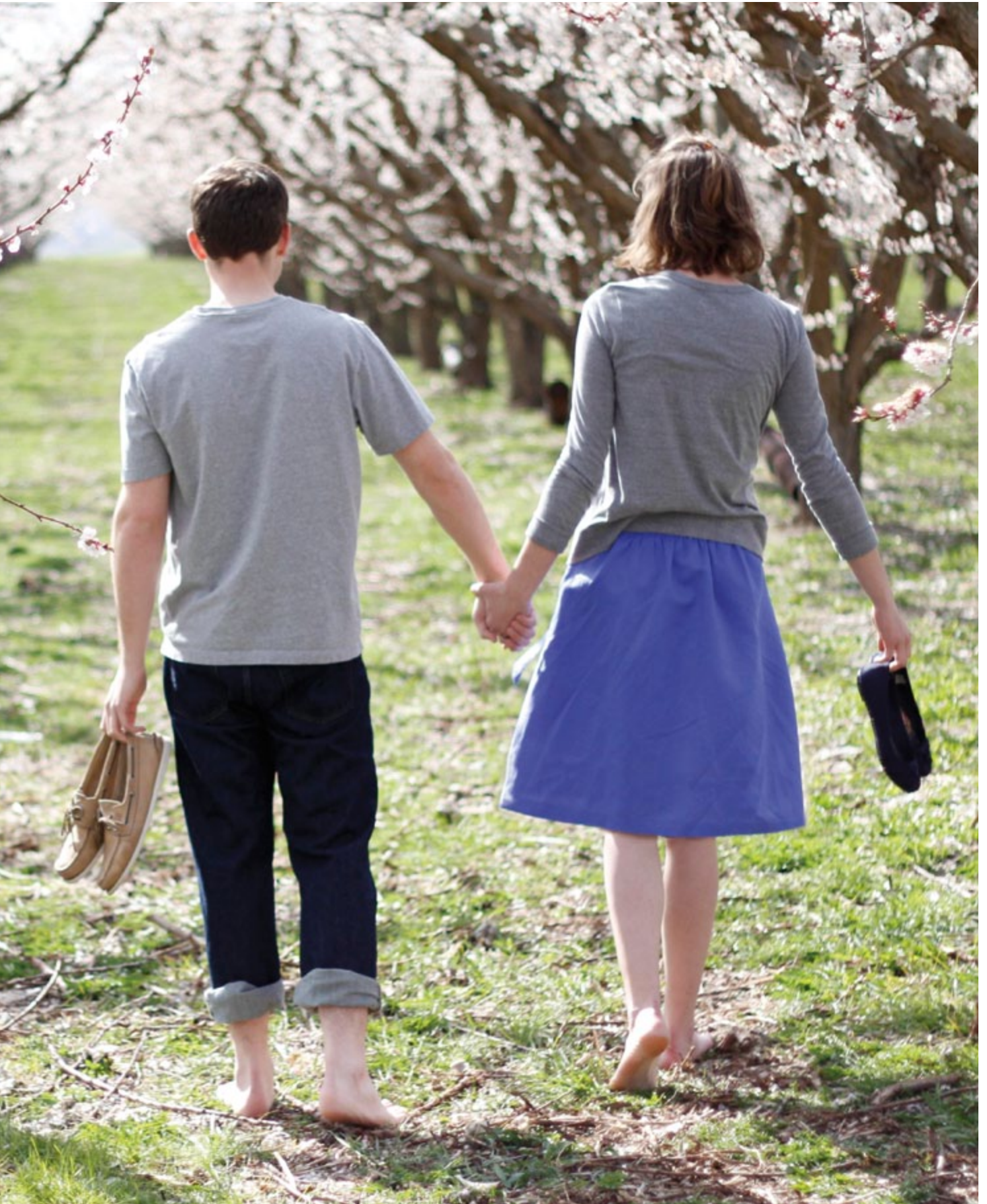
Etkö sinä rakastanut häntä? Sen olisi pitänyt olla poikani ensimmäinen kysymys. Vastaukseni olisi ollut myönteinen. Siitä syystä minä sen luettelon tein. Minä todella rakastin

häntä ja *halusin* enemmän kuin mitään muuta, että hän olisi onnellinen. Luettelossa oli pikemminkin kyse siitä, voisinko tehdä hänet onnelliseksi, kuin siitä, rakastinko häntä vai en.

Eikö teillä ollut hauskaa yhdessä? Jälleen vastaukseni olisi ollut myönteinen. Siitä syystä minä sen luettelon tein. Sillä tavoin näkisin, voisiko se *toiveeni* toteutua, että hänellä olisi aina hauskaa kanssani.

Etkö uskonut, että hän oli se oikea? Tämä on kenties kaikista kysymyksistä kiinnostavin. Olisin vastannut myöntävästi. Minä *luotin* siihen, että hän oli ”se oikea”, mutta halusin varmistua, että luottamukseni innoittaisi minua omalta osaltani toimimaan niin, että onnistuisimme.

En tainnut silloin täysin ymmärtää, millainen vaikutus lähetysohjoitajani opetuksilla uskosta ja sen osatekijöistä – omasta halusta, luottamisesta ja toivosta – oli seurusteluuni. Kun olen ajan kuluessa saanut selkeämmän näkemyksen, olen hyvin kiitollinen lähetysohjoitaja F. Ray Hawkinsille

hänen vaikutuksestaan minuun. Minulla on yhä muistiinpanot, joita tein 20-vuotiaana lähetyssaarnaajana, kun nuori lähetysohittajani avasi pyhät kirjoitukset ja selitti uskon osatekijöitä, jotka myöhemmin vaikuttaisivat elämäni tärkeimmän päätöksen tekemiseen.

Alman opetuksia uskosta

Niitä asioita, joita lähetysohittaja Hawkins opetti uskosta, olivat muun muassa Alman opetukset soramilaisten keskuudessa oleville köyhille. Alma toi esiin, että uskoa pitää olla edes vähän, ja hän kuvasi sitä *haluna uskoa* (ks. Alma 32:27). Se, että haluamme jotakin tapahtuvan, on meille voimakas vaikutin ottaa välttämättömät askeleet uskomme lisäämiseksi.

Toinen uskon osatekijä on se, jonka Alma opetti syntyvän halusta: *luottaminen*. Hän neuvoi soramilaisia antamaan heidän halunsa tehdä heissä työtä, kunnes he uskoivat sillä tavalla, että he voivat antaa hänen sanoilleen sijaa sydämessään (ks. jae 27). Tämä halun ja luottamisen yhdistelmä alkaa paisua sydämessämme, ja me tunnistamme sen hyväksi. Se alkaa avartaa sieluamme ja valaista ymmärrystämme. Se alkaa olla ihaana. (Ks. jae 28.)

Toivo on myös tärkeä uskon osatekijä. Alma sanoi nöyrille soramilaisille, että usko ei ole täydellistä tietoa asioista. Se on sen *toivomista*, ”mikä ei näy mutta on totta” (Alma 32:21). Myös Mormon opetti, että toivo on uskon välttämätön osatekijä, kun hän sanoi Moronille: ”Kuinka te voitte saavuttaa uskon, ellei teillä ole

toivoa?” (Moroni 7:40.) Toivoa voidaan kuvailla kykynä nähdä jotakin parempaa tulevaisuudessa.¹ Luetteloni oli oma tapani katsoa tulevaisuuteen uskon silmin ja Abrahamin tavoin päättää, että minulle ”oli olemassa suurempaa onnea ja rauhaa” (Abr. 1:2), kun olisin naimisissa vaimoni kanssa.

Koska minulla oli *oma haluni* uskon osana, tarvitsin *luottamusta* ja *toivoa* uskoni täydennykseksi ja minun oli ryhdyttävä toimeen kosiamalla Rosalieta. Se luettelo – oma julistukseni halusta, luottamuksesta ja toivosta – oli tärkeä, koska se antoi minulle rohkeutta ryhtyä tarvittavaan toimintaan uskoni täydennykseksi. Jaakob opetti, että usko ilman tekoja on kuollut (ks. Jaak. 2:17). Mikään määrä halua, luottamusta tai toivoa ei olisi auttanut minua saamaan suurempaa onnea ja rauhaa, jota olen kokenut avioliitossa, elleivät nuo osatekijät olisi johdattaneet minua esittämään tuota tärkeää kysymystä. (Valitettavasti kävi niin, että kun ensimmäisen kerran kosin Rosalieta, hänen vastauksensa oli kielteinen, mutta se onkin sitten toinen tarina. Sellaisissa tilanteissa – kun asiat eivät suju suunnitelmamme tai aika-taulumme mukaan – uskolla on edelleen olennainen tehtävä elämässämme.) Meiltä kummaltakin vaadittiin hieman sinnikkyyttä ja kärsivällisyyttä, ja me menimme aikanaan naimisiin eräänä lumisena joulukuun päivänä 1982.

Usko on tärkeää kaikessa, mitä teemme, mukaan lukien treffeillä käynti ja seurustelu. Halun, luottamuksen ja toivon, että meitä odottaa

todellakin suurempi onni ja rauha, tulisi saada meidät toimimaan luodaksemme ihmissuhteita, jotka johtavat avioliittoon. *Haluatko* noudattaa onnensuunnitelmaa? *Luotatko* siihen, että suunnitelman noudattaminen johtaa suurempaan onneen ja rauhaan? (Voit uskoa minua, kun sanon sinulle, että suunnitelman noudattaminen ja avioliiton solmiminen temppelissä todella johtavat suurempaan onneen ja rauhaan.) Toivotko onnellista avioliittoa? Pystytkö toivosi avulla näkemään itsesi paremmassa paikassa tulevaisuudessa? Jos vastauksesi näihin kysymyksiin on myönteinen, niin sinun täytyy täydentää uskoasi ryhtymällä toimeen. Pyydä jotakuta treffeille! Ota vastaan kutsu lähteä treffeille! Hakeudu tilanteisiin, jotka voisivat johtaa siihen, että tapaat muita samanmielisiä nuoria aikuisia. Lyhyesti sanottuna: lähde tielle, joka johtaa suurempaan onneen ja rauhaan.

Joseph Smithin esimerkki uskosta

Tarkastelkaamme Joseph Smithiä esimerkkinä uskosta sekä halun, luottamuksen ja toivon osoittamisesta.

Joseph halusi löytää Jeesuksen Kristuksen tosi kirkon. Hänen halunsa oli niin suuri, että se johti hänet pyhien kirjoitusten ääreen, ja sieltä hän luki: ”Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta” (Jaak. 1:5). Hän pohti tuota pyhien kirjoitusten kohtaa. Hän *halusi* saada viisautta, ja hän *luotti* siihen, että hän saisi sitä, jos hän pyytäisi Jumalalta. Hän teki sen, mikä oli johdonmukaisinta: hän rukoili ja pyysi Jumalalta. Ajatelkaapa sitä hetkinen. Josephilla oli halu tietää totuus. Hän luotti Jaakobin sanoihin. Hän toivoi vastausta. Mutta jos hän olisi jäänyt siihen, me emme olisi täällä tänään. Uskon osoittaminen tarkoitti sitä, että hänen oli mentävä lehtoon ja rukoiltava. Minä uskon, että kun Joseph meni lehtoon

rukoilemaan, hän odotti tulewansa sieltä vastauksen kera. Hän ei ehkä odottanut näkevänsä taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta, mutta hän odotti vastausta. Mikä suurenmoinen esimerkki uskosta! Hänellä oli halu, hän luotti, hän toivoi ja ryhtyi toimeen.

Neljätoistavuotiaan pojan usko muutti maailman. Josephin pyhässä lehdossa pitämän rukouksen ansiosta taivaat avautuivat ja Jumala puhui jälleen lapsilleen profeetan välityksellä.

Yksi sinun tilaisuuksistasi osoittaa uskoa

Herra puhuu edelleen tänä aikana profeettansa välityksellä. Presidentti Thomas S. Monson sanoi vain noin puolitoista vuotta sitten:

”On olemassa vaihe, jossa on aika ajatella vakavasti avioliittoa ja etsiä kumppania, jonka kanssa haluatte viettää iankaikkisuuden. Jos valitsette viisaasti ja sitoudutte avioliittonne

onnistumiseen, tässä elämässä ei ole mitään, mikä tuottaisi teille suurempaa onnea.

– – Kun solmitte avioliiton, haluatte tehdä sen Herran huo-neessa. Teille, joilla on pappeus, ei pitäisi olla mitään muuta vaihtoehtoa. Varokaa, ettette tuhoa kelvollisuuttanne solmia avioliitto siten. Te voitte pitää seurustelunne sopivissa rajoissa samalla kun teillä yhä on suurenmoisen hauskaa.”²

Halusi, luottamuksesi ja toivosi eivät ehkä ilmene luettelon muodossa, kuten minun kohdallani, mutta osoititpa näitä ominaisuuksia millä tavoin tahansa, ne auttavat sinua täydentämään uskoasi seuraamalla Herran profeettaa etsiäksesi kumppanin, jonka kanssa voit kokea suurempaa onnea. Halusi, luottamuksesi ja toivosi auttavat sinua myös valitsemaan viisaasti.

Ne siunaukset, jotka tulevat siitä, että päättää tavoitella ja vaalia iankaikkista avioliittoa, johtavat meidät kokemaan evankeliumin hedelmiä, joita Alma kuvaili mitä kallisarvoisimmiksi, makeammiksi kaikkea, mikä on makeaa, ja puhtaammiksi kaikkea, mikä on puhdasta. Hän sanoi: ”Te saatte kestitä itseänne [näillä hedelmillä] kylliksenne, niin ettei teidän ole nälkä eikä jano.” (Alma 32:42.) Sen sijaan, että pelkäisit tulevaisuutta, osoita uskoa, jonka ansiosta voit vaatia osaksesi Herran lupaukset. ■

VIITTEET

1. Ks. Dennis F. Rasmussen, ”What Faith Is”, julkaisussa *The Lectures on Faith in Historical Perspective*, toim. Larry E. Dahl ja Charles D. Tate jr., 1990, s. 164.
2. ”Pappeuden voima”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 67–68.

**Vanhin
Juan A. Uceda**
seitsemänkymmenen
koorumiasta

MORMONIN KIRJA - KERRO SIITÄ

Tiesin Mormonin kirjan olevan totta niiden kolmen seikan ansiosta, jotka tunsin lukiesani sitä.

Kun olin 18-vuotias, asuin Limassa Perussa, missä olin syntynyt ja varttunut. Siihen aikaan isäni tapasi hyvän ystävän, jota hän ei ollut nähnyt pitkään aikaan.

Isääni teki vaikutuksen se, että hänen ystävänsä näytti nuoremmalta ja oli hyvinpukeutunut. Hän kysyi ystävältään, mitä tälle oli tapahtunut, mistä tämä muutos johtui. "Voititko juuri lotossa?" isä kysyi. Ystävä vastasi: "En, vaan jotakin parempaa. Olen nyt mormoni ja haluan kertoa evankeliumista sinulle ja perheellesi."

Isäni ajatteli ystävänsä pilailevan, joten hän sanoi: "Hyvä on. Jos haluat lähettää lähetyssaarnaajasi, niin tee

Vanhin Uceda (toinen oikealta) Limassa Perussa perheensä kanssa pian sen jälkeen kun hän liittyi kirkkoon.

se.” Mutta tämä mies oli aivan vakavissaan asiasta, ja muutaman päivän kuluttua lähetyssaarnaajat tulivat koputtamaan oveemme. Se oli alku suurenmoiselle kokemukselle.

Lähetyssaarnaajat opettivat meille Mormonin kirjaa koskevia asioita ja jättivät kirjan meille luettavaksi. Tämä tapahtui kesällä, ja minä olin muutaman kuukauden lomalla päättettyäni ensimmäisen opiskeluvuoteni yliopistossa. Niinpä otin kirjan

keskustelun jälkeen sinä iltapäivänä ja aloin lukea sitä.

Luin, luin ja luin sivun toisensa jälkeen enkä kyennyt lopettamaan. Kirjassa oli jotakin taianomaista. Rakastan lukemista, ja olin lukenut paljon kirjoja, mutta tämä oli erilaista. Kirja sai minut valtoihinsa, ja kun olin lukenut useita tunteja, äitini sanoi: ”Juan, sammuta valo! Veljesi haluavat nukkua.” Ja minä vastasin: ”Joo, ihan kohta, ihan kohta”, ja jatkoin

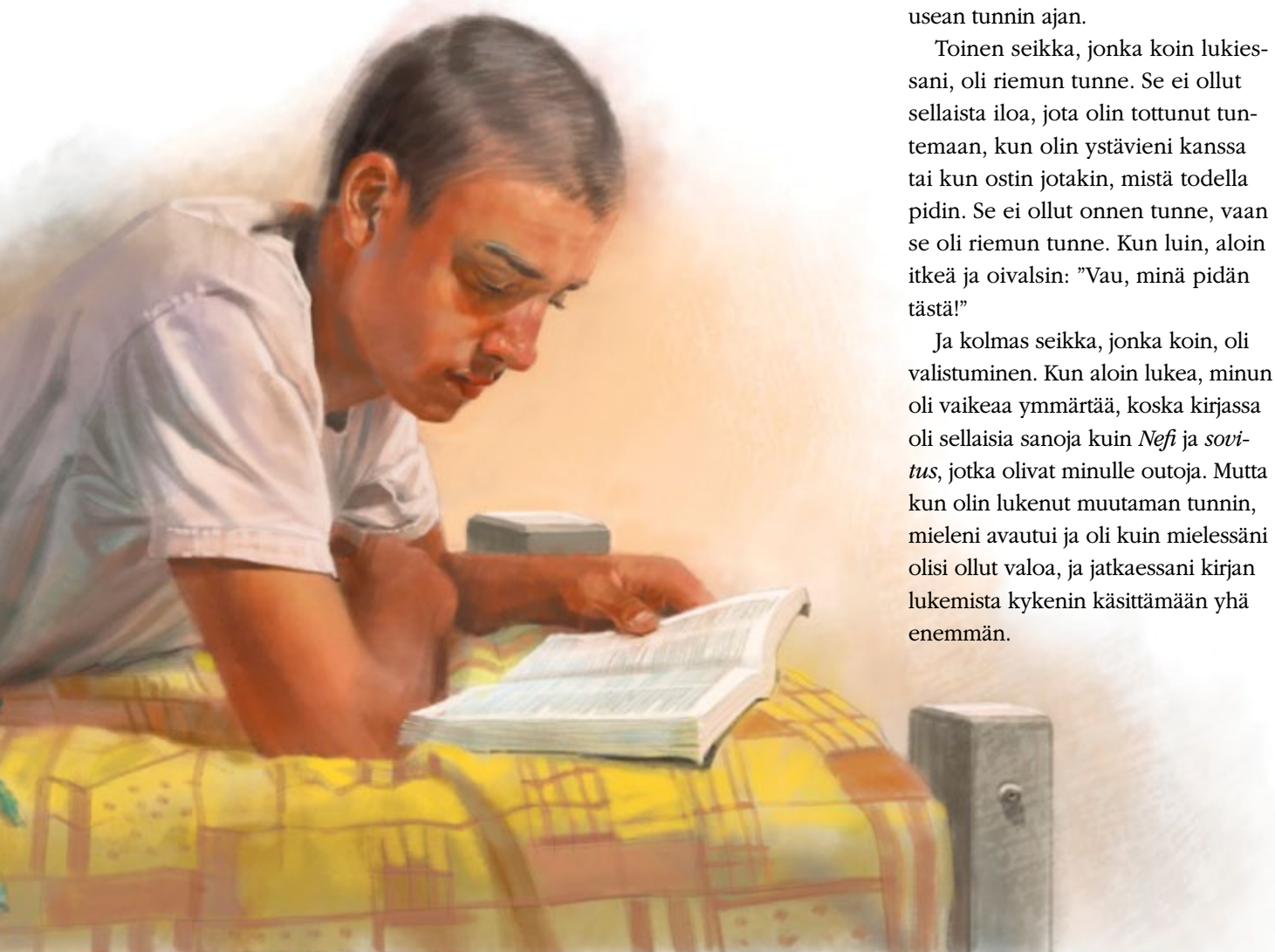
lukemista. Vaikka olin lukenut monta tuntia, minulla ei ollut nälkä, ei jano eikä halua nukkua.

Jo ennen kuin sain kirjan luettua, tiesin, että siinä oli jotakin erityistä. Minulla oli todistus niiden kolmen seikan ansiosta, jotka koin lukiessani kirjan ensimmäisen kerran.

Se, mitä minulle tapahtui noiden tuntien aikana, oli ensinnäkin syvä rauhan tunne, joka oli erilainen kuin mikään, mitä olin kokenut aiemmin. Tämä rauhan tunne oli kanssani usean tunnin ajan.

Toinen seikka, jonka koin lukiesani, oli riemun tunne. Se ei ollut sellaista iloa, jota olin tottunut tuntemaan, kun olin ystäväni kanssa tai kun ostin jotakin, mistä todella pidin. Se ei ollut onnen tunne, vaan se oli riemun tunne. Kun luin, aloin itkeä ja oivalsin: ”Vau, minä pidän tästä!”

Ja kolmas seikka, jonka koin, oli valistuminen. Kun aloin lukea, minun oli vaikeaa ymmärtää, koska kirjassa oli sellaisia sanoja kuin *Nefi* ja *sovitus*, jotka olivat minulle outoja. Mutta kun olin lukenut muutaman tunnin, mieleni avautui ja oli kuin mielessäni olisi ollut valoa, ja jatkaessani kirjan lukemista kykenin käsittämään yhä enemmän.

Sain myöhemmin tietää, että nuo kolme kokemusta ovat joitakin niistä tavoista, joilla Henki ilmenee meille. Olin saanut Hengen, ja olin valmis menemään kasteelle, mutta minun piti odottaa, että muut perheemme jäsenet saisivat oman todistuksensa. Viimein 6. huhtikuuta 1972 äitini, sisareni ja minut kastettiin. Isäni ja kaksi muuta sisarustani olivat läsnä ja seurasivat valppaina, mitä me koimme, ja muutamaa kuukautta myöhemmin heidätkin kastettiin.

Kirkko ja evankeliumi tulivat elämäni oikealla hetkellä. Ensimmäisenä vuoteni yliopistossa olin joutunut tutustumaan moniin ihmisfilosofioihin ja uusiin ajatuksiin ja elämäntapoihin, jotka olivat aivan erilaisia kuin ne, joihin olin tottunut. Monet niistä arvoista, joita olin oppinut lapsuudessani toisessa kirkossa,

muuttuivat kyseenalaisiksi niiden uusien ajatusten vuoksi, joita edessäni oli.

Se oli minulle vaikeaa, koska olin hämmentynyt. Oli todella monia uusia asioita, joiden tunsin olevan väärin, mutta ne olivat aivan normaaleja muille. Eikä minulla ollut silloin riittävästi tietoa puolustaakseni arvojani.

Palatessani yliopistoon kasteeni jälkeen tilanne oli muuttunut. Nyt minulla oli jotakin sanottavaa kaikessa rakkaudessa muille. Voin sanoa varmuudella: ”Ei, kiitos, en usko, että se on minua varten.” Ja nyt tiesin, miksi minun piti sanoa niin. Kirkko ja Mormonin kirja tulivat minulle oikeaan aikaan. Olen todella kiitollinen, koska ne muuttivat elämäni.

Minua siunattiin päätöksestäni liittyä kirkkoon. Kirkossa tapasin parhaat ystäväni. Olin ollut hyvin ujo, ja pysyttelin mieluummin yksin opiskelemassa, lukemassa kirjojani ja nauttimassa olostani. Mutta kun

elämäni tuli kirkko, opin, mitä todellinen ystävä on. Löysin kirkosta suurenmoisen nuoren naisen, josta tuli vaimoni. Löysin pappeusjohtajia ja ihmisiä, jotka välittivät minusta. Herran kirkosta löysin sen, mitä tarvitsin.

On monia ihmisiä, jotka löytäisivät tarvitsemansa kirkosta. Älä pelkää puhua ystäväsi kanssa ja sanoa: ”Minä uskon tämän. Haluan kertoa tästä sinulle.” Joskus kuulet aikuisten sanovan, mikä on oikein ja väärin, mutta kun sinulla on ikäisesi ystävä, joka sanoo samaa, sinä seuraat tuota henkilöä. Jostakin syystä ystäviemme ääni kuuluu voimakkaammin kuin aikuisten ääni. Ole siis hyvä esimerkki, koska et koskaan tiedä, onko paikalla odottamassa joku Juan Uceda. Et koskaan tiedä, ellet avaa suutasi ja sano: ”Juan, haluaisin kutsua sinut kanssani kirkkooni. Haluan, että luet tämän kirjan.” Jos teet tuon yksinkertaisen asian, voit muuttaa ihmisten elämän. ■

Kirkkoon liittymisen jälkeen vanhin Ucedalla oli kokoaikaisena lähetyssaarnaajana Perussa monia tilaisuuksia kertoa Mormonin kirjaa koskevasta todistuksestaan. Vasemmalla, yllä: Vanhin Uceda (oikealla) seisoo yhdessä opettamansa käännyttäjäperheen kanssa. Vasemmalla, alla: Vanhin Uceda (takarivissä oikealla) yhdessä muiden lähetyssaarnaajien kanssa erään kirkon rakennuksen edustalla.

Oppi ja liitot 87:8

Tämän vuoden toimintailtojen johtoaihe opettaa meille, missä seistä ollakseen turvassa.

Seisokaa siis

”Herra kehottaa meitä: ‘Lähestykää minua, niin minä lähestyn teitä; etsikää minua uutterasti, niin te löydätte minut.’ Kun

teemme niin, tunnemme Hänen Henkensä elämässämme, ja se antaa meille halun ja rohkeuden seisoa vahvoina ja lujina vanhurskaudessa – seisoa pyhissä paikoissa horjumatta.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Seisokaa pyhissä paikoissa”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 86.

Herran päivä

Herran päivä – Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen

8 ”Seisokaa siis pyhissä paikoissa, älkääkä horjuko, Herran päivän tulemiseen asti; sillä katso, se tulee pian, sanoo Herra. Aamen.

Älkääkä horjuko

Tässä on joitakin keinoja varmistaa, ettei jokin horju:

- *Ankkuri* – ”Toivo – on ihmisten sieluille ankkurina” (Et. 12:4).
- *Luja perustus* – ”Teidän on rakennettava perustuksenne meidän Lunastajamme kalliolle, hänen, joka on Kristus, Jumalan Poika, – joka on varma perustus” (Hel. 5:12).
- *Varma jalansija* – Teillä ei voi olla toinen jalka Siionissa ja toinen maailmassa, sillä ”kahtaalle horjuva ihminen [on] epävakaa kaikessa mitä tekee” (Jaak. 1:8).
- *Telttavaarnat* – Siionin teltan vaarnat auttavat kirkkoa pysymään pysytyssä ja lujasti juurtuneena ja tarjoavat samalla suojaa meille: ”Yhteen kokoontuminen Siionin maahan ja sen vaarnoihin olisi puolustukseksi ja suojaksi myrskyltä” (OL 115:6).

Se tulee pian

”Meidän tulee tarkkailla [toisen tulemisen] merkkejä, meidän tulee elää niin uskollisesti kuin suinkin voimme – –. Emme kuitenkaan saa lamaantua vain sen tähden, että tuo tapahtuma ja siihen liittyvät tapahtumat ovat jossakin edessämme. Me emme voi lakata elämästä elämää. Meidän pitäisi itse asiassa elää täydempää elämää kuin koskaan ennen.”

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista, ”Tämä kaikista taloudenhoitokausista suurin”, *Liahona*, heinäkuu 2007, s. 19–20.

Pyhissä paikoissa

”Mitä – – ’pyhät paikat’ ovat? Varmastikin niihin kuuluvat *temppeli* ja sen uskollisesti pidetyt liitot. Varmastikin niihin kuuluu *koti*, jossa lapsia pidetään suuressa arvossa ja vanhempia kunnioitetaan. Varmastikin pyhiin paikkoihin kuuluvat meidän pappeuden valtuudella saadut *tehtävämmme*, mukaan lukien lähetystyö ja uskollisesti täytetyt tehtävät seurakunnissa ja vaarnoissa.”

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, ”Valmistautuminen toista tulemistä varten”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 10.

Toimituksen huomautus: Tämän sivun tarkoituksena ei ole olla tyhjentävä selvitys valitusta pyhiin kirjoitusten kohdasta vaan ainoastaan lähtökohta omaan tutkimiseesi.

Vuoden 2013 TOIMINTA- ILTOJEN JOHTOAIHE

YLÄVÄLLÄ MAALLA SEISOMINEN

David L. Beck

Nuorten Miesten ylijohdaja

Vuoden 2013 toimintailtojen johtoaihe on kohdasta OL 87:8: ”Seisokaa siis pyhissä paikoissa, älkääkä horjuko, Herran päivän tulemiseen asti.” Kysymys, jota toivon jokaisen nuoren miehen pohtivan koko tämän tulevan vuoden on: *Seisonko minä pyhissä paikoissa?*

Kun olen tavannut uskollisia nuoria miehiä ympäri maailman, olen saanut omakohtaisesti nähdä, kuinka tuhannet teistä hyvin monin tavoin tekevät jo niin. Te seisotte kaikkein pyhimmässä paikassa joka kerta kun menette temppeleihin kasteille kuolleiden puolesta. Kanustan teitä käyttämään jokaisen ulottuvillanne olevan tilaisuuden mennä temppeleihin ja olla aina kelvollisia tekemään niin. Kun joka päivä täytätte velvollisuutenne Jumalaa kohtaan, te seisotte pyhissä paikoissa ja olette sellaisessa asemassa, että voitte kohottaa muita. Te seisotte pyhissä paikoissa, kun valmistatte, siunaatte ja jaatte sakramentin joka sunnuntai. Te seisotte pyhissä paikoissa, kun kerrotte evankeliumista ja kun toimitte pysyvinä palvelijoina – sellaisina, jotka ovat aina kykeneviä, halukkaita ja kelvollisia palvelemaan ja vahvistamaan muita.

Teille Aaronin pappeuden haltijoille on annettu vastuu varoittaa, selittää, kehottaa, opettaa ja kutsua kaikkia tulemaan Kristuksen luokse (ks. OL 20:59). Presidentti Harold B. Lee (1899–1973) on sanonut: ”Te ette voi nostaa toista sielua, elleite itse ensin ole korkeammalla. – Ette voi syyttää tulta toisen sielussa, ellei se pala omassanne.”¹

Nuoret miehet, tämä tarkoittaa sitä, että teidän tulee jatkuvasti tehdä työtä todistuksenne vahvistamiseksi ja olla aina halukkaita todistamaan.

Teillä on pyhä vastuu olla väline Herran käsissä. Kun rukoilette ja tutkutte pyhiä kirjoituksia, pyritte pitämään käskyt ja kuuntelette Hengen kehoituksia, huomaatte olevanne ylävällä maalla. Sen vuoksi siitä, missä sitten olettekin, voi tulla pyhä paikka. Sitten tilanteiden tullessa teillä on lujuuutta, rohkeutta ja kykyä omalta osaltanne kohottaa muita. Teillä on se voima ja varjelus, jota Herra lupaa niille, jotka seisovat pyhissä paikoissa.

Pidän kovasti siitä, mitä presidentti Thomas S. Monson sanoi näistä lupauksista, kun hän vakuutti meille, että lähestyessämme Herraa ”tuntemme Hänen Henkensä elämässämme, ja se antaa meille halun ja rohkeuden seisoa vahvoina ja lujina vanhurskaudessa – seisoa pyhissä paikoissa horjumatta (ks. OL 87:8).

Kun muutoksen tuulet pyörivät ympärillämme ja yhteiskunnan moraalinen kudos jatkaa hajoamista aivan silmiemme edessä, muistakaamme Herran kallisarvoisen lupaus niille, jotka turvaavat Häneen: ’Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi! Älä arkana pälyile ympärillesi – minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua.’ (Jes. 41:10.)”² ■

VIITTEET

1. ”Stand Ye in Holy Places”, *Ensign*, heinäkuu 1973, s. 123.

2. ”Seisokaa pyhissä paikoissa”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 86.

”SEISOKAA SIIS
PYHISSÄ PAI-
KOISSA, ÄLKÄÄKÄ
HORJUKO --”

(KS. OL 87:8).

PYHIÄ PAIKKOJA ELÄMÄSSÄSI

Elaine S. Dalton

Nuorten Naisten ylijohdaja

Tämän vuoden toimintailtojen johtoihe kehottaa sinua astumaan pois maailmasta ja astumaan Jumalan valtakuntaan. Presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, onkin opettanut, että me elämme vihollisalueella.¹ ”Seisokaa siis pyhissä paikoissa” on hengissä selviytymisen avain.

Tämä johtoihe herättää tärkeitä kysymyksiä: Mikä on pyhä paikka? Missä on pyhä paikka? Kuinka me voimme seistä pyhissä paikoissa? Kuinka teemme pyhempää niistä paikoista, joissa yleensä olemme? Kun etsit vastauksia näihin kysymyksiin, vastauksesi ohjaavat toverisuhteitasi, toimintojesi valintaa sekä pukeutumistasi, sanojasi ja tekojasi.

Olet sitoutunut vahvistamaan kotiasi ja perhettäsi. Pyri tekemään kodistasi pyhä paikka, jonka täyttää Herran Henki. Voit antaa tukesi perheillalle ja pyhien kirjoitusten tutkimiselle.

Huoneesi voi olla pyhä paikka, joka saa Hengen olemaan siellä. Pitäisikö profeetta huonettasi pyhänä paikkana, jos hän näkisi sen? Pidätkö sinä?

Me voimme seistä pyhissä paikoissa, kun menemme kirkkoon. Pyhissä kirjoituksissa opetetaan, että Siionin seurakunnat ja vaarnat ovat pyhiä paikkoja, jotka ovat ”puolustukseksi ja suojaksi myrskyltä” (OL 115:6).

Pyhin paikka maan päällä on temppele. Presidentti Thomas S. Monson on sanonut: ”Nuoret ystäväni, jotka olette teini-iässä, pitäkää temppele aina näköpiirissänne.

Älkää tehkö mitään, mikä estää teitä astumasta sen ovista ja pääsemästä osallisiksi siellä olevista pyhistä ja iankaikkisista siunauksista. Kiitän niitä teistä, jotka jo käyvät säännöllisesti temppeleissä kasteilla kuolleiden puolesta.”² Ole aina kelvollinen pitämään hallussasi voimassa olevaa temppeleisuositusta, vaikka temppele olisikin kaukana.

Mikä tahansa paikka, jossa olet ja jossa Henki on läsnä, voi olla pyhä paikka. Presidentti Harold B. Lee (1899–1973) on opettanut, että ”pyhät paikat’ tarkoittavat enemmän sitä, *kuinka* me elämme, kuin sitä, *missä* me elämme”³. Jos elät kelvollisena Pyhän Hengen jatkuvaan kumppanuuteen, niin seisot pyhässä paikassa.

Jokaisessa temppeleissä on kaiverrus ”Pyhitetty Herralle”. Pyri aina seisomaan pyhissä paikoissa. Kun elät tasovaatimusten mukaan, rukoilet päivittäin ja luet pyhiä kirjoituksia – etenkin Mormonin kirjaa – tunnet Pyhän Hengen kumppanuuden. Herra itse lupaa sinulle: ”Sillä totisesti minä sanon teille, että suuret tapahtumat odottavat teitä” (OL 45:62). Olen samaa mieltä ja todistan, että se on totta! ■

VIITTEET

1. Ks. ”Kuinka selviytyä hengissä vihollisalueella”, *Liahona*, lokakuu 2012, s. 34–37.
2. ”Pyhä temppele – johtotähti maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 93.
3. Julkaisussa *Opin ja Littojen Kirja*, oppilaan kirja, uskonto 324–325, 1986, s. 189.

Adam C. Olson

kirkon lehdet

MITÄ AGUNG OPPI

SULKAPALLOSTA

Indonesialainen teini oppii, että toivo auttaa häntä olemaan antamatta periksi.

On tyypillisen kostea päivä Jogjakartassa Indonesiassa, ja hiki tippuu Agungin otsalta, kun hän odottaa vastustajansa syöttöä. Sulkapallo-ottelu on tiukka, ja 15-vuotias on täynnä voitontahtoa.

Kiivaan pallottelun jälkeen hänen vastustajansa lennättää sulan toivottomasti Agungin ulottumattomiin. Koska Agung ei halua antaa pistettä pelin ollessa niin tasaveroinen, hän sukeltaa sulan perään mutta ei aivan ehdi – ja vuotaa verta liu'uttuaan pitkin betonikenttää.

On helppoa nähdä, että Agung rakastaa kilpasulkapalloa. Mutta hän ei uneksi ryhtyvänsä ammattimaiseksi sulkapallonpelaajaksi. Hän ei aio tehdä valintaa olympialaisissa pelaamisen ja lähetystyön välillä. Hän myöntää, ettei ole erityisen hyvä lajissa.

Miksi siis tämä pienikokoinen teini, jolla on iloinen hymy, yrittää niin ankarasti? Toivon vuoksi.

”Uskon, että voin tulla paremmaksi”, hän sanoo.

Syytä toivoon

Toivo on se syy, miksi teemme monia asioita. Me harjoittelemme, koska me toivomme, että meistä

voi tulla vahvempia ja terveempiä. Me harjoittelemme jonkin soittimen soittamista, koska me toivomme, että voimme oppia soittamaan paremmin. Agung harjoittelee sulkapallon pelamista, koska hän toivoo tulevansa paremmaksi pelaajaksi.

”Ellen toivoisi tulevani yhtään paremmaksi enkä koskaan voittavani, olisi hyvin helppoa antaa periksi”, Agung sanoo.

Toivo on olennainen osa pelatussuunnitelmaa. Toivo siitä, että me voimme saada anteeksi, johtaa meidät tekemään parannuksen ja yrittämään uudelleen, jos epäonnistumme jonkin käskyn pitämisessä.

Saatanan hyökkäykset toivoa vastaan

Kaksi Saatanan parhaista aseista meitä vastaan ovat epäily ja lannistaminen. Hän ei kyennyt tekemään tyhjäksi taivaallisen Isän suunnitelmaa estämällä sovituksen. Mutta hän yrittää yhä tehdä tyhjäksi sovituksen puhdistavat vaikutukset elämässämme, jos hän voi riistää toivomme siitä, että me voimme saada anteeksi.

”Saatana haluaa, että me menettämme toivon”, Agung sanoo, ”koska kun me annamme periksi,

me ajaudumme kauas taivaallisesta Isästä.”

Jos Saatana kuitenkin onnistuu lannistamaan meidät, aina on keinoja löytää toivo uudelleen.

Toivon löytämistä

Kun me tarvitsemme toivoa tulevaisuuteen, voimme katsoa menneisyyttä. Agung käyttää kouluun liittyvää esimerkkiä, joka on opettanut hänelle tämän asian. ”Olen huomannut, että jos opiskelen ahkerasti, voin menestyä kokeissani”, hän sanoo. ”Tuon kokemuksen ansiosta minulla on toivo siitä, että jos harjoittelen ahkerasti, voin tulla paremmaksi sulkapallossa”, hän sanoo. ”Kokemukseni antaa minulle toivoa.”

Kun me tarvitsemme toivoa Jeesukseen Kristukseen, me voimme löytää sitä sekä menneistä kokemuksistamme sovituksen voiman myötä (ks. Room. 5:4) että muiden kokemuksista, kuten kokemuksista, joita kenties kuulee sakramenttikokouksessa tai pyhäkoulun oppiaiheessa tai lukee *Liahonasta* tai pyhistä kirjoituksista (ks. MK Jaak. 4:4–6).

Kun tutkimme profeettojen toiveikkaita sanoja, kun rukoilemme toivon hengellistä lahjaa ja opimme tunnistamaan Vapahtajan voiman elämässämme, uskomme Häneen vahvistuu ja samoin vahvistuu toivomme, että Hän auttaa meitä tulevaisuudessa.¹

Älä koskaan anna periksi

Agung tietää, ettei hänestä luultavasti koskaan tule ammattiurheilijaa,

mutta hän tietää, että niin kauan kuin hän jatkaa yrittämistä, on toivoa, että hän kehittyy.

Hän on oppinut, että toivon suuri voima on tässä: ”Toivoa on niin kauan kuin et anna periksi”, hän sanoo.

Elämässä suurin toivon lähde on Jeesuksen Kristuksen sovitus. Sovituksen ansiosta me voimme tehdä parannuksen, kun olemme tehneet väärin. Se merkitsee myös sitä, että sovituksen ansiosta me emme ole epäonnistuneet elämämme testissä, kun teemme virheen, ellemme lakkaa yrittämästä tehdä parannusta ja olla kuuliaisia.

Siksi Agung kutsuu edelleen joka sunnuntai isäänsä kirkkoon. Siksi hän yrittää puolustaa sitä, mikä on oikein, silloinkin kun hänen ystävänsä eivät tee niin. Siksi hän tekee tunnin pituisen edestakaisen polkupyörämatkan seurakuntakeskukseen niin usein mennäkseen seminaariin, toimintailtaan, sunnuntaikokouksiin, lähetyssaarnaajien valmentautumiskursseille ja auttaakseen rakennuksen siivoamisessa.

”Ei ole helppoa yrittää olla kuin Jeesus”, Agung sanoo. ”Joskus lannistun, mutta en anna periksi. Koska Hän antoi uhrin minun puolestani, minulla on toivoa, että voin olla parempi.”

Sovituksen ansiosta meillä on toivoa. Ja toivon ansiosta sovitus voi muuttaa elämämme. ■

VIITE

1. Ks. Dieter F. Uchtdorf, ”Toivon ääretön voima”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 21–24.

TOIVON LUPAUS

”Koska Jumala on ollut uskollinen ja pitänyt lupauksensa aiemmin, me voimme kiinnittää luottavaisina toivomme siihen, että Hän pitää meille antamansa lupaukset tänä aikana ja tulevaisuudessa.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Toivon ääretön voima”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 23.

Opiskeleminen

Lisääntynyt tieto suo meille mahdollisuuden vaikuttaa enemmän Herran tarkoitusten toteuttamiseen.

Koska Jaakob halusi innokkaasti nefiläisten sielujen hyvinvointia ja oli huolissaan siitä, hän opetti heitä ”siitä, mikä on ja mikä on tuleva” (2. Nefi 6:4). He olivat hänen kansaansa, ja hän rakasti heitä. Hän opetti heille, keitä he todella ovat ja mitä Herra on luvannut heille. Vapahtajasta opettaessaan hän huudahti: ”Oi kuinka suuri on meidän Jumalamme pyhyys! Sillä *hän tietää kaiken*, eikä ole mitään, mitä hän ei tietäisi.” (2. Nefi 9:20, kursivointi lisätty.)

Se teidän kannattaa muistaa, kun pohditte opiskelemisen tärkeyttä. Vuosisatoja aiemmin toisessa osassa maailmaa isä Abraham ”[etsi] isien siunauksia” ja halusi ”tulla paljon tiedon haltijaksi ja pyrkiä noudattamaan yhä paremmin vanhurskautta ja omata suurempaa tietoa” (Abr. 1:2).

Te olette kaikki Jumalan rakkaita poikia ja tyttöjä¹ ja ”olette profeettojen lapsia, ja te – – kuulutte siihen liittoon, jonka Isä teki [Abrahamin] kanssa” (3. Nefi 20:25). Abrahamin lailla teissä on kyky ”omata suurempaa tietoa”, kun saatte opetusta asioissa, jotka ”teidän on tarpeen ymmärtää” (OL 88:78).

Herra on ilmaissut, että tavoiteltavaa tietoa on mm. tieto ”siitä, mikä on niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla; siitä, mikä on ollut; siitä, mikä on; siitä, minkä täytyy pian tapahtua; siitä, mikä on kotimaassa; siitä, mikä on ulkomailla; kansakuntien sodista ja sekasorrosta; ja tuomioista, jotka ovat maan päällä;

**Vanhin
Craig A. Cardon**
seitsemänkymmenen
korumista

sekä tietoa maista ja valtakunnista” (OL 88:79).

Miksi? Miksi koulutuksen hankkiminen on niin tärkeää? Herra itse esittää tämän suurenmoisen näkemyksen: ”Jotta olisitte valmiita kaikessa, kun minä lähetän teidät jälleen pitämään kunniassa kutsusta, johon minä olen teidät kutsunut, ja tehtävää, johon minä olen antanut teille valtuuden” (OL 88:80).

Tässä yhä monimutkaisemmassa maailmassa koulutus on yksi tärkeimmistä hankinnoista elämässä. Ja vaikka on totta, että lisäkoulutus johtaa yleensä mahdollisuuksien saada lisää ajallisia palkintoja, niin lisääntyneen tiedon suurempi arvo on siinä, että se suo meille mahdollisuuden vaikuttaa enemmän Herran tarkoitusten toteuttamiseen. *Nuorten voimaksi* -kirjassaan sanotaankin: ”Opiskeleminen on tärkeä osa taivaallisen Isän suunnitelmaa. Sen tarkoituksena on auttaa sinua tulemaan enemmän Hänen kaltaiseksi. Hän haluaa sinun kouluttavan mieltäsi ja kehittävän kykyjäsi ja taitojasi sekä sitä, että pystyt toimimaan vastuullisissa tehtävissä hyvin ja osaat arvostaa elämää.”²

Profeetta Joseph Smith opetti

samoin: ”Tietoon sisältyy valtaa. Jumalalla on enemmän valtaa kuin kenelläkään muulla olennolla, koska Hänellä on suurempaa tietoa.”³

Koulutuksen hankkiminen edellyttää hyvällä syyllä, että olette usean vuoden aikana tekemisissä monien eri taitojen ja oppiaineiden kanssa, joista osa ei kenties ole teille tuttuja tai joiden opiskelemista ette pidä erityisen mukavana. Siitä huolimatta teidän tulee olla opinnoissanne ahkeria, sillä se laajentaa tietämystänne ja avartaa mielenne kykyä oppia asioita muillakin alueilla. Se, että tutustutte laajaan joukkoon perustaitoja ja -tietoja, suo teille todellakin tilaisuuden löytää ne kyvyt ja aihepiirit, joihin teillä on aitoa kiinnostusta. Hankkiesanne lisää koulutusta teillä on tämän

kiinnostuksen myötä tilaisuus syvennyä enemmän niihin asioihin, joista todella nautitte.

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, kertoi arvokkaasta neuvosta, jonka hän sai isältään tämän neuvoessa häntä hankkimaan koulutusta, ”[josta] pidät niin paljon, että kun sinun ei tarvitse ajatella mitään, niin sinä ajattelet sitä”⁴. Sisar Cardon ja minä olemme neuvoneet lapsiamme hankkimaan koulutusta ja uran, joka on heistä niin kiinnostava, että he haluaisivat ”hypellä töihin”.

Jaakob varoitti kansaansa ihmisten heikkoudesta ja järjettömyydestä. Hän selitti: ”Kun he ovat oppineita, he pitävät itseään viisaina eivätkä kuule Jumalan neuvoa.” Sitten hän lisäsi tämän ylevöittävänsä totuuden: ”Mutta on hyvä olla oppinut, jos he kuulevat Jumalan neuvoja.” (2. Nefi 9:28–29.)

Olkaa oppineita ja kuunnelkaa Herraa. Hän siunaa teitä ja antaa teidän menestyä Hänen tarkoitustensa toteuttamisessa. ■

VIITTEET

1. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
2. *Nuorten voimaksi*, kirjallinen, 2011, s. 9.
3. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 276.
4. Artikkelissa Gerald N. Lund, ”Vanhin Henry B. Eyring, ’Suuntaavien vaikutusten’ muovaama”, *Valkeus*, huhtikuu 1996, s. 28.

JATKA HARJOITTELEMISTA

Halusin lopettaa. Olisiko kaikesta tästä vaivannäöstä mitään hyötyä?

Willis Jensen

”Minä en halua enää käydä pianotunneilla”, sanoin äidilleni. Olin käynyt pianotunneilla useita vuosia ja olin väsynyt kaikkeen harjoitteluun. Olin valmis lopettamaan. En ollut edes kovin hyvä. Koska minulla on lievä kuulovamma ja käytän kuulolaitetta, en ole koskaan pitänyt itseäni musikaalisena. Laulun melodian oppimiseen tarvittiin aina paljon harjoittelemista.

Äitini ei sanonut paljon mitään vaan ilmoitti yksinkertaisesti, että minun pitäisi käydä tunneilla, kunnes osaisin soittaa kirkon laulut. Kun olin valittanut aika paljon ja kun vanhempani olivat aika paljon rohkaisseet minua, päätin olla lopettamatta.

Useita vuosia myöhemmin olin tuhansien kilometrien päässä kappelissa Keski-Guatemalan vuorilla. Olin lähetyssaarnaaja ja osallistuin piirikonferenssiin. Olin saapunut paikalle varhain ja löytänyt pianon, joten istuuduin ja aloin soittaa kirkon lauluja. Useimmissa seurakunnissa oli pieni sähköinen kosketinsoitin, joita oli vaikea soittaa, joten olin hyvin

innoissani siitä, että sain soittaa oikeaa pianoa. Minua pyydettiin säestämään yhteislaulua konferenssissa.

Mikä muutti asenteeni nuoruusvuosieni ja lähetystyöaikani välillä? Tunsin musiikin välittämän Hengen voiman.

Palvellessani lähetystyössä minulla oli monia tilaisuuksia käyttää musiikillisiä taitoja, joita olin oppinut. Nautin monista tilaisuuksista laulaa ja soittaa pianoa, ja soitin lähes joka viikko sakramenttikokouksessa. Tulen aina muistamaan, kuinka kuuntelin noiden uskollisten guatemalalaisten jäsenten laulavan kirkon lauluja. Opetin jäsenille sellaisia kirkon lauluja, joita he eivät osanneet. Opetin pianonsoiton alkeita. Tovereillani ja minulla oli tapana laulaa ihmisille, joita opetimme. Vaikka lauloimme nuotin vierestä, Henki oli aina paikalla ja kosketti ihmisten sydäntä.

Olen oppinut, ettei sillä ole väliä, millaiset kunkin taidot ovat. Aina voi silti oppia kehittämään musiikillisiä kykyjään. Minusta ei koskaan tule maailmanluokan pianistia, eivätkä

monetkaan jäsenet Guatemalassa tule koskaan olemaan tabernaakkelikuorossa. Mutta sillä ei ollut väliä. Voimme silti nauttia Hengen tuntemisesta musiikin välityksellä. Olen hyvin kiitollinen siitä, että vanhempani kannustivat minua jatkamaan pianotunneilla käymistä, ja olen kiitollinen siitä, että jatkoin harjoittelemista. ■

KEHITÄ KYKYJÄSI JA LAHJOJASI

”Opiskeleminen on tärkeä osa taivaallisen Isän suunnitelmaa. Sen tarkoituksena on auttaa sinua tulemaan enemmän Hänen kaltaiseksi. Hän haluaa sinun kouluttavan mieltäsi ja kehittävän kykyjäsi ja taitojasi sekä sitä, että pystyt toimimaan vastuullisissa tehtävissä hyvin ja osaat arvostaa elämää. Saamasi koulutus on sinulle arvokasta kuolevaisuuden aikana ja tulevassa elämässä.”

Nuorten voimaksi, kirjanan, 2011, s. 9.

SEISOKAA PYHISSÄ PAIKOISSA

"Mikä tahansa paikka, jossa olet ja jossa Henki on läsnä, voi olla pyhä paikka."

(Elaine S. Dalton, "Pyhiä paikkoja elämässäsi",
Liahona, tammikuu 2013, s. 51; ks. myös OL 87:8.)

NÄIN HYVÄÄ KYLIESSA

Karinne Stacey

Emme voineet sietää toisiamme. Voisimmeko ikinä olla ystäviä?

Neljännellä luokalla olin kaikkein parhaassa luokassa. Kaikki siinä luokassa oli täydellistä – paitsi Kylie (nimi on muutettu). Hän oli ilkeä lähes jokaiselle, myös minulle. Näin hänen tönivän muita käytävällä, ja minuakin hän töni muutaman kerran. Menin kotiin itkien, koska en kyennyt ymmärtämään, miksi hän kiusasi minua.

Kukaan ei ollut hänen ystävänsä. Hän istui ruokailun aikana omassa pöydässään, koska kukaan ei halunnut istua hänen lähellään. Kerroin äidille Kyliesta, ja hän sanoi minulle joitakin elämää muuttaneita viisauten sanoja: ”Ehkäpä hän vain tarvitsee ystävää.”

Se tuli minulle järkytyksenä. Kuinka minä voisin mitenkään olla ystävällinen sellaiselle, joka vähäkään epäröimättä nimitteli minua rumasti? Vastahakoisesti minä kuitenkin päätin olla ystävällisempi Kylielle ja yrittää ymmärtää häntä. Kun opin tuntemaan häntä paremmin,

huomasin, että hän oli itse asiassa mukava. Pian sain tietää, että hänen elämänsä oli paljon parempaa kuin olisin voinut kuvitella. Hänen kotonaan oli vaikeuksia, ja hän vältteli kaikkia keskusteluja, jotka koskivat perhettä.

Kerran koulun ruokailussa istuin ystäväni kanssa. Koska Kylie oli ilkeä muille, jotkut tytöt olivat vuorostaan ilkeitä hänelle. He alkoivat pilkata Kylieä ja puhuivat niin kovaa, että hän kuuli heidän sanansa. He sanoivat esimerkiksi: ”Ai että istumaan meidän kanssamme – EI IKINÄ!” ”Mikä tuo haju on? Ai, se onkin Kylie!” ja ”Pysy kaukana meistä!” Istuin siinä kuuntelemaan.

Sitten kuulin pienen äänen pääni sisällä: ”Tee jotakin.” Nousin ja tunsin, kuinka toistakymmentä silmäparia kääntyi puoleeni. ”Lopetatakaa!” sanoin. ”Kuinka voitte sanoa noin kenellekään? Olkaa ystävällisiä hänelle!” Kaikki vaikenivat. Kun istuuduin, katsoin Kylieä. Hän kääntyi ja katsoi minua aidon kiittollisena.

Kun 12-vuotissyntymäpäiväni lähestyi ollessani kuudennella luokalla, halusin pitää juhlat muutamien

ystäväni kanssa. Äidin kysyessä, halusinko kutsua ketään muita, kuulin saman pienen äänen pääni sisällä: ”Kutsu Kylie.”

”Minä haluan kutsua Kylien”, sanoin äidille.

”Ihanko totta?”

Nyökkäsin. Syntymäpäiväjuhlien jälkeen ystävästäni ja minusta, Kylie mukaan luettuna, tuli niin hyviä kaveriteita, että kolmen viimeisen koulu-kuukauden aikana kokoonnuimme perjantaisin yhteen. Kylie oli paikalla joka kerta. Meistä tuli mitä parhaat ystävät.

Nyt olen kahdeksannella luokalla ja olen muuttanut toiseen osavaltioon, mutta pidän säännöllisesti yhteyttä Kylieen, joka on yhä yksi parhaista ystäväistäni. Joskus toiset ystäväni kysyvät, kuinka meistä tuli niin läheisiä.

”Hän oli kiusaaja neljännellä luokalla, ja me lähestulkoon vihasimme toisiamme”, sanon.

”No miten teistä sitten tuli niin hyvät ystävät?”

”Etsin hänestä hyvää. Jokaisessa on jotakin hyvää, ja minä pyrin löytämään sen hänestä.” ■

**Vanhin
Robert D. Hales**
kahdentoista
apostolin koorumista

Kahdentoista apostolin koorumin jäsenet ovat Jeesuksen Kristuksen erityisiä todistajia.

Kuinka voin saada TODISTUKSEN?

Todistuksen saaminen alkaa tutkimalla

ja rukoilemalla

**ja sitten elämällä evankeliumin mukaan
kärsivällisesti ja hellittämättä**

ja kutsumalla ja odottamalla Henkeä.

**Joseph Smithin elämä on
erinomainen esimerkki tästä
tapahtumaketjusta.**

Suunnitelma perhettämme varten

”Perhe voi aina yhdessä olla, Niin Isä päätti sen.”
(Lasten laulukirja, s. 98.)

Marissa Widdison

kirkon lehdet

Perustuu tositapahtumaan

Kun puhelin soi, istuin äidin ja isän sängyllä ja kaipasin heitä kauheasti.

”Hei, Levi. Arvaa mitä?” isä sanoi.
”Siskosi Nora syntyi nyt iltapäivällä!”
Kuulin, että isä oli iloinen, mutta hänen äänensä kuulosti myös oudolta – ihan kuin hän olisi huolissaan.

”Kuinka paljon hän painaa?” kysyin miettien, halusinko tosiaan tietää vastauksen.

Isä oli hetken hiljaa. ”Vähän vajaan kilon”, isä vastasi.

Nyt isä todellakin kuulosti huolestuneelta. Noran piti syntyä joulun aikaan, mutta nyt oli vielä syyskuu. ”Hän on tosiaan pieni”, isä jatkoi. ”Muista rukoilla hänen puolestaan, Levi. Ja rukoile myös meidän puolestamme, jotta voimme luottaa siihen, että taivaallinen Isä tietää, mikä on perheellemme parhaaksi.”

Kun olin sulkenut puhelimen, menin keittiöön ja otin käteeni pussillisen papuja, joista äiti aikoi tehdä keittoa. Pussin kyljessä ilmoitettiin sen painoksi melkein sama kuin Noran paino sillä hetkellä. Pidin pussia käsissäni ja yritin kuvitella, miltä senkokoinen vauva näyttäisi.

”Hänen henkensä oli juuri taivaallisen Isän luona”, minä ajattelin muistellen, mitä olin oppinut maanpäällistä elämää edeltävästä elämästä ja pelastussuunnitelmasta. Tiesin, että vaikka Nora kuolisi, me saisimme nähdä hänet jälleen, koska meidät kaikki oli sinetöity yhteen perheenä. Mutta toivoin myös, että hän jäisi luoksemme tänne maan päälle.

Muutaman seuraavan kuukauden aikana äiti ja isä olivat paljon sairaalassa. Ukki ja mummi tulivat meille avuksi pitämään huolta minusta ja pikkuveljistäni ja -siskoistani. Seurakunta paastosi ja rukoili perheemme puolesta, ja Apuyhdistyksen mukavat sisaret toivat meille toisinaan päivällistä. Kaikki halusivat tietää, miten Nora pärjäsi.

Yhtenä iltana äiti ja isä kutsuivat meidät kaikki olohuoneeseen. He kertoivat meille, että isä oli lähdössä piispan kanssa antamaan Noralle siunauksen. Kun isä pukuun ja solmioon pukeutuneena oli lähtenyt, äiti kokosi meidät kaikki sohvan ympärille rukoukseen.

”Siunaa isää, kun hän antaa Noralle pappeuden siunauksen”, äiti rukoili. Hänen äänensä pehmeni. ”Ja jos on Sinun tahtosi, niin anna Noran tulla kotiin ja olla terve.”

Kun me rukoilimme, tunsin, että Pyhä Henki täytti huoneen rauhalla ja rakkaudella. Oli kuin taivaallinen Isä olisi kertonut minulle, että tapahtuipa Noralle mitä

tahansa, se kaikki kuului Hänen suunnitelmaansa.

Myöhemmin sinä iltana isä tuli kotiin ja kertoi meille, että sairaalassa oli tapahtunut jotakin ihanaa. Yleensä Noran huoneessa oli paljon ääntä ja melua. Siellä oli paljon koneita ja monitoreja, joissa oli hälyttimiä ja välkkyviä valoja, ja hoitajia ja lääkäreitä kulki aina ympäriinsä auttamassa siellä olevia pieniä vauvoja. Mutta kun isä ja piispa olivat tulleet, tilanne

oli erilainen. Kaikki koneet olivat hiljaa. Hoitajat istuivat vauvojen luona lukien tai vauvoja valvoen. Isä ja piispa saivat antaa Noralle siunauksen ilman keskeytyksiä.

En tiedä, varttuuko Nora täällä maan päällä vai palaako hän pian elämään taivaallisen Isän luo. Mutta sen tiedän, että taivaallinen Isä kuulee rukouksemme ja vastaa niihin, ja tunnen rauhaa, kun muistan, että hänellä on suunnitelma *jokaista* perheemme jäsentä varten. ■

Tule tutkimaan erästä tärkeää paikkaa kirkon historiassa!

KAKSI RAKENNUSTA, JOISSA JOSEPH SMITH ASUI

Jan Pinborough kirkon lehdet

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon **palautus** alkoi Palmyrassa New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa 193 vuotta sitten. Luke, Rachel ja Julia S. kävivät tässä erityisessä paikassa kuulemassa lisää siitä, missä profeetta Joseph Smith asui ja kuinka hän auttoi kirkon palauttamisessa maan päälle.

HIRSIMÖKKI

Tämä hirsimökki on rakennettu näyttämään samanlaiselta kuin se, jossa Joseph asui 12–19-vuotiaana.

1. *Josephilla oli viisi veljeä ja kolme siskoa. Se oli pieni talo 11 ihmiselle!*

2. *Perhe kokoontui usein keittiöpöydän ympärille lukemaan Raamattua. Kun Joseph oli 14-vuotias, hän luki kohdan Jaak. 1:5: "Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta." Josephilla oli tärkeä kysymys esitettävänä Jumalalle.*

3.

Eräänä varhaiskevään päivänä vuonna 1820 Joseph käveli metsikköön lähellä hirsimökkiä ja rukoili kysyen, mihin kirkkoon hänen pitäisi liittyä. Taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ilmestyivät ja kielsivät häntä liittymästä mihinkään kirkkoon. Jeesus sanoi, että Joseph auttaisi Herran kirkon tuomisessa takaisin maan päälle.

4.

Perheen kaikki kuusi poikaa nukkuivat yläkerran huoneessa. Eräänä yönä, kun Joseph oli 17-vuotias, enkeli Moroni ilmestyi kolme kertaa ja kertoi Josephille kultalevyistä, joista Joseph kääntäisi ja julkaisisi Mormonin kirjan. Joseph sai levyt neljä vuotta myöhemmin.

PUUTALO

Kun Joseph oli 19-vuotias, hänen perheensä muutti uuteen taloon. Hän asui siellä, kun hän sai kultalevyt Kumorankukkulalta.

5. Jotkut ihmiset yrittivät tulla varastamaan kultalevyt. Joseph kätki ne tiilien alle tämän takan eteen.

6. Josephin sisaret Sophronia ja Katherine nukkuivat tässä pienessä makuuhuoneessa. Eräänä yönä Joseph kietoi levyt kankaaseen ja kätki ne tyttöjen väliin heidän vuoteeseensa.

Jeesus Kristus ja ensimmäinen näky

Ensimmäisestä näystä – kun Joseph Smith näki taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen – alkoi Jeesuksen Kristuksen kirkon palauttaminen maan päälle.

Ensimmäisessä näyssä Joseph Smith sai tietää, että taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ovat kaksi erillistä olentoa.

Se on yksi niistä pyhiin kirjoituksiin tallennetuista kolmesta kerrasta, jolloin taivaallinen Isä on esitellyt Poikansa Jeesuksen Kristuksen (ks. JS–H 17). Ne kaksi muuta kertaa ovat, kun Vapahtaja kävi nefiläisten luona ja kun Vapahtaja kastettiin (ks. 3. Nefi 11:7; Matt. 3:17).

Meidän sivumme

Carolina L., 11, Venezuelasta, on varttunut Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa ja on aina halunnut käydä Caracasin temppelellä. Maaliskuussa 2012 hän kävi temppelellä ensimmäisen kerran. Se teki hänet hyvin iloiseksi.

Kun minä kävin temppeleissä, minulla oli hauskaa isän ja veljeni Ryanin kanssa sillä aikaa kun äiti ja hänen ystävänsä olivat istunnossa. Olin

hyvin kunnioittava, kun olin temppelein odotushuoneessa. Oli jännittävää olla taivaallisen Isän huoneessa ja tuntea Hengen kautta Hänen rakkautensa ja ystävällisyytensä. Minä rakastan Herran huonetta.

Jorge M., 6, Costa Rica

Tässä on piirustus Asunciónin temppeleistä. Olen hyvin onnellinen, koska meidät sinetöidään pian iankaikkiseksi perheeksi. Kiitän taivaallista Isää siitä, että Hän on antanut minulle perheen.

Angelo N., 5, Paraguay

Minulla on hyvin erityinen perhe. Kirkko on kuuden tunnin matkan päässä, mutta me käymme kirkossa silloin kun voimme. Isäni siunaa sakramenttin meille

joka sunnuntai, ja äitini opettaa minua Alkeisyhdistyksessä. Me käymme Recifen temppeleissä kerran vuodessa. Minä lähdän lähetystyöhön sitten kun olen tarpeeksi vanha. Minä tutkin pyhiä kirjoituksia ja rukoilen joka päivä. Minä yritän olla taivaallisen Isän mieleen olemalla hyvä poika. Minä rakastan evankeliumia hyvin paljon.

Kevin L., 8, Brasilia

Pikkusiskostani Omegasta ja minusta on ihanaa nähdä temppeleitä. Kun seurakuntamme käy Monterreyn temppeleissä, me lähdemme keskiyöllä, ja matka

sinne kestää kuusi tuntia. Tiedän, että temppeleitä on paikka, jossa perheistä voi tulla iankaikkisia. Pian me muutamme Tuxtla Gutiérreziin. Siellä on temppeleitä, ja voimme käydä siellä useammin. Minä olen kiitollinen temppeleistä.

Helem N., 4, Meksiko

Kun astuin sisään Quetzaltenangon temppeleihin, tunsin suunnatonta rauhaa. Temppelein vihkimisen aikana tunsin itseni hyvin onnelliseksi. Puheet painuivat sydämeni syvyyksiin.

Juan G., 11, Guatemala

Solene S., 6, Brasilia

Valmis

Merillee Booren

Perustuu tositapahtumaan

"Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman -- hengen" (2. Tim. 1:7).

Mary liikauteli levottomana tuolillaan puolelta toiselle kuunnellessaan, kun muut lapset hänen Alkeisyhdistyksen luokassaan lukivat vuorotellen pyhiä kirjoituksia. Hän toivoi, ettei hänen vuoronsa tulisi ikinä.

Marylla oli lukihäiriö. Kun hän katsoi sivulla olevia kirjaimia, ne näyttivät liikkuvan ympäriinsä ja vaihtavan paikkaa. Kun hän luki ääneen, hän sanoi sanat hitaasti ja joskus väärässä järjestyksessä. Usein hän luki sanoja, joita sivulla ei edes ollut.

lukemaan

Mitä lähemmäs Maryn vuoro tuli, sitä enemmän häntä pelotti. Kun viimein oli hänen vuoronsa, hän ei kestänyt enää.

”Minun pitää mennä vessaan”, hän sanoi äkkiä ja säntäsi ylös tuolitaan, niin että hänen pyhät kirjoituksensa putosivat lattialle. Mary juoksi käytävää pitkin vessaan. Hän oli iloinen siitä, ettei siellä ollut ketään. Hän seisoj nurkassa ja alkoi itkeä.

Muutamaa minuuttia myöhemmin hän kuuli sisar Smithin tulevan vessaan ja kutsuvan häntä nimeltä. ”Mary, mikä hätänä?”

Mary ei tiennyt mitä sanoa. Häntä nolotti niin paljon. Kenelläkään toisella lapsella ei ollut tätä ongelmaa. ”Minä en pysty lukemaan!” hän itki työntäen päänsä ristissä olevien käsivarsiensa suojiin.

”Et pysty lukemaan?” sisar Smith kysyi ymmällään. ”Olen nähnyt, kuinka pidät puheita Alkeisyhdistyksessä. Minä tiedän, että osaat lukea.”

Mary pudisti päätään. ”Minä opettelen puheet ulkoa. Harjoittelen niitä yhä uudelleen, niin ettei minun tarvitse yrittää lukea niitä ihmisten edessä. Minä en pysty lukemaan ääneen, ja kun luen, teen paljon virheitä. En halua, että toiset lapset nauravat minulle.”

”Voi Mary, olen pahoilani. En pyydä sinua lukemaan ääneen ennen kuin tiedän, että olet valmis siihen”, sisar Smith sanoi. ”Enkä usko, että kukaan luokassamme nauraisi sinulle. He ovat ystäviäsi.”

”Koulussa lapset nauravat minulle”, Mary kuiskasi.

Sisar Smith pyyhki Maryn kyynleet. ”Tule takaisin luokkaan, niin saat nähdä”, hän sanoi.

He kävelivät yhdessä takaisin luokkaan. Maryn ystävä Betsy istui Maryn viereisessä tuolissa oikean Maryn pyhien kirjoitusten ruttuun menneitä sivuja. Mary istuutui, ja Betsy ojensi hänelle takaisin hänen pyhät kirjoituksensa.

”Kuka haluaisi lukea seuraavaksi?” sisar Smith kysyi.

”On Maryn vuoro”, eräs poika luokassa sanoi.

Mary epäröi, mutta hän katseli luokkatovereitaan ja näki heidän ystävällisen hymynsä. Sisar Smith nyökkäsi ja hymyili myös. Mary oli hermostunut, mutta hän löysi oikean kohdan ja alkoi lukea.

Sanat tulivat hitaasti. Hän teki muutamia virheitä, mutta kun

hän takelteli, Betsy kuiskasi hiljaa oikean sanan hänen korvaansa. Mary ei lukenut yhtä hyvin kuin toiset lapset hänen luokassaan, mutta kukaan ei nauranut tai pilkannut häntä. Sitten oli jonkun toisen vuoro, ja oppiaihe jatkui.

Kun he kävelivät luokan jälkeen Alkeisyhdistyksen huoneeseen, sisar Smith kuiskasi Marylle, että hän oli ylpeä Marysta. Mary oli iloinen siitä, ettei hänen tarvinnut enää yrittää salata lukemisingelmaansa. ”Minä jatkan vain harjoittelemista”, hän ajatteli. Ja hän hymyili tietäen, että hänellä oli kirkossa hyviä ystäviä, jotka antaisivat hänelle tukea matkan varrella. ■

Voit käyttää tätä oppiainetta ja toimintaa saadaksesi tietää lisää Alkeisyhdistyksen tämän kuukauden aiheesta.

Taivaallinen Isä rakastaa minua, ja Hänellä on suunnitelma minua varten

Paistuvien pikkuleipien tuoksu täytti ilman, kun Nuutti auttoi isoäitiä lusikoimaan taikinaa leivinpaperille. Isoäiti hymyili hänelle. ”Kuka rakastaa sinua?” isoäiti kysyi.

Nuutti mietti sitä, kuinka isoäiti leipoi aina hänen

lempipikkuleipiään ja kuinka isoäidillä oli aina valmiina paperia, koska isoäiti tiesi, että hän piti piirtämisestä. ”Sinä”, hän vastasi.

”Aivan oikein”, isoäiti sanoi. ”Olen tuntenut sinut kauemmin kuin kukaan muu paitsi äitisi ja isäsi. Mutta on eräs toinen, joka on tuntenut sinut jopa

kauemmin kuin minä.”

”Kuka toinen?” Nuutti kysyi.

”Joku, joka rakasti sinua ennen kuin tulit maan päälle”, isoäiti vastasi.

”Ai”, Nuutti sanoi. ”Sinä tarkoitat taivaallista Isää.”

”Niin”, isoäiti sanoi ja halasi Nuuttia.

Nuutti hymyili. Tieto siitä, että häntä rakastettiin, herätti hänessä lämpimän tunteen.

Tänä vuonna yhteisessä tuokiossa opit lisää siitä suurenmoisesta totuudesta, että olet Jumalan lapsi. Taivaallinen Isä tuntee sinut ja rakastaa sinua. Hänellä on suunnitelma, joka auttaa sinua palaamaan Hänen luokseen jonakin päivänä. ■

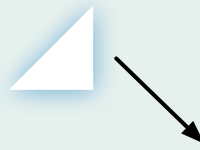
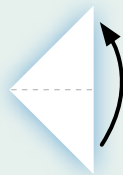
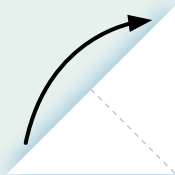
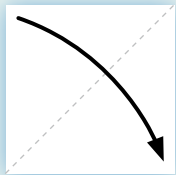

Laulu ja pyhien kirjoitusten kohta

- ”Oon lapsi Jumalan”
(*Lasten laulukirja*, s. 2–3)
- Room. 8:16

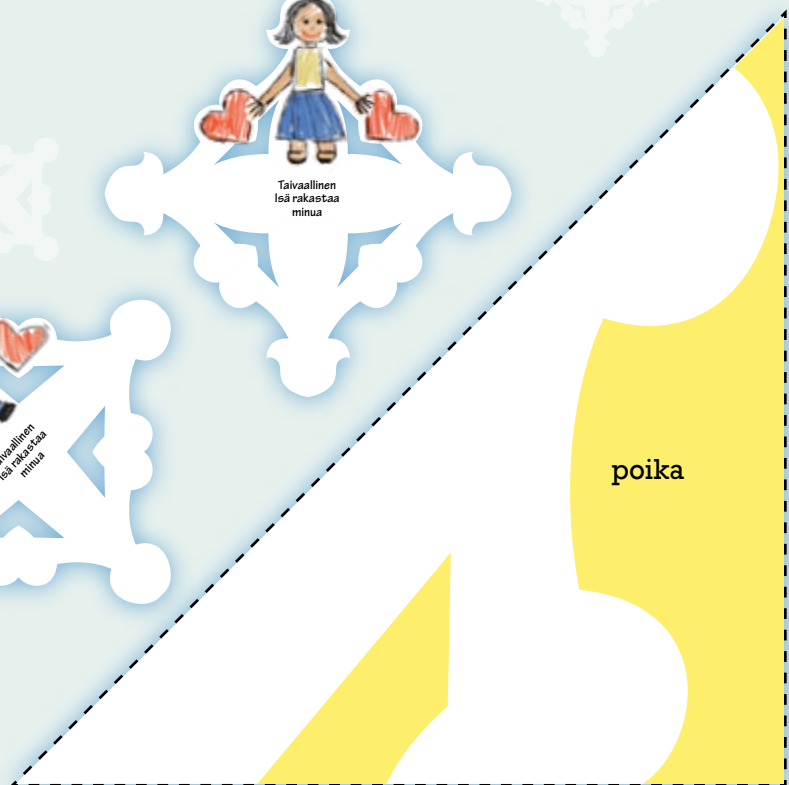
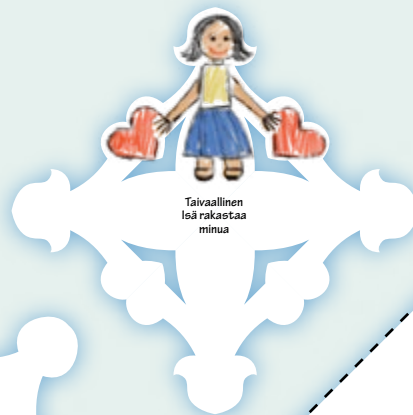
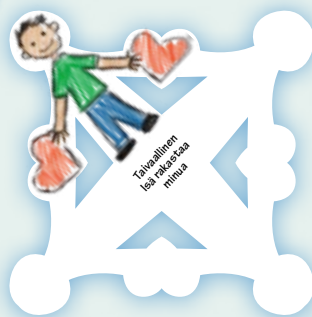
Lumihiihtaleaskarttelua

1. Taita 20 x 20 cm:n kokoinen paperi puoliksi. Taita se sitten vielä kaksi kertaa puoliksi.
2. Leikkaa mallin mukaan poika- tai tyttö-lumihiihtale. Leikkaa pois keltainen alue.
3. Väritä väriliiduilla tai puuväreillä lumihiihtaleessa olevat hahmot. Voisit värittää kunkin hahmon erilaiseksi osoittamaan, mitä ainutlaatuista sinussa on.
4. Kirjoita lumihiihtaleen keskelle: "Taivaallinen Isä rakastaa minua" muistutukseksi itsellesi, että taivaallinen Isä tuntee sinut täysin ja että Hän rakastaa sinua hyvin paljon.

Ideoita perheen jutteluun

- Aivan kuten lumihiihtaleet ovat muodoltaan ja kooltaan erilaisia, lapsilla on erityisiä ominaisuuksia, jotka tekevät jokaisesta lapsesta ainutlaatuisen. Kun olette askarrelleet lumihiihtaleita, voisitte vuorotellen panna kunkin perheenjäsenen lumihiihtaleen kiertämään ja kertoa erityisiä ominaisuuksia tuosta henkilöstä ja ilmaista hänelle rakkautta. Kertokaa sitten jokaiselle, että taivaallinen Isä tuntee hänet ja rakastaa häntä.
- Voisitte myös kierrättää peiliä ja pyytää jokaista perheenjäsentä katsomaan siihen, kun keskustellette näistä ajatuksista: Sinä olet Jumalan lapsi. Taivaallinen Isäsi rakastaa sinua hyvin paljon. Sinä elit taivaassa Hänen luonaan ennen kuin tulit maan päälle. Siksi me kutsumme Häntä taivaalliseksi Isäksi. Hän haluaa, että olet onnellinen ja palaat jonakin päivänä Hänen luokseen. Mistä tiedät, että taivaallinen Isä rakastaa sinua?

Evelynin todistus temppelistä

Miche Barbosa ja Marissa Widdison

Perustuu tositapahtumaan

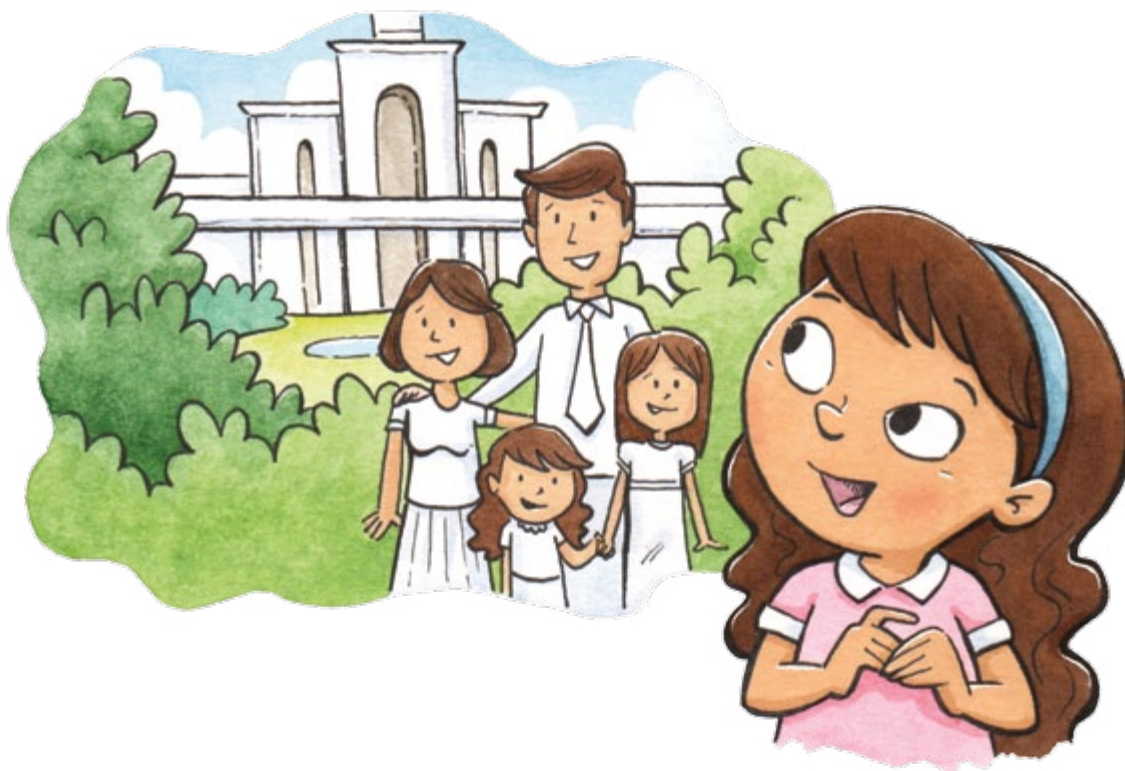
Evelynistä oli hauskaa käydä Alkeisyhdistyksessä. Hän nosti aina kätensä halukkaana pitämään rukouksia. Hänestä oli myös mukavaa auttaa opettajiaan.

Mutta tänään oli Evelynin ensimmäinen kerta pitää puhe. Kun hän käveli huoneen etuosaan, hänen vatsaansa kipristeli. Sitten hänen sydämensä alkoi jyskyttää. Pum-pum. Pum-pum. Pum-pum.

”Hei”, Evelyn sanoi, kun hän ehti kaikkien eteen. ”Minun nimeni on Evelyn. Meidän perhe kävi vähän aikaa sitten temppelissä, jotta me voidaan olla yhdessä aina.”

Evelyn kertoi Alkeisyhdistyksen lapsille valkoisesta mekosta, joka hänellä oli päällään. Temppelikin oli hyvin valkoinen. Hän kertoi heille, että hän ja hänen vanhempansa ja hänen siskonsa sinetöitiin yhteen ikuisesti.

”Minä tiedän, että taivaallinen Isä rakastaa meitä”, Evelyn sanoi. ”Hän antaa meidän mennä temppeliin, että me voidaan olla meidän perheen kanssa aina.”

Evelyn istuutui takaisin paikalleen. Hänestä tuntui hyvältä. Oli kuin lämmin valo olisi loistanut hänen lävitseen. Hän oli onnellinen siitä, että hän oli käynyt temppelissä. ■

Todistus temppelistä

Evelyn puhui siitä, kuinka hänet sinetöitiin hänen perheeseensä temppelissä. Katso, löydätkö Evelynin huoneesta asioita, joista hän puhui Alkeis-yhdistyksen puheessaan. Löydätkö myös muut tavarat?

KIRKON UUTISIA

Sivustolla news.lds.org on lisää kirkon uutisia ja tietoa tapahtumista.

Auttakaa nuoria tulemaan voimallisiksi oppijoiksi ja opettajiksi

Michael Barber

opetusohjelman kehittäjä, pappeusosasto

Uusi nuorten opetusohjelma, Tule ja seuraa minua – oppiaineistoa nuorille, tähdentää neljää tapaa, joilla vanhemmat, opettajat ja johtohenkilöt voivat auttaa tehokkaasti nuoria kokemaan kääntymyksen evankeliumiin.

Pyhien kirjoitusten kertomuksessa Jeesuksen Kristuksen nuoruudesta opimme, että 12-vuotias Vapahtaja löydettiin ”temppelistä istumassa opettajien keskellä, ja he kuuntelivat häntä ja kysyivät häneltä kysymyksiä.

Kaikki, jotka kuulivat mitä hän puhui, ihmettelivät hänen ymmärrystään ja hänen antamiaan vastauksia.” (Joseph Smith Translation, Luke 2:46–47; ks. myös JSR Luuk. 2:46 ja Luuk. 2:47.)

Vapahtaja osallistui ’lapsuudestaan lähtien’ aktiivisesti evankeliumin oppimiseen ja opettamiseen. Tempelissä Vapahtaja opetti evankeliumin periaatteita niille, joita pidettiin paljon Häntä oppineempina ja kokeneempina. Silti Hän ymmärsi, että evankeliumin oppiminen ja opettaminen kuuluivat Hänen Isänsä työhön (ks. Luuk. 2:49, englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös) ja olivat keskeisellä sijalla Hänen jumalallisessa palvelutyössään maan päällä.

Jeesus Kristus oli epäilemättä poikkeuksellinen evankeliumin

oppija ja opettaja jo nuorella iällä. Silti Hänen kykynsä ymmärtää ja opettaa oppia lisääntyi. Pyhissä kirjoituksissa meille kerrotaan, että Hän ”jatko i armosta armoon, kunnes hän sai täyteen” (OL 93:13). Kun nykynuoret johdonmukaisesti

presidenttikunta sanoo: ”Herra on kutsunut teidät auttamaan nuoria kokemaan kääntymyksen evankeliumiin.”¹ Kun tutkimme Vapahtajan palvelutyötä ja noudattamme Hänen esimerkkiään, me kykenemme tukemaan nuoriamme tehokkaasti heidän matkallaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin oppimisessa ja opettamisessa ja sen mukaan elämisessä. Vapahtajan tavoin me voimme valmistautua hengellisesti, vastata nuortemme tarpeisiin, kannustaa heitä löytämään

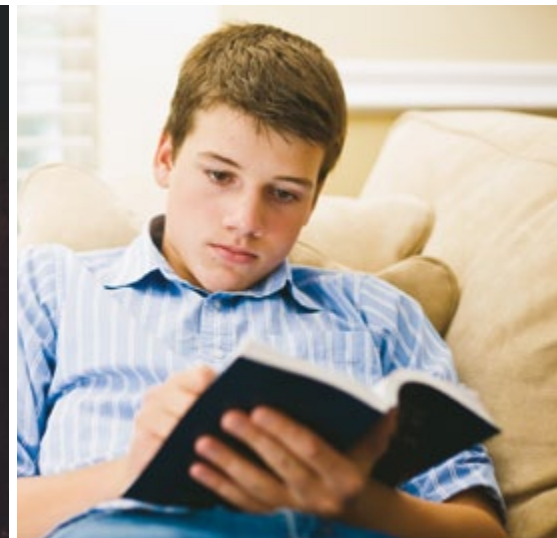

WALTER RANEN TEOS KRISTUS ENIMMUKSESSÄ © IRI

Hengellinen valmistautuminen – tutkiminen, rukoileminen ja paastoaminen – auttaa sekä opettajaa että oppijaa tuntemaan Hengen vaikutuksen.

järjestävät elämänsä sen mukaan, minkä he tietävät olevan totta, hekin voivat kokea todellisen kääntymyksen Vapahtajaan ja Hänen evankeliumiinsa ja saada lisää viisautta ”rivin rivin päälle, opetuksen opetuksen päälle” (2. Nefi 28:30).

Uudessa nuorten opetusohjelman aineiston oppaassa ensimmäinen

evankeliumin totuuksia ja haastaa heidät kokemaan kääntymyksen, kun he toimivat uskossa.

Valmistautukaa hengellisesti

Ennen kuin Vapahtaja aloitti palvelutyönsä kuolevaisuudessa, Hän valmistautui hengellisesti opiskelemalla uutterasti, rukoilemalla ja

paastoamalla. ”Henki johdatti Jeesuksen autiomaahan olemaan Jumalan kanssa” (JSR Matt. 4:1) ja Hän paastosi ”neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä” (Matt. 4:2). Paastonsa päätteeksi Vapahtaja koki sarjan vastustajan kiusauksia. Pyhien kirjoitusten aiempi tutkiminen auttoi Jeesusta kohtaamaan kunkin kiusauksen pyhien kirjoitusten jakeiden avulla (ks. Matt. 4:3–10). Hengellisen valmistautumisen ansiosta Hän pystyi paitsi taistelemaan kiusauksia vastaan menestyksellisesti läpi elämänsä myös opettamaan evankeliumia voimallisesti koko palvelutyönsä ajan.

Nuorten opettaminen edellyttää parempaa valmistautumista kuin että nopeasti vilkuilemme oppikirjaa muutamia hetkiä ennen kuin alamme opettaa. Herra on antanut käskyn: ”Älä pyri julistamaan minun sanaani, vaan pyri ensiksi saamaan minun sanani” (OL 11:21). Me valmistaudumme hengellisesti tutkimalla rukoillen pyhiä kirjoituksia ja elävien profeettojen sanoja oppiaksemme tosi opin. Kun valmistaudumme tällä tavoin, Pyhä Henki vahvistaa opin olevan totta ja innoittaa meitä muistamaan sellaisia kokemuksia opin mukaan elämisestä, joista voimme kertoa.

Opettaessaan nuorille naisille henkilökohtaisen ilmoituksen tärkeyttä Estefani Melero, joka kuuluu Surcon vaarnaan Limassa Perussa, tunsii innoitusta kertoa kokemuksistaan, kun hän pyrki saamaan todistuksen 14-vuotiaana. Hän todisti nuorille naisille, että kun hän rukoili

palavasti tietääkseen, onko evankeliumi totta, ääni tuntui kuiskaavan hänen sydämelleen sanat, joita hän ei ole koskaan unohtanut: ”Sinä tiedät, että se on totta, Estefani. Olet tiennyt sen aina.”

Kun me tutkimme opettamaamme oppia ja elämme sen mukaan, meistä tulee enemmän kuin opettajia – meistä tulee totuuden todistajia.

Kysymyksiä pohdittavaksi:
Mitkä muut pyhien kirjoitusten kohdat osoittavat, kuinka Vapahtaja valmistautui opettamaan? Kuinka

kysymyksellä: ”Mitä minun pitää tehdä, – – että perisin iankaikkisen elämän?” Kun Vapahtaja oli opettanut, että on tärkeää olla kuuliainen käskyille, nuorukainen vastasi: ”[Kaikkia käskyjä] olen noudattanut nuoresta pitäen.” Tietäen, että nuorukaisen sydämestä yhä puuttui yksi asia, Jeesus haastoi nuorukaisen myymään kaiken, mitä tällä oli, antamaan sen köyhille ja seuraamaan Häntä. (Ks. Luuk. 18:18–23.) Kun me rukoilemme johdatusta ja tulemme tietoisiksi nuorten

Nuoret vahvistavat toisiaan kertoessaan toisilleen kokemuksiaan evankeliumin mukaan elämisestä.

pyrkimyksesi valmistautua opettamaan ovat vaikuttaneet sanomasi tehokkuuteen?

Keskittykää tarpeisiin

Keskustelussaan rikkaan nuorukaisen kanssa Vapahtaja osoitti ymmärtävänsä niiden tarpeet, joita Hän opetti. Nuorukainen aloitti

kiinnostuksen kohteista, toiveista ja haluista, me tulemme – Vapahtajan tavoin – tietämään, kuinka opettaa ja haastaa heitä elämään evankeliumin mukaan henkilökohtaisesti merkityksellisillä tavoilla.

Presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, on sanonut, että nuoremme

varttuvat vihollisen alueella². Meidän vanhempien ja opettajien täytyy ymmärtää, mitä vaikeuksia nuoremme kohtaavat. Kevin Toutai, nuorten pyhäkoulun opettaja Columbinen vaarnassa Coloradossa Yhdysvalloissa, on sanonut: ”Niitä haasteita, joita nuoret kohtaavat, ei voi opettaa oppikirjasta. Me opettajat saamme henkilökohtaista ilmoitusta työhön ryhtyessämme, jotta kykenisimme valmistamaan

nuoriamme taistelemaan Saatanaa vastaan joka päivä. Olen nähnyt, ettei sitä voi vain ilmaantua sunnuntaina paikalle oppikirja kädessä ja pitää oppiainetta.”

Se, että nuoria autetaan oppimaan evankeliumia ja elämään sen mukaan, vaatii vanhempien, johtohenkilöiden, neuvojen ja opettajien yhteisiä ponnisteluja. Kun pyrimme saamaan Pyhän Hengen innoitusta, me voimme opettaa tehokkaasti

Vanhemmat ovat ensisijaisesti vastuussa siitä, että auttavat lapsiaan löytämään evankeliumin totuuksia, ja jokaisella nuorella naisella ja nuorella miehellä on henkilökohtainen vastuu tulla täydemmin kääntyneeksi. Nuorten johtohenkilöt ja opettajat tukevat näitä pyrkimyksiä.

sitä oppia, joka valmistaa nuoria heidän kohtaamiinsa kiusauksiin ja haasteisiin.

Kysymyksiä pohdittavaksi:
Kuinka maailma on nyt erilainen kuin silloin kun itse olit nuori? Mitä haasteita näet nuorten kohtaavan? Mitkä evankeliumin opit, kun ne ymmärretään, auttavat heitä selviytymään haasteista?

Kutsukaa nuoria löytämään evankeliumin totuuksia

Vapahtaja opetti opetuslapsiaan keinoin, jotka kannustivat heitä löytämään totuuden ja saamaan henkilökohtaisen todistuksen. Opettaessaan nefiläisiä Hän sanoi:

”Minä näen, että te olette heikkoja, että te ette voi ymmärtää kaikkia minun sanojani, jotka Isä on käskenyt minun puhua teille tällä hetkellä.

Menkää sen tähden koteihinne ja pohdiskelkaa sitä, mitä minä olen sanonut, ja pyytäkää Isältä minun nimessäni, että te voisitte ymmärtää, ja valmistakaa mieltänne huomispäivää varten.” (3. Nefi 17:2–3.)

Opettamiseen Kristuksen tavalla kuuluu enemmän kuin vain tiedon välittäminen. Siihen kuuluu, että ohjaamme nuoria ymmärtämään opin itse. Vaikka meillä saattaakin olla houkutus luennoida heille evankeliumia, olemme tehokkaampia, kun autamme heitä löytämään vastauksia itse, teemme heille mahdolliseksi oman todistuksen hankkimisen ja opetamme heille, kuinka he voivat löytää vastauksia, kun heillä on muita kysymyksiä. Kuten uudessa nuorten opetusohjelmassa *Tule ja seuraa minua – oppiaineistoa nuorille* tähdennetään, me voimme myös kutsua heitä kertomaan

VALOKUUVAVUUTUS CHRISTINA SMITH

kokemuksiaan evankeliumin mukaan elämisestä ja todistamaan ikätoverilleen asioista, joiden he tietävät olevan totta.

Vanhin Kim B. Clark, vyöhyke-seitsenkymmen ja BYU-Idahon rehtori, kertoi äskettäin eräästä diakonien koorumista, jonka neuvoja keskusteli koorumin jäsenten kanssa rukouksesta. Kesken kaiken diakonien koorumin johtaja kohotti kätensä ja sanoi: ”Minä haluaisin esittää koorumille kysymyksen. Kuinka moni teistä olisi halukas sitoutumaan siihen, että rukoilee tällä viikolla joka aamu ja ilta?” Kaikki koorumin jäsenet nostivat kätensä yhtä nuorta miestä lukuun ottamatta, joka ei ollut varma siitä, kykenisikö hän vastaamaan tähän haasteeseen. Neuvoja sai katsella sivusta, kun koorumin jäsenet opettivat ja todistivat ikätoverilleen rukouksesta auttaen häntä saamaan tarvittavan itseluottamuksen ottaakseen haasteen vastaan.

Kysymyksiä pohdittavaksi:
Millä tavoin olet havainnut opettajien kannustavan luokan jäseniä ottamaan aktiivisen roolin oppimisessa? Kuinka sinä voit auttaa nuoria, joiden kanssa työskentelet, ottamaan tavakseen tutkia evankeliumia? Mitä muita keinoja keskustelemisen lisäksi on saada nuoret mukaan evankeliumin oppimiseen?

Kannustakaa kääntymykseen

Kääntymys on elinikäinen prosessi, johon kuuluu sekä evankeliumin oppimista että sen mukaan elämistä päivittäin. Kääntymys on enemmän kuin vain tietoa evankeliumista. Se ”vaatii meitä *tekemään* jotakin ja *tulemaan* joksikin”³. Opetettuaan

opetuslapsilleen laupiaan samarialaisen myötätuntoa Vapahtaja antoi heille haasteen: ”Mene ja tee sinä samoin” (Luuk. 10:37). Hän kannusti heitä tulemaan enemmän kuin vain sanan kuulijoiksi ja toimimaan uskossa Hänen opetustensa mukaan.

Meidän täytyy kannustaa nuoria elämään uutterasti evankeliumin mukaan, koska kääntymys ei yleensä tapahdu yhden opetustuokion aikana. Kääntymys tapahtuu parhaiten silloin kun nuoret ymmärtävät tosi opin ja omaksuvat evankeliumin tutkimisen ja vanhurskaan elämän malleja, kuten me kannustamme heitä tekemään opetusohjelmassa *Tule ja seuraa minua*.

Krista Warnick, Nuorten Naisten johtaja Arapahoen vaarnassa Coloradossa Yhdysvalloissa, on sanonut: ”Nykynuoret kohtaavat sellaisen haasteiden vyöryn, josta en ollut edes kuullut ennen kuin olin itse paljon heitä vanhempi. Oma todistukseni kehittyi enimmäkseen sen jälkeen kun olin muuttanut omaan asuntoon ja sain tehdä työtä ja soveltaa niitä asioita, joita olin oppinut Nuorten Naisten luokissa. Se, että annamme nuorille haasteita ja tilaisuuksia harjoittaa uskoaan, auttaa heitä paljon nuoremmalla iällä luomaan perustan todistukselleen.”

Kääntymyksen haaste ei ole vain siinä, että opimme evankeliumia, vaan myös siinä, että muutamme sen johdosta, mitä opimme. Meidän pitää auttaa nuoriamme ymmärtämään, että heidän voimallinen sydämenmuutoksensa (ks. Alma 5:14) ei tapahdu välitömästi, vaan se tulee vähitellen, kun he omaksuvat johdonmukaisen tavan tutkia, rukoilevat aina ja pitävät käskyt. Kun he tekevät näitä asioita, niin

he huomaavat, että heidän halunsa, asenteensa ja tekonsa muuttuvat kuvastamaan taivaallisen Isän tahtoa.

Kysymyksiä pohdittavaksi:
Mikä osuus omilla ponnisteluillasi oppia evankeliumia ja elää sen mukaan oli omassa kääntymyksessäsi? Kuinka vanhempasi, kirkon opettajat ja johtajat ovat vahvistaneet sinua?

Tukekaa nuoriamme

Tule ja seuraa minua -opetusohjelma edustaa vain osaa pyrkimyksestä tukea nuoria. Sen lisäksi että jokaisella nuorella on itsellään vastuu tulla täydemmin kääntyneeksi, ”vanhemmilla on ensisijainen vastuu auttaa lapsiaan tuntemaan taivaallinen Isä ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus”⁴. Me, jotka teemme työtä nuorten kanssa, pysytymme tukemaan vanhempia ja noudattamaan Vapahtajan esimerkkiä, kun valmistaudumme hengellisesti, keskitymme nuorten tarpeisiin, kehotamme heitä etsimään evankeliumin totuuksia ja annamme heille tilaisuuksia toimia uskossa ja kokea kääntymys. Kun pyrimme noudattamaan Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä, meistä tulee parempia oppijoita ja opettajia ja me autamme asuinyhteisöjemme ja kirkkomme tulevia johtajia tulemaan itse voimallisiksi oppijoiksi ja opettajiksi. ■

VIITTEET

1. *Evankeliumin opettaminen Vapahtajan tavalla*, (opas opetusohjelmaan *Tule ja seuraa minua – oppiaineistoa* nuorille, 2012), s. 2.
2. Ks. ”Neuvoja nuorille”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 16.
3. Dallin H. Oaks, ”Haaste muuttua”, *Liahona*, tammikuu 2001, s. 41.
4. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 1.4.1.

Lisätietoja uudesta nuorten opetusohjelmasta on sivustolla lds.org/youth/learn.

Kirkko ottaa vuonna 2013 käyttöön uuden opetusohjelman nuorille

Tästä kuukaudesta alkaen opettajat ja johtohenkilöt kaikkialla kirkossa ottavat kokonaisuudessaan käyttöön uuden nuoria koskevan opetusohjelman *Tule ja seuraa minua – oppiaineistoa nuorille*, josta ilmoitettiin ensimmäisen presidenttikunnan kirjeellä syyskuussa.

Nuorten Naisten, Aaronin pappouden ja pyhäkoulun opettajat ja johtohenkilöt löytävät oppiaiheet 23 kielellä osoitteesta lds.org/youth/learn. Kaikki oppiaiheet voi tulostaa. Niiden, joilla ei ole internet-yhteyttä, tulee ottaa yhteys paikalliseen pappuusjohtajaansa saadakseen selville, kuinka opetusohjelma *Tule ja seuraa minua* otetaan käyttöön heidän alueellaan.

”Uudessa opetusohjelmassa yhdistyvät evankeliumin perusopit sekä Vapahtajan tavalla opettamisen periaatteet”, sanotaan ensimmäisen presidenttikunnan kirjeessä. ”Olemme varmoja siitä, että [se] siunaa nuoria,

kun he pyrkivät tulemaan täysin kääntyneiksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin.”

Opetusohjelmassa *Tule ja seuraa minua* vuoden jokaiselle kuukaudelle on varattu yksi opillinen aihe, ja kaikki pyhäkoulun, Nuorten Naisten ja Aaronin pappouden luokat tutkivat sen kuukauden aikana tuota aihetta.

Jokaisessa oppiaiheessa on neljä osaa: opettajien hengellinen valmistautuminen, ideoita aiheen esittelemiseksi, erityisiä toimintaideoita sekä osio, jossa nuoria kutsutaan toimimaan. Opettajia pyydetään etsimään innoitusta, kun he valitsevat ja soveltavat oppiaiheita, jotka perustuvat oppilaiden tarpeisiin.

Verkkosivustolla on myös hyödyllisiä videoita, joissa selitetään, kuinka uutta opetusohjelmaa toteutetaan käytännössä, annetaan ideoita kiinnostavien oppimistoimintojen valmistamiseen sekä esitellään uusi opas *Evankeliumin opettaminen Vapahtajan tavalla*. ■

VALOKUVA TJ THOMAS

Osallistuessaan Mormon Helping Hands -projektihin halki Afrikan kirkon jäsenet ovat tehneet arvokasta palvelutyötä, rakentaneet uskontojen välisiä suhteita, lisänneet tietoisuutta kirkosta sekä vahvistaneet omaa todistustaan lähimmäisenrakkaudesta.

Kuudes vuosittainen palvelupäivä halki Afrikan

Lauantaina 18. elokuuta 2012 tuhannet pyhät yli puolessa tusinassa afrikkalaisessa maassa kokoontuivat asuinalueillaan osallistua kuudenteen vuosittaiseen Koko Afrikan Mormon Helping Hands -päivään.

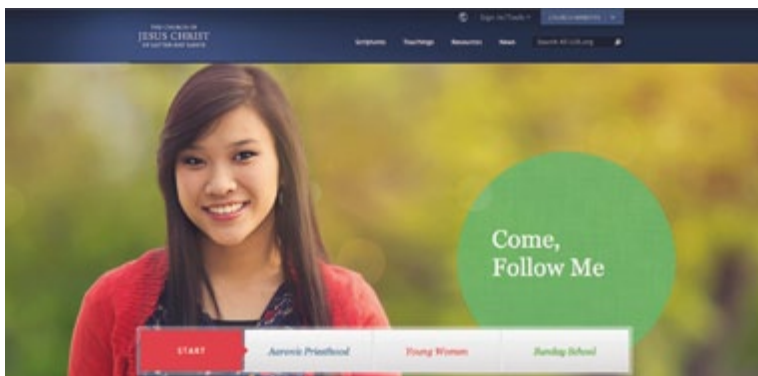
”Yleisesti ottaen seurakunnat tekivät parhaan kykynsä mukaan merkittävää palvelutyötä”, kirjoitti tiedotuslähetyssaarnaaja, vanhin C. Terry Warner sähköpostiviestissä. ”He hankkivat kumppaneita. He valitsivat projekteja, joilla – vaikka ne olivatkin vaikeita – oli todellista merkitystä. He tulivat suurin joukoin innokkaina auttamaan, ja he todella hankkivat ystäviä kirkolle.”

Vanhin Adesina J. Olukanni, Afrikan läntisen vyöhykkeen tiedotusjohtaja, sanoi palvelupäivästä: ”Se on helpoin tapa, millä voimme vastata profetaan kutsuun olla ystävällisiä lähimmäisillemme, vastata heidän tarpeeseensa, antaa ennemmin kuin saada. Se on helpoin tapa saarnata evankeliumia – esimerkin avulla.”

Mormon.org nyt 20 kielellä

Mormon.org-internetsivusto on nyt saatavissa armeniksi, cebuanoksi, englanniksi, espanjaksi, hollanniksi, indonesiaksi, italiaksi, japaniksi, kiinaksi, koreaksi, latviaksi, portugaliksi, puolaksi, ranskaksi, ruotsiksi, saksaksi, tagalogiksi, thaiksi, ukrainaksi ja venäjäksi.

Ihmisiä kannustetaan luomaan oma Mormon.org-profiilinsa haluamallaan kielellä, jotta muut voivat tutustua siihen.

Armon todellinen tehtävä

Kaksi artikkelia huhtikuun 2012 numerossa koskettivat minua syvästi: vanhin David A. Bednarin artikkeli "Sovitus ja kuolevaisuuden taival" (s. 12) ja Kristen Nicole Cardonin artikkeli "Ihmeellinen armo" (s. 10). Sain täydellisen vastauksen kysymyksiini armon todellisesta tehtävästä kuolevaisessa elämässämme ja pyrkimykseltämme iankaikkiseen elämään. Olen kiittollinen näistä artikkeleista – ne ovat lisänneet ymmärrystäni todella paljon, ja pohdin niitä yhä uudelleen.

Emmanuel Adu-Gyamfi, Ghana

Oikaisu

Tammikuun 2012 ensimmäisen presidenttikunnan sanomasta "Eläkää yltäkyläistä elämää" oli jäänyt pois viitetieto Mary Anne Radmacherilta lainatuista sanoista. Lainaus on *Liahonan* sivulla 5. Radmacherin alkuperäinen lainaus kuuluu seuraavasti: "Joskus rohkeus on pieni ääni, joka päivän päättyessä sanoo: 'Huomenna yritän uudelleen.'" Se esiintyy mm. Radmacherin julkaisussa *Courage Doesn't Always Roar*, (2009). Pahoittelemme epähuomiossa pois jäänyttä viittemerkintää.

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillassa. Seuraavana on muutamia esimerkkejä:

"Kunnioitus Jumalaa kohtaan on viisauden alku", s. 20: Voisitte keskustella maailman viisaudesta verrattuna Jumalan viisauteen. Voitte halutessanne lukea kohdan 2. Nefi 9:28–29 ja miettiä tilanteita, joissa maailmallinen viisaus eroaa evankeliumin opettamasta viisaudesta. Päätäkää, kumman polun valitsette kussakin tilanteessa.

"Vuoden 2013 toimintailtojen johtoihe", s. 50: Lukekaa Elaine S. Daltonin ja David L. Beckin artikkelit, jotka käsittelevät vuoden 2013 toimintailtojen johtoihetta. Voisitte yhdessä joukolla miettiä, kuinka jokainen perheenjäsen voi auttaa kodin tekemisessä pyhäksi paikaksi. Voitte halutessanne asettaa temppelein kuvan esille kodissanne ja asettaa tavoitteen käydä temppeleissä yhdessä koko perhe.

"Jatka harjoittelemista", s. 56:

Harkitkaa perheen kykyshow'n järjestämistä. Ehdota, että jokainen perheenjäsen valmistautuu esittämään jonkin taidon tai esityksen. Lukekaa sen jälkeen artikkeli "Jatka harjoittelemista" ja keskustelkaa siitä, kuinka harjoittelu ja taitojen käyttäminen voi siunata lähiympäristössämme olevia.

"Evelynin todistus temppeleistä", s. 70: Voisitte järjestää "perheen todistus" -aartenetsinnän. Asettele ympäri huonetta kuvia ja pyydä perheenjäseniä keräämään ne, joihin he uskovat (esimerkiksi: kuva perheestänne, temppeleistä, presidentti Thomas S. Monsonista, kasteesta, kymmenyslupukkeesta, säädylisestipukeutuneesta nuoresta). Keskustelkaa lopuksi siitä, miksi uskotte kuhunkin näistä asioista.

Opetuksia pimeässä

Eräänä lokakuun päivänä tyttäremme Júlia, joka on usein levoton perheillassa, sanoi: "Meillä ei ole ikinä ollut perheiltä pimeässä. Voidaanko me pitää sellainen?" Mietimme, kuinka ja mitä voisimme opettaa hänelle pimeässä.

Sammutimme valot, ja meidät ympäröi täydellinen pimeys. Sitten mieheni avasi matkapuhelimensa ja alkoi opettaa Kristuksen valosta. Hän osoitti, kuinka Kristuksen valo voi tuoda meidät pois pimeydestä ja johtaa meidät koko perheen takaisin Hänen luokseen. Puhelimen valo ei ollut kovin kirkas, mutta se oli sen verran riittävä, että juuri näimme.

Kun puhelimen valo automaattisesti välillä sammui, saimme tilaisuuden osoittaa tyttarellemme, millaista elämämme olisi ilman Vapahtajaa Jeesusta Kristusta. Henki oli hyvin voimakas, ja tyttäremme käyttäytyi täysin kunnioittavasti. Vielä nytkin hän muistaa mieluisimman perheiltämme ja sanoman, joka opetettiin.

Valquíria Lima dos Santos, Brasilia

VIIDEN MINUUTIN OPETUS

Christopher James Smith

Viimeisen vuoteni yliopistossa lähestyessä loppuaan minun oli määrä osallistua valmistajaistilaisuuteen, jossa kaikki uudet akateemisen loppututkinnon suorittaneet perinteisiin pähineisiin ja viittoihin pukeutuneina saivat tutkintopaperinsa vierailevalta arvohenkilöltä. Odotin tuota hetkeä, neljän ankaran opiskeluvuoden päätöstilaisuutta. Tilaisuuden aamuna sain yliopistolta kirjeen, mutta en uhrannut aikaa sen avaamiseen.

Tilaisuus alkoi puoli kahdelta iltapäivällä, ja olin sopinut valokuvauksesta ennen sitä. Valitettavasti kuvaukseen oli jonoa, ja katselin, kuinka kello tikitti lähemmäs ja lähemmäs promotion alkamisaikaa. Mutta olin odottanut niin pitkään, että halusin ehdottomasti saada itseni kuvatuksi. Viimein, kun tilaisuuden alkuun oli kymmenen minuuttia, olin valmis ja juoksin aulaan.

Kun ehdin sinne, ovet olivat kuitenkin kiinni ja niillä oli vartijat. Pyysin päästä sisään, mutta vartijat kieltäytyivät kertoen minulle, että minun olisi pitänyt saapua 15 minuuttia aiemmin päästäkseni saliin. Se oli ensimmäinen kerta, kun kuulin tästä vaatimuksesta, joten esitin vastalauseeni. Mutta vartijat eivät liikahaneet. Olin tehnyt neljä vuotta töitä suorittaakseni tämän tutkinnon, enkä saanut käydä päätöstilaisuudessa hakemassa papereitani. Minun oli istuttava lehterillä katsojien seurassa.

Kun palasin kotiin ja avasin sinä aamuna saamani kirjeen, luin selkeän ohjeen olla salissa viimeistään 15 minuuttia ennen tilaisuuden alkua tai en pääsisi sisään. Tunsin olevani kuin yksi tyhmistä morsiusneidoista Vapahtajan vertauksessa:

*Olin myöhässä
määräajasta
vain viisi
minuuttia.
Eihän niin
pieni myö-
hästyminen
varmaankaan
estäisi minua
osallistumasta
yliopiston
promootioon.*

”Mutta kun [tyhmät morsiusneidot] olivat ostamassa öljyä, sulhanen tuli. Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häätaloon, ja ovi suljettiin.

Jonkin ajan kuluttua toisetkin saapuivat sinne ja huusivat: ’Herra, Herra, avaa meille!’

Mutta hän vastasi: ’Totisesti, minä en tunne teitä.’” (Matt. 25:10–12.)

Vaikka se, ettei pääse tärkeään juhlaan, voi vaikuttaa vakavalta seuraukselta siitä, mitä saattaisiin pitää vähäisenä virheenä, olen oppinut ymmärtämään, että juuri niin on valintojen ja seurausten laita. Kun nostan maasta kepin toisen pään, nostan myös sen toisen pään. Samoin jokaisen valinnan myötä valitsen paitsi teon myös siihen liittyvän seurauksen – sattuipa se seuraus olemaan kuinka ennalta arvaamaton hyvänsä.

Saatana haluaa meidän keskittyvän valintoihin seurauksista piittaamatta. Hän tekee usein niin houkuttelemalla meitä keskittymään fyysiseen haluun, lihan tahtoon (ks. 2. Nefi 2:29), ja välittömään tyydytykseen.

Taivaallinen Isämme sen sijaan haluaa meidän keskittyvän onneen ja iankaikkisiin siunauksiin. Hän odottaa meidän päätöksiä tehdessämme harkitsevan seurauksia ja noiden seurausten olevan osa vaikuttiamme: ”He ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän kaikkien ihmisten suuren Välimiehen kautta, tai valitsemaan orjuuden ja kuoleman” (2. Nefi 2:27).

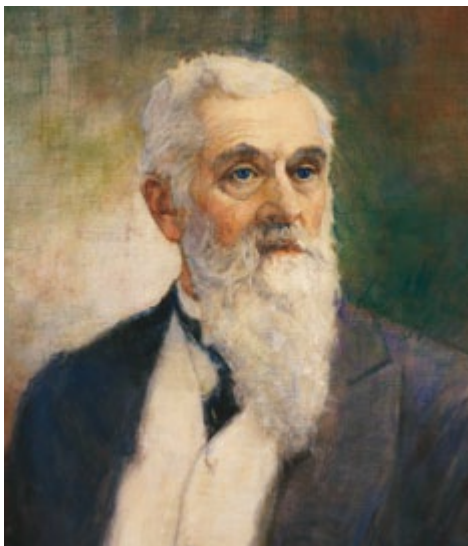
Vaikka en olekaan kiitollinen siitä, etten saanut virallisesti ottaa vastaan tutkintoani, olen kiitollinen siitä, mitä tämä kokemus opetti minulle iankaikkisessa mielessä – että en koskaan halua tehdä valintaa, joka estäisi minua saamasta tervetulokutsua Sulhasen eteen. Sen sijaan, että minut torjuttaisiin sanoin ”Minä en tunne teitä”, pyrin tekemään valintoja, joiden ansiosta saan kuulla Hänen sanovan: ”Tule herrasi ilojuhlaan!” (Matt. 25:21.) ■

KUVITUS R. T. BARRETT

JOSEPH SMITH

Joseph Smith oli 14-vuotias, kun hän **rukoili** tietääkseen, mikä kirkko on oikea. Hänelle ilmestyivät taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus, ja hän sai tietää, ettei yhdessäkään kirkossa maan päällä ollut koko totuutta. Joseph Smith auttoi palauttamaan Jeesuksen Kristuksen tosi evankeliumin, ja hänestä tuli myöhempien aikojen ensimmäinen profeetta. Osana työtään hän käänsi Mormonin kirjan **kultalevyistä** ja ohjasi pyhiä rakentamaan ensimmäisen temppelin tällä taloudenhoitokaudella, **Kirtlandin temppelin**.

Tavattuaan presidentti Lorenzo Snow'n eräs toisen uskontokunnan pappi kirjoitti: "Hänen kasvonsa olivat täynnä rauhaa, hänen läsnäolonsa oli rauhan rukous. Hänen silmiensä levollisissa syvyyksissä oli paitsi 'hiljaisen rukouksen tyyssija' myös hengellisen voiman asuinsija. -- Minut valtasi mitä oudoin tunne, että 'seisoin pyhällä maalla.'" Ks. "Suolakurkkuja, turnipseja ja todistus: innoitusta Lorenzo Snow'n elämästä ja opetuksista", s. 12.